

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย : กรณีศึกษาผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลก” เป็นการศึกษาในเรื่องของแนวทางในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยของ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการเข้าไปเสนอโครงการผลิตภาพยนตร์กับผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัทผลิตภาพยนตร์ หลักการในการพิจารณาคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ต่อมาเป็นการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก ว่ามีลักษณะการบริหารงาน การสั่งงาน การควบคุมงานอย่างไร พร้อมทั้งเปรียบเทียบในความแตกต่างของการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ รวมทั้งการวิเคราะห์ ศักยภาพของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีมาเป็นกรอบในการศึกษา ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการสรรหาและการคัดเลือกบุคลากร แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายทำภาพยนตร์ แนวคิดการบริหารตามสถานการณ์ แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ Personal SWOT แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายทำภาพยนตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก และผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งผลการศึกษาแบ่งเป็น 3 ส่วนตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่ใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากการเป็นศิลปินตลก ของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 บทบาทหน้าที่การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์

ส่วนที่ 3 ศักยภาพของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย

3.1 คุณภาพของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก

3.2 ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่ใช้เป็นเกณฑ์การคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ ที่มาจากการเป็นศิลปินตลก ของบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์

ในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ของแต่ละบริษัทนั้นมีความแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยที่เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่มาจากการเป็นศิลปินตลกนั้นจากที่ได้เก็บข้อมูลมา ผู้ศึกษาจะทำการแยกปัจจัยในการคัดเลือกเรียงเป็นในแต่ละบริษัท เพื่อที่จะได้เห็นถึงความแตกต่างดังต่อไปนี้

1.1 บริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด

จากการศึกษาพบว่า บริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด มีนโยบายการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามากำกับภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด นั้น จะใช้การพิจารณาจากความเหมาะสมเป็นหลัก โดยจะมีการพูดคุยกันในระดับต้นให้เห็นถึงความคิดที่คนเหล่านั้นต้องการนำเสนอ ว่ามีความคิดใกล้เคียงกับนโยบายการตลาดของบริษัทหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของแนวทางในการผลิตภาพยนตร์ การพูดคุยกับผู้บริหารว่าไปด้วยกันได้หรือไม่ โดยที่ถ้าผู้บริหารระดับสูงพิจารณาแล้วว่าสามารถทำงานด้วยกันได้ หรือว่าความคิดไปด้วยกันได้ ก็จะช่วยกันปรับปรุงจุดอ่อนที่เหลือที่ทางผู้บริหารระดับสูงมองเห็น

ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ผู้จัดการทั่วไปและผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด กล่าวถึง นโยบายในการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามากำกับภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัดว่า

จริง ๆ แล้วที่พระนครฟิล์มผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกหลาย ๆ ท่านเคยเข้ามาเคยมีการพูดคุยกันหลายท่านแต่เราก็ต้องมองความเหมาะสม คือการที่จะทำหนังเราทำเป็นเรื่องเป็นราว ทำเพื่อที่จะออกสู่สายตาคนภายนอก เพราะฉะนั้นเราต้องมองมุมมองของเขา จะเอาแต่मुखอย่างเดียวนั้นไม่ใช่ครับ แล้วเราก็เอามาพิจารณาเกี่ยวกับความใกล้เคียงของมุมมองความคิด ส่วนไหนที่เขาขาดเราก็หาสิ่งมาเติมเต็มให้เขา เช่นในเรื่องของบทภาพยนตร์ ถ้าตัวผู้กำกับภาพยนตร์เขา मुखดีอยู่แล้วก็หาคนเขียนบทที่สามารถมาช่วยเรื่องดี ๆ เช่น พิง ลำพระเพลิง ที่เคยนำมาเขียนบทเสริมให้พีโน้ตตรงจุดนี้มันก็สามารถแก้ไขได้ในระดับหนึ่ง (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ต่อมาก็คือ เรื่องของกระบวนการในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ของทางบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด นั้น ในขั้นแรกจะให้การพิจารณาในเรื่องของเนื้อเรื่องว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการที่จะผลิตของผู้บริหารระดับสูงมากน้อยแค่ไหน และเข้ากับตัวตน อัตลักษณ์ของทางบริษัทหรือไม่ ความมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานด้วยกัน ในเรื่องของการนำเสนอ นั้น “หน้าหนังสือ” ของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ถูกใจผู้บริหารระดับสูงหรือไม่ ฝ่ายการตลาดทั้งในส่วนภายในประเทศ หรือต่างประเทศมีความเห็นอย่างไร ถ้าผ่านกระบวนการแรกนี้ไปได้ก็จะมีการทำงานต่อในเรื่องของการพัฒนาภาพยนตร์ต่อไปซึ่งก็จะเป็นการเริ่มต้นขั้นตอนของการเตรียมงานก่อนถ่ายทำเลย โดยทางบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด จะปล่อยให้การดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ได้เลยหลังจากผ่านกระบวนการแรก ซึ่งถือว่าเป็นการเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ไปในตัว

ส่วนในกรณีผู้กำกับภาพยนตร์หน้าใหม่เลยเราเปิดกว้าง เราจะพิจารณาจากความเข้ากันของเรื่อง การนำเสนอว่าเข้ากันกับตัวพระนครหรือเปล่า หน้าหนังสือชัดเจนหรือไม่ ก็มาคุยกันกับผมก่อนแล้วก็จะเสนอกับในบริษัทว่าหนังแบบนี้ขายได้ทางไหนบ้าง อาจจะเป็นตลาดต่างประเทศก็ได้ ก็ให้ฝ่ายต่างประเทศพิจารณาก่อน ประชาสัมพันธ์มองอย่างไร การตลาดมองอย่างไร คือต้องคุยกันกับหลายฝ่าย เมื่อสรุปทุกฝ่าย ก็ให้ผู้ใหญ่คุยกันพอตกลงแล้วก็เริ่มลงมือ

เรามองอย่างแรกในการนำเสนอคือ “หน้าหนังสือ” ก่อนเลย เนื้อหาดลกจะขายอย่างไร ฝีมือเป็นฝีมือแบบใด ส่วนเรื่องมุขตลกเราเชื่อใจมุขเขาเลย เขาออกแบบเปิดให้เรามาดู แล้วก็เล่าเรื่องให้เราฟังให้เห็นภาพ คือไม่ต้องเอาอะไรมามากแต่ทำให้เราเห็นภาพให้ได้ กำหนดเรื่องมาคร่าว ๆ ไม่ต้องเอาบทภาพยนตร์มาให้ดู ถ้า “หน้าหนังสือ” เหมาะสมทางเรื่องเหมาะสมอย่างน้อยคุณก็ได้รับการพิจารณาให้ทำงานต่อ แต่ถ้าการนำเสนอไม่น่าสนใจก็จบกันไป โดยส่วนมากเขาจะส่งกันมาเป็นเรื่องย่อสัก 2-3 หน้า ส่วนบทหนังไม่มีเวลาอ่านกันหรอกขอแค่รู้ว่า “หน้าหนังสือ” คืออะไร (อิทธิชัย พันธุ์รักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ช่องทางการเข้ามาทำงานกำกับภาพยนตร์ที่บริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด ของบ๊ารอ ผ่องอินทรีย์นั้น ในขั้นแรกทางผู้บริหารระดับสูงได้มีการรู้จักกับโดยส่วนตัวมาก่อน เนื่องจากที่จุดเริ่มแรกของ พระนครฟิล์ม นั้นประสบความสำเร็จกับภาพยนตร์เรื่อง “ผีหัวขาด” ซึ่งบ๊ารอ ผ่องอินทรีย์ ก็เป็นหนึ่งในบุคคลที่ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ประสบความสำเร็จได้ จากการที่เข้ามาช่วยตามคำเชิญของผู้บริหารในระดับสูงของบริษัท จึงถือได้ว่าบ๊ารอ ผ่องอินทรีย์ ได้เริ่มทำงานไปพร้อม ๆ กับการเติบโตของบริษัท พระนครฟิล์ม

ส่วนของฟิโนิตพูดจริง ๆ ก็เหมือนคุ้นเคยกับพระนครฟิล์มเลย ตอนนั้นทำเรื่องผีหัวขาด เราก็คิดอยู่ว่าจะทำหนังผีแบบไหนดีระหว่างผีดู กับ ผีตลก เป็นตลกวังหนี่ผี ซึ่งพอตก

ลงกันว่าจะเป็นผีตลกแล้วเพราะผีคุ้มกันเคยทำมาแล้วกับค่ายศรีสมานในสมัยก่อน พอมาที่นั่นพอ วาทินที่ร่วมงานกันในช่วงนั้นเขาวางภาพยนตร์เรื่องนี้ว่าเป็นผีตลก ตัวละครทุกตัวจะต้องเป็นตลกหมดเลย นักแสดงที่โผล่มาหน้าจอเป็นตลกหมด มีนักแสดงตลกมาร่วมตั้ง 40 คน ก็เลยต้องการคนที่มีศักยภาพที่จะมาเชื่อมสิ่งนี้ให้ง่ายขึ้น สุดท้ายนพพร วาทินเลยรบกวนให้พีโน้ตช่วยดูแลไปหาพีโน้ตแล้วก็ปรึกษากัน พีโน้ตก็ช่วยติดต่อวางตัวละครในเรื่องนั้น ถ้าเปรียบเทียบพีโน้ตก็เหมือนสายเลือดเดียวกันเลย พอเรื่องผีห่วยขาดประสบความสำเร็จ ก็เลยถามพีโน้ตว่าอยากกำกับภาพยนตร์บ้างหรือเปล่า พีโน้ตก็รับโอกาสนั้นแล้วกำกับภาพยนตร์เรื่องแรกคือคนปีมะ ซึ่งก็มีการทำงานที่ถูกบ้างผิดบ้างกับการกำกับภาพยนตร์เรื่องแรก แต่รายได้ก็ไม่ได้น้อย 25 ล้าน (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

สิ่งสำคัญ จุดเด่น ที่ผู้บริหารระดับสูงใช้เลือกบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ มาเป็นผู้บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ จากที่ผู้ศึกษาสามารถสังเกตเห็นได้ในประเด็นแรกที่เป็นปัจจัยในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกเข้ามาทำงานนั้นคือความมีชื่อเสียงในสังคม ศิลปินตลกเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม ไปไหนมีคนรู้จักจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงเห็นความสำคัญตรงจุดนี้ ความเป็นบุคคลแห่งมวลชน ประเด็นต่อมาก็คือ ความสามารถเฉพาะทาง นั่นคือ ความสามารถเฉพาะทางในการสร้างเนื้อเรื่องตลก เพราะความเป็นศิลปินตลกนั้นต้องมีความเข้าใจในมุขที่จะเล่น ซึ่งจะส่งผลต่อภาพยนตร์เพราะเป็นภาพยนตร์ในตระกูลตลก นอกจากนั้นเรื่องของความสัมพันธ์กับศิลปินตลกด้วยกันซึ่งจะส่งผลดีต่อการตลาดและการผลิตภาพยนตร์ตลก ประเด็นสุดท้ายก็คือ ความไว้วางใจของผู้บริหารที่มีให้กับบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เนื่องจากความสัมพันธ์ในการทำงานด้วยกันก่อนหน้านี้

จุดเด่นของพีโน้ตคือเขามีชื่อเสียงอยู่แล้ว เขามีแฟนทั่วประเทศอยู่แล้ว อย่างน้อยการประชาสัมพันธ์ก็ง่ายอยู่แล้ว ง่ายกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นคนที่ไม่ไม่มีใครรู้จัก เพียงแต่ว่ารูปแบบของหนังเป็นอย่างไรก็พูดคุยกัน จังหวะนั้นเหมือนกับว่าสไต์ตลกมาแรง เพราะตอนนั้นหนังตลกทำเงิน ศิลปินตลกมาเล่นหนังเยอะแล้วเป็นหนังทำเงิน แล้วมันเป็นความสามารถเฉพาะทางของตัวศิลปินตลกด้วยในการทำหนังตลก ศิลปินตลกได้เปรียบ เรื่องบารมีในวงการตลกก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ที่สำคัญที่สุดคือ “หน้าหนัง” ต้องได้ ตลกก็เป็นส่วนหนึ่ง ดารานำแสดงก็อีกส่วนหนึ่ง พวกนี้มันจะเป็นองค์ประกอบกัน เป็นการตลาดของหนัง “เนื่องจากพีโน้ตเป็นอันดับหนึ่งของบริษัทอยู่แล้ว เขามีความรู้สึกว่าแกเป็นสายเลือดเดียวกัน โอกาสของเขาคงมีตลอดครับ ทางบริษัทก็เชื่อมั่นตัวเขามาก ไว้วางใจพีโน้ตมาก มองพีโน้ตเป็นคนในองค์กร” (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

1.2 บริษัท จีทีเอช จำกัด

จากการศึกษาพบว่า บริษัท จีทีเอช จำกัด มีนโยบายการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามาทำงานกับภาพยนตร์ของบริษัท จีทีเอช จำกัด นั้น ส่วนมากจะมาจากการเป็นคนที่เคยศึกษาอยู่ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วชวนมาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ในสังกัด เพราะคนที่เคยศึกษาอยู่ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเหล่านี้มีรู้จักกับผู้บริหารระดับสูงในบริษัทอย่างดี อีกทั้งยังสามารถสื่อสารกันได้เข้าใจเพราะจบมาจากสถาบันเดียวกัน ส่วนคนที่ไม่ได้ศึกษาที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินตลกนั้นไม่เคยมีความคิดที่จะชวนเข้ามาทำงานด้วยกันมาก่อน ส่วนของการคัดเลือกนั้นจะมองไปที่ธรรมชาติของบุคคล ๆ นั้น หรือบางครั้งอาจจะคัดเลือกจากเนื้อหาในบทภาพยนตร์ ไม่มีวิธีการที่ชัดเจนขึ้นอยู่กับการพิจารณาจากผู้บริหารระดับสูงและกลุ่มผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ในบริษัทที่จะช่วยกันให้เหตุผลและตัดสินใจ

เช่นชนนี้ สุนทรศารทูล Head of Production Department ของบริษัท จีทีเอช จำกัด กล่าวถึง นโยบายในการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามาทำงานกับภาพยนตร์ของบริษัท จีทีเอช จำกัด ว่า คือที่จีทีเอชส่วนมากพนักงานจะมีภูมิหลังคล้าย ๆ กัน พูดคุยสื่อสารก็จะเข้าใจกันง่าย ใช้ภาษาเดียวกัน บางคนก็เป็นรุ่นน้องที่นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บางคนก็เป็นนักเรียนหนังของจิระ มะลิกุล ผู้บริหารระดับสูงของบริษัท จีทีเอช จำกัด แต่ในกรณีพี่รงค์เขาเหมือนเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง บางครั้งการสื่อสารการใช้ภาษาอาจจะไม่เหมือนกัน ต้องใช้เวลาปรับเข้ากันนาน เริ่มแรกพวกพี่ไม่ได้มีความต้องการที่จะเอาศิลปินตลกมาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ พวกเราเลือกเนื้อเรื่องก่อน แต่บางครั้งก็ตัวบุคคลมาก่อน หรืออาจจะคิดไปพร้อม ๆ กัน และอาจจะขึ้นอยู่กับความชอบส่วนตัวด้วย เพราะผู้กำกับแต่ละคนนั้นก็มีความนิยมไม่เหมือนกัน เมื่อรู้ธรรมชาติของคนแล้วก็ต้องปรับเรื่องให้เหมาะสมด้วย แต่ก็ไม่มีสูตรสำเร็จตายตัวว่าใครต้องทำอะไร (เช่นชนนี้ สุนทรศารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

ต่อมาก็คือ เรื่องของกระบวนการในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ของทางบริษัท จีทีเอช จำกัด นั้น จะใช้การพิจารณาในตัวบุคคลก่อนเป็นลำดับแรก ว่ามีความสามารถในการเล่าเรื่องหรือไม่ สามารถสร้างความประทับใจให้ผู้บริหารระดับสูงหรือไม่ในการถ่ายทอดความคิดตัวเอง ขึ้นตอนต่อไปก็จะนำไปเสนอต่อที่ประชุมของบริษัทว่ามีความเห็นอย่างไรโดยใช้ระยะเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ในการพิจารณาซึ่งในขั้นตอนนี้จะเป็นการมองของหลายส่วนทั้งในเรื่องของการลงทุน การทำการตลาด เป็นต้น การให้คำตอบจะมีสองลักษณะคือ อนุมัติให้ทำงานต่อทั้งใน

ส่วนของบุคคลที่จะได้สิทธิ์ในการกำกับภาพยนตร์และพัฒนาบทภาพยนตร์ต่อไป แต่ในกรณีที่บุคคลศักยภาพไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา ก็จะมีการตกลงในส่วนที่จะขอพัฒนาบทภาพยนตร์ต่อไป โดยเป็นการซื้อลิขสิทธิ์จากเจ้าของบทประพันธ์เพียงอย่างเดียว ซึ่งถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ก็จะจบการทำธุรกิจลง

บางคนเรียนมาเยอะมีวิชาความรู้มาก ทฤษฎีมาก แต่ถามว่าให้เล่าเรื่องที่ตัวเองอยากทำให้สนุกได้หรือไม่กลับรู้สึกไม่ได้อีก ซึ่งเป็นเกณฑ์หนึ่งที่ใช้วัดเวลาที่เด็กเข้ามาเสนอบทภาพยนตร์ ถ้าเล่าไม่สนุกมันทำให้ผู้ฟังรู้สึกไปแล้วว่าจะไปไม่รอด เวลาไปทำหนังจริงจะไปสื่อสารกับทีมงานอีกร้อย ๆ คนได้อย่างไรเพราะคนเหล่านั้นเขาต้องฟังจากบริพคุณเขาต้องชอบมันก่อน ก่อนที่เขาจะถ่ายทอดมันออกไปอีก เพราะทุกคนต้องเชื่อเขาไง อยู่ที่ตัวบุคคลที่เขาคิดขึ้นงานนี้ขึ้นมา บางทีบทไม่ดีเราแก้ไขบทจนกว่าจะดี แต่ถ้าเกิดบุคคลศักยภาพไม่ดีแต่บทดีมาก ๆ เราก็อาจจะขอซื้อบทถ้าเขาไม่ให้ก็คืนกลับไป พวกเราขอเวลา 2 สัปดาห์ในการสรุปว่าจะทำหรือไม่ทำ ขึ้นตอนเหมือนปกติถึงแม้ว่าไม่ใช่พีรค์หรือคนอื่นก็แบบเดียวกัน คือรับนัดเขาก่อนแล้วก็ให้เขาเล่าว่าเขามีความต้องการประมาณเท่าใด ว่ามีงบประมาณในใจเท่าใด จะกำกับด้วยควบคุมการผลิตด้วยหรือไม่ รับชิ้นงานของเขามาแล้วก็จะเอาเข้าที่ประชุมทั้งในเรื่องของการตลาดด้วย ทีมงานที่ดูเรื่องงบประมาณก็จะตัดสินใจข้อเสนอของทางผู้กำกับภาพยนตร์ว่าเหมาะสมหรือไม่ มีการพิจารณาอนุมัติกัน ถ้าผ่านก็จะเชิญกลับมาแก้บทภาพยนตร์แล้วค่อยเริ่มต้นทำงานกันจริง ๆ (เช่นชนนี สุนทรสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

ช่องทางการเข้ามาทำงานกำกับภาพยนตร์ที่บริษัท จีทีเอช จำกัด ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ นั้น ในขั้นแรกคือจากการที่จาตุรงค์ พลบูรณ์ ได้มีโอกาสพบกับประชาสัมพันธ์ของทางบริษัท จีทีเอช จำกัด จึงสอบถามถึงช่องทางการนำเสนอบทภาพยนตร์ ต่อมา จาตุรงค์ พลบูรณ์ ก็ส่งบทภาพยนตร์มาให้ทางบริษัทพิจารณา ซึ่งก็ได้รับการติดต่อกลับไป แจ้งถึงจะเข้ากระบวนการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ของบริษัท จีทีเอช จำกัด ดังที่ผู้ศึกษาได้กล่าวไว้ในข้างต้น

ในส่วนของพีรค์ไม่เกี่ยวกับ ช่วงเวลา และชื่อเสียง พีรค์เข้ามาหาพวกเรา Walk-in เข้ามา โดยถามประชาสัมพันธ์ของบริษัทแล้วเข้ามาเสนอ ถ้าคุยแล้วเข้าใจกับพวกเราก็ได้เข้ามาทำงาน พีรค์เข้ามาพร้อมบทไทยเถาะโยม เป็นบทภาพยนตร์ที่เขียนมาแบบครูปักหลักจำ คือตลกส่วนใหญ่มีสัญลักษณ์ของการเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ อยู่ สังเกตใหม่เวลาเขาซ้อมกันจะมีการเตรียมกันก่อนการแสดง มีความเป็นนักคิด มีวิธีการนำเสนอที่ดี แล้วเขาก็ใช้เวลาในการรวบรวมมุขตลกทั้งหลายของเขาแล้วร้อย

รวมกันเป็นบทภาพยนตร์ นั่นคือ ทุกคนเจอผี คนเจอผีจะทำอะไรก็ได้ เป็นธรรมชาติของคนอยู่แล้ว พอจิระ มะลิกุล อ่านแล้วบอกว่าเหมือนภาพยนตร์เรื่องราโชมอน คือแต่ละคนจะออกมาเล่าเรื่องของตัวเองกันไปความจริงเรื่องโกยเถอะโยมเส้นเรื่องน้อยมาก มีสถานการณ์เดียวคือที่ศาลาวัด เรื่องมันอยู่กับที่มากเลยพวกเราอ่านแล้วมันเป็นบทที่ไม่ค่อยดี แต่พรีงค์เวลาเขาอ่านเขานำเสนอได้ตกลงจริง ๆ (เช่นชนนี้สุนทรสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

สิ่งสำคัญ จุดเด่น ที่ผู้บริหารระดับสูงใช้เลือกจากตุรค์ พลบูรณ์ มาเป็นผู้บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ จากที่ผู้ศึกษาสามารถสังเกตเห็นได้ในประเด็นแรกที่เป็นปัจจัยในการคัดเลือก ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตกลงเข้ามาทำงานนั้นคือเรื่องของความสามารถเฉพาะทางในการเล่าเรื่องตกลง ซึ่งจุดนี้เป็นจุดที่จากตุรค์ พลบูรณ์ ได้สร้างมิติใหม่ในการเล่าเรื่อง สร้างความแตกต่างในการนำเสนอที่ไม่เหมือนกับภาพยนตร์ของทางบริษัท จีทีเอช จำกัด ที่เคยผลิตมาก่อน สามารถแยกย่อยออกไปเป็น 3 ข้อ ได้แก่ ความสามารถในการนำเสนอที่ดี ความสามารถในการเล่าเรื่องที่ทำให้ผู้บริหารระดับสูงประทับใจจนอยากติดตาม และการนำเสนอ “ทางตกลง” ที่แตกต่างกับภาพยนตร์ของบริษัท ส่วนอีกหนึ่งประเด็นก็คือ เรื่องเรื่องของความสัมพันธ์กับศิลปินตกลงด้วยกันซึ่งจะส่งผลดีต่อการตลาดและการผลิตภาพยนตร์ตกลง

ที่ทุกคนเห็นคือความสามารถในการเล่าเรื่อง คือพรีงค์เป็นคนคิดมุขตกลงที่พวกเราคิดไม่ได้นี่เป็นจุดแข็งเลย เวลาพวกเราอ่านบทภาพยนตร์พรีงค์จะเห็นเหมือนกันว่าบทภาพยนตร์พรีงค์มีช่องโหว่ คือเล่าเรื่องไม่ต่อเนื่อง คิดมุขแต่ละมุขมาร้อยต่อกันไม่ค่อยได้ เป็นสถานการณ์มาร้อยต่อกัน ไม่ได้ร้อยต่อกันด้วยความคิดในส่วนลึกของตัวละคร แต่มุขของเขาที่เล่าให้เราฟัง การตบมุขจะเป็นอะไรที่ตกลง คม ฉียบ เป็นอะไรที่พวกเราไม่กล้านำเสนอ ไม่ทะลึ่งพอ ไม่หยาบพอ ทุกคนเวลาแสดงความเห็นจะเหมือนกันว่าบทไม่ดีแต่ถามว่าอยากดูไหมอยากดู ตลกมาก ๆ ยอมรับว่าข้าส่วนใหญ่พรีงค์จะทำให้ทีมงานได้เห็น

จุดเด่นก็คือ ฝีมือและมุขตกลงที่เขาซ้ำซอกที่เขาทำแล้วเราทำไม่ได้ เราทำได้แค่ตกลงที่เขาเรียกเราว่าพวกฟิลกู๊ด ตลกแบบยิ้มน้อย ๆ ไม่หัวเราะแล้วกระต๊อบเท่า สาเหตุที่เลือกเพราะ “ทางตกลง” ของเขาเลย เพราะอย่างอื่นเราช่วยทำได้ เราเชื่อว่าทีมของเราจะช่วยส่งเสริมให้ออกมาเป็นหนังได้ แต่เขาก็มีอำนาจในการเลือกเต็มที่ แต่เราจะให้เขาลงไปตรงการกำกับการแสดงเป็นหลัก มุมมองในการเล่าเรื่องของเขาพวกเราเชื่อว่าเขาสามารถทำให้คนตกลงได้ สามารถทำให้ใครเล่นตกลงได้โดยใช้เทคนิคของเขา

เรื่องของความสัมพันธ์กับศิลปินตกลงด้วยกันที่เข้ามาแล้วสามารถช่วยต่อรองราคาตกลงด้วยกัน จริง ๆ แล้วเป็นข้อดี พี่ก็เห็นข้อนั้นพอได้พี่จึงมาพี่ก็เห็นข้อดี แต่ก็ไม่ใช่ปัจจัยหลักที่เราจะมาตัดสินใจแต่จะเป็นผลพลอยได้มากกว่า มันถูกต้องก็จริงแต่มันไม่มาก ส่วนมากจะให้ราคามาตรฐานในค่าตอบแทนนักแสดง ถ้าเขาจะไม่มาเป็นเรื่องของค่ายภาพยนตร์มากกว่าว่าติดสัญญา กับต้นสังกัดหรือเรื่องอะไรอื่น ๆ เช่น เท่ง โหม่ง ชะชะช่า คงไม่มาเพราะเป็นพันธมิตรกับค่ายภาพยนตร์ตรงข้ามมากกว่า ไม่ใช่เรื่องสดางค์ว่าเราจ่ายไม่ไหว (เช่นชนนี สุทธศรีพรกุล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

1.3 บริษัท บาแรมยู จำกัด

จากการศึกษาพบว่า บริษัท บาแรมยู จำกัด มีนโยบายการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามาทำกับภาพยนตร์ของบริษัท บาแรมยู จำกัด นั้น จะใช้การพิจารณาจากตัวบุคคลก่อนเป็นอันดับแรก แต่การที่จะเข้าผู้บริหารระดับสูง ได้มี 2 ช่องทาง นั่นคือ การที่ตัวบุคคลเข้าไปติดต่อตรงกับทางบริษัท อีกทางหนึ่งคือการที่บุคคลมีโอกาสดูได้พบกับผู้บริหารระดับสูงแล้วมีการพูดคุยกัน ซึ่งการพิจารณาในแต่กรณีขึ้นอยู่กับอำนาจการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงทั้งสิ้น ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้จะใช้กับกระบวนการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์หน้าใหม่ของทางบริษัทเช่นกัน

ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท บาแรมยู จำกัด กล่าวถึงนโยบายในการคัดเลือกบุคลากรที่จะเข้ามาทำกับภาพยนตร์ของบริษัท บาแรมยู จำกัด และกระบวนการในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์หน้าใหม่ของทางบริษัท บาแรมยู จำกัด ว่า

มันมี 2 ทาง คือ เขาเดินมาหา กับผมไปเจอ ถ้าในกรณีที่เดินมาหาถ้าเขาทำให้ผมเชื่อว่าน่าสนใจทำให้ผมเชื่อว่าเขาสามารถกำกับภาพยนตร์ได้ก็จะคุยต่อ ดูทั้งเนื้อเรื่องและผลงานที่ผ่านมาของเขาด้วย หรือบางคนที่ยังไม่มีผลงานทำหนังมาก่อนเราก็ดูได้ เขาอาจจะเคยทำงานโฆษณา มา ทำหนังสั้นมา ทำมิวสิควิดีโอมาอันเนี้ยมันทำให้เราดูได้ คนบางคนไม่เคยทำอะไรมาก่อนผมก็เชื่อว่าทำได้ เช่น ต้อมยุทธเลิศ ไม่เคยทำอะไรมาก่อนเป็นฝ่ายศิลป์มาแต่เรารู้ว่าคน ๆ นี้ทำได้ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

ช่องทางการเข้ามาทำงานกำกับภาพยนตร์ที่บริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด ของเพชรทาย วงษ์คำเหลานั้น ในขั้นแรกได้คุยกันในเรื่องของบทภาพยนตร์ที่ เพชรทาย วงษ์คำเหลา มีความสนใจที่จะกำกับภาพยนตร์แต่ยังไม่มีช่องทาง ขณะที่ได้ร่วมงานกันในกองถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง องค์บากซึ่ง เพชรทาย วงษ์คำเหลานั้นรับแสดงเป็นตัวเอกอยู่ พอมีโอกาสได้พูดคุยกัน ปรัชญา

ปิ่นแก้ว ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์และเป็นผู้บริหารระดับสูง บริษัท บาเรย์ จำกัด จึงได้เห็นความสามารถและชักชวนในลองเข้าไปเสนอกับทางนายทุน (สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ) ซึ่งหลังจากการพูดคุยกันแล้วก็มีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปในขั้นตอนของการเตรียมงานสร้างภาพยนตร์

ตอนแรกเลยผมไม่มีโครงการจะทำอยู่แล้ว เหมือนกับว่ากำลังจะทำกับใครบางคนอยู่เหมือนกัน แต่ตอนนั้นคุยกันที่กององค์บากว่าทำไมไม่ลองทำด้วยกัน ลองมาทำด้วยกันดีกว่า เพราะว่าพอเขามาช่วยองค์บากผมแล้วผมได้ตอบแทนเขาไปด้วยก็ดี เขาบอกเขาไม่กล้าคุย ผมบอกเขาก็ลองไปคุยดูอย่างผมมีความสามารถมากพออยู่แล้ว ผมก็เลยไปเล่าเนื้อเรื่องให้ สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ ฟังเขาก็ชอบ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

สิ่งสำคัญ จุดเด่น ที่ผู้บริหารระดับสูงใช้เลือก เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา มาเป็นผู้บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ จากที่ผู้ศึกษาสามารถสังเกตเห็นได้ในประเด็นแรกที่เป็นปัจจัยในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกเข้ามาทำงานนั้นคือความมีชื่อเสียงในสังคม ศิลปินตลกเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม ไปไหนมีคนรู้จักจึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงเล็งเห็นความสำคัญตรงจุดนี้ ประเด็นที่สองคือเรื่องของสัญญาตัญญาณในการทำงาน ที่สามารถทำให้ผู้บริหารระดับสูงเชื่อมั่นได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเล่าเรื่อง เรื่องของความเป็นนักบริหารที่ดีที่มีอยู่ในตัว ประเด็นสุดท้าย นั่นคือ เรื่องของความสัมพันธ์กับศิลปินตลกด้วยกันซึ่งจะส่งผลดีต่อการตลาดและการผลิตภาพยนตร์ตลก

ความเป็นตัวเขา ขายความคิดเขา ขายความสามารถเขา ทุกอย่างที่ได้มาจากตัวเขาทั้งนั้น มันสามารถทำให้หนังขายดี เริ่มจากตอนที่ทำงานเรื่ององค์บากกันได้คุยเรื่องหนังบ่อย ๆ แล้วก็ ผมเป็นคนรักหนังซึ่งคนรักหนังเวลานั่งคุยกันเราจะรู้ แล้วเขาเป็นคนที่รักหนังจริง ๆ แล้วก็ศึกษามันไปในตัวเขา เขาไม่รู้เรื่องหนังเรื่องทฤษฎีแต่เขารู้ด้วยสัญญาตัญญาณ เขาจะบอกว่าถ่ายอย่างนี้เพื่อที่จะปูไปทางนี้ มันอาจจะเป็นสัญญาตัญญาณของวิชาชีพเขาด้วย เขาเลยเอามาปรับ กับความรักหนังของเขา ผมคุยไม่กี่ครั้งผมก็เชื่อมั่นเลยว่าคนนี้เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่ดีได้ เขาเป็นคนที่ไม่เล่าเรื่องไม่พลาตเลย แล้วก็มีคามชำนาญเฉพาะในเรื่องของตลก คือปกติศิลปินตลกถ้าไม่ใส่ใจกับการเล่าเรื่องก็จะใส่มุขใส่แก๊กมาเรียงร้อยกัน แต่เขาเป็นคนที่ไม่สนใจเรื่องสำคัญมาก พอนั่งคุยกันเส้นเรื่องต้องมาก่อน ส่วนมุขตลกเขาก็จะมาวางมาใส่ตามความเหมาะสม ตรงนี้ของหม่าที่ผมคิดว่าคนนี้ใช่ ทำให้ผมมั่นใจในความคิดเขา

ผมว่าหมาเขาเป็นนักบริหารที่มานานมาตั้งนานแล้ว ผมนับตั้งแต่เขาเป็นหัวหน้าทีมตลก การเป็นหัวหน้าทีมตลกบางทีอยู่บนเวที 7 คนอยู่ข้างล่างอีกก็คนเราก็ไม่รู้แล้วในวิธีชีวิตหมาเขาเป็นครอบครัวใหญ่ มีญาติ มีพี่น้อง เขาต้องมีการบริการที่ดีอยู่แล้ว วิธีการบริหารของเขาสำเร็จรูป มันเป็นไปตามชีวิตประจำวันของเขา มันต่างกับผู้กำกับภาพยนตร์บางคนการบริหารไม่มีเลย คนเหล่านั้นจะมีปัญหากับทีมงานไม่เข้าใจทีมงาน อาจจะเข้าใจว่าตัวเองต้องการอะไรแต่ไม่เข้าใจทีมงาน จะทำให้งานสะดุดตัวเอง งานไปได้ไม่ดีหรือว่ากองถ่ายมีปัญหา ตรงนี้ผมก็คิดว่ามีส่วนสำคัญในการเลือกเขา อย่างเรื่องไปเที่ยวไปด้วยกันหลายสิบคนเขาจะคอยจัดการทุกเรื่องนะเรื่องที่פקใครจะนอนที่ไหนกับใคร หรือกินข้าวต้องกินที่ไหน เขาจะเป็นคนจัดการหมด

ความสัมพันธ์ในวงการตลกด้วยกัน ไม่ต้องห่วงเลย อันนั้นหมาเขามีมากอยู่แล้ว ส่วนเรื่องของการคุยกันอย่างไรนั้น ผมคิดว่าเขามีวิธีจัดการกันเอง อย่างเขาต้องถูกเชิญไปเล่นหนังบางที่จากเดี๋ยวกับ ซึ่งเขาปฏิเสธตรงนั้นไม่ได้ กลับกันบางที่หมาเขาอาจจะไปทำการตกลงกับผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นตลกอีกคนไว้ว่าจะไปช่วยแสดงไม่เอาเงิน แต่ในเรื่องต่อไปนั้นต้องกลับมาเล่นให้ ผมว่าเขามีวิธีการตรงนี้อยู่ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

1.4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกของบริษัทผลิตภาพยนตร์

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ในแต่ละบริษัทนั้น มีจุดเชื่อมโยงที่ทั้งเหมือนกันและแตกต่างกันจากการเก็บข้อมูลของผู้ศึกษาดังนี้

1. นโยบายในการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ในแต่ละบริษัทนั้นมีทั้ง 2 ทาง คือ การสรรหาจากภายในและภายนอก โดยการตัดสินใจนั้นจะพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะส่วนตัว (Personal Characteristics) การถ่ายทอดของบุคคลที่เข้ามาเสนองานนั้นสามารถดึงดูดให้ผู้บริหารระดับสูงสนใจ ซึ่งการพิจารณาจากผู้บริหารระดับสูงนั้นจะพิจารณาจากหลายองค์ประกอบไม่ตายตัว เช่น การถ่ายทอดของบุคคลที่นำผลงานมาเสนอโดยใช้การพิจารณาจากการเล่าเรื่องพร้อมกับการนำเสนอในรูปแบบโปสเตอร์ การถ่ายทอดของบุคคลที่นำผลงานมาเสนอโดยการเล่าเรื่องแล้วใช้ดุลพินิจของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ว่าบุคลิกภาพถึงหรือไม่ การถ่ายทอดของ

บุคคลที่นำเสนอผลงานโดยใช้การพิจารณาจากการเล่าเรื่องพร้อมกับบทบาทยนตร์ในการนำเสนอเป็นต้น

2. กระบวนการคัดเลือกผู้กำกับภาพยนตร์หน้าใหม่ของแต่ละบริษัทนั้น มีความเหมือนกันในเรื่องของขั้นตอนในการสื่อสารระหว่างบุคคลที่เข้ามาเสนอตัวเป็นผู้กำกับภาพยนตร์กับผู้บริหารระดับสูงว่ามีความเข้าใจในความต้องการของทั้ง 2 ฝ่ายหรือไม่ ถ้ามีความเข้าใจไปในทางเดียวกันก็จะสามารถดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป ซึ่งก็มีทั้งในลักษณะของระบบอุปถัมภ์ (Patronage system or Spoil system) และระบบคุณธรรม (Merit System)

3. ช่องทางในการเข้ามาเสนองานภาพยนตร์นั้นจะมีความแตกต่างกันใน 2 กรณี นั้นคือ กรณีแรกเป็นของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด กับบริษัท บาแรมยู จำกัด ที่ใช้การแนะนำของพนักงานในองค์กร (Employee referrals) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้แนะนำทำให้มีน้ำหนักสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงคนอื่นและนายทุน ส่วนในกรณีของ บริษัท จีทีเอช จำกัด จาตุรงค์ พลบูรณ์ ใช้การมาสมัครงานด้วยตนเอง (Walk-in)

4. สิ่งสำคัญ จุดเด่นที่ผู้บริหารระดับสูงเลือกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกเข้ามาบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์นั้น เมื่อผู้ศึกษาได้รวบรวมมีคุณสมบัติที่ดีดังนี้คือ

4.1 ความมีชื่อเสียงในฐานะนักแสดงที่มีคนรู้จักเอื้อต่อการประชาสัมพันธ์

4.2 ความรู้ความสามารถประสบการณ์เฉพาะทางในเรื่องของตลก

4.4 นิสัยใจคอที่เป็นที่ไว้วางใจจากผู้บริหารระดับสูง

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินตลกด้วยกันสภาพแวดล้อมในสังคมเก่า ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำงานกำกับภาพยนตร์

ตารางที่ 4.1

ปัจจัยที่ประกอบการพิจารณาในขั้นตอนการนำเสนอ
ของบริษัทผลิตภาพยนตร์ไทย

ปัจจัยที่ประกอบการพิจารณา	พระนครฟิล์ม	จีทีเอช	บาแรมมู
ช่องทางในการสรรหา	การแนะนำของพนักงานในองค์กร	การเข้ามาสมัครด้วยตัวเอง	การแนะนำของพนักงานในองค์กร
สิ่งที่ต้องเตรียมเพื่อนำเสนอ	- เรื่อยย่อ - ตัวอย่างโปสเตอร์	บทภาพยนตร์	- บทภาพยนตร์ - ผลงานที่ผ่านมา
วิธีการในการพิจารณา	การทำให้ผู้บริหารระดับสูงเชื่อว่ามีศักยภาพพอ	การนำเสนอเข้ากับตัวตนของบริษัทหรือไม่	การเล่าเรื่องที่น่าสนใจ
เกณฑ์การพิจารณา	ความชัดเจนของหน้าหนัง	ส่วนมากจะเป็นผู้ที่เคยศึกษาอยู่ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ตัวตนผู้นำเสนอทำให้ผู้บริหารเชื่อว่ามีศักยภาพพอที่จะกำกับภาพยนตร์

- หมายเหตุ: 1. ระยะเวลาในการพิจารณาของผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์จะอยู่ในระยะเวลาประมาณ 2-4 สัปดาห์
2. ถ้าในกรณีที่คุณสมบัติของผู้นำเสนอไม่ผ่านแต่บทภาพยนตร์น่าสนใจ จะมีการเจรจาของซื้อบทภาพยนตร์ ซึ่งอยู่กับตัวผู้นำเสนอว่าจะขายหรือไม่

ตารางที่ 4.2

ช่องทางในการนำเสนอและจุดเด่นที่ผู้บริหารระดับสูงเลือกให้ผู้กำกับ
ที่เป็นศิลปินตลกเข้ามาบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์

ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่ เป็นศิลปินตลก	ช่องทางในการนำเสนอ	จุดเด่นที่ผู้บริหารระดับสูงเลือกให้เข้า มาบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์
บำเรอ ผ่องอินทรีย์	ถูกดึงตัวเข้ามาร่วมงาน ก่อนที่ผู้อำนวยการสร้าง ภาพยนตร์จะนำเสนอให้ ผู้บริหารระดับสูง	1. ความมีชื่อเสียงในฐานะนักแสดง ที่มีคนรู้จัก เชื้อต่อการ ประชาสัมพันธ์ 2. ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์เฉพาะทางในเรื่อง ของตลก 3. นิสัยใจคอที่เป็นที่ไว้วางใจจาก ผู้บริหารระดับสูง 4. ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินตลก ด้วยกัน
จาตุรงค์ พลบูรณ์	เข้ามาเสนองานด้วยตัวเอง	1. ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์เฉพาะทางในเรื่อง ของตลก 2. ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินตลก ด้วยกัน
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	ร่วมงานอยู่ก่อนและได้ โอกาสจากผู้บริหาร ระดับสูง	1. ความมีชื่อเสียงในฐานะนักแสดง ที่มีคนรู้จัก เชื้อต่อการ ประชาสัมพันธ์ 2. ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์เฉพาะทางในเรื่อง ของตลก 3. ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินตลก ด้วยกัน

ส่วนที่ 2 บทบาทหน้าที่การทำงานของผู้นำกับภาพยนตร์ ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงาน กองถ่ายทำภาพยนตร์

การที่ได้รับโอกาสเป็นผู้นำกับภาพยนตร์ของศิลปินตลกนั้น ในแง่ของการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ จะมีข้อเหมือน ข้อแตกต่างในการบริหารงาน และข้อแตกต่างของความคิดเห็นจากทีมงานปฏิบัติงานของกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีศิลปินตลกเป็นผู้นำกับภาพยนตร์ ในแต่ละท่านทั้งในขั้นตอนของ ก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ การถ่ายทำภาพยนตร์ และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งในส่วนนี้ผู้นำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้นมีการทำงานของแต่ละท่านเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 บำเรอ ผ่องอินทรีย์

การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ มีวิธีการในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

การทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ในเชิงการบริหารของบำเรอ ผ่องอินทรีย์

จากการศึกษาพบว่าการทำหน้าที่เป็นผู้บริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในแต่ละขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น เริ่มต้นด้วยขั้นตอนเตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการผลิตภาพยนตร์บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ใช้การหลักการในการวางแผนนักแสดงหลักก่อนเพื่อทำ “หน้าหนัง” ไปเสนอกับนายทุน โดยที่มีการตกลงกับตัวนักแสดงให้สำเร็จก่อน แล้วจะทำการเขียนบทภาพยนตร์ให้เฉพาะเจาะจงว่าเป็นนักแสดงคนที่ตกลงไว้ เพื่อเป็นการง่ายในขั้นตอนพัฒนาบทภาพยนตร์ โดยมีการทำงานร่วมกับคนเขียนบทภาพยนตร์ซึ่งในบางเรื่องก็จะให้ลูกชายที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง ด้วยเป็นคนเขียน แต่ในบางกรณีอาจจะใช้การจ้างพิเศษซึ่งก็แล้วแต่ความเหมาะสม บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จึงมีอิสระในการเขียนบทและดำเนินการต่อไปคือขั้นตอนการเรียกทีมงานมาพบกันและประชุมงานกัน ซึ่งในจุดนี้หลักในการบริหารงานในส่วนของการตัดสินใจจะอยู่กับผู้นำกับภาพยนตร์เป็นจุดสูงสุด แต่เนื่องจากความมั่นใจในศักยภาพของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง เมื่อใดที่บำเรอ ผ่องอินทรีย์ มีธุระหรือไม่สามารถตัดสินใจได้ก็จะเป็นหน้าที่ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง ในการตัดสินใจแทนในการเตรียมงาน เพราะเป็นบุคคลที่ได้รับรู้ มีความเข้าใจในภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นอย่างมาก อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์เป็นคนในครอบครัวด้วยจึงสามารถที่จะตัดสินใจแทนกันได้ เมื่อการ

เตรียมงานก่อนถ่ายทำเสร็จสิ้นจะถือว่าเป็นการจบงานที่โต๊ะทำงาน จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงถ้าไม่มีเหตุสุดวิสัย

จริง ๆ ผมค่อนข้างจะแตกต่างกับผู้กำกับภาพยนตร์คนอื่นที่เขาจะเขียนบทก่อนแล้วค่อยเลือกนักแสดง แต่ของผม ผมจะเลือกนักแสดงก่อนว่าอยากได้ใคร แล้วหนังของผมทุกเรื่องที่ทำมาผมจะไม่เอา Plot คนอื่น เพราะว่าถ้าเอา Plot คนอื่นแล้วผมทำมันจะไม่สนุก เมื่อตกลงกับนักแสดงได้แล้วก็จะเขียนบทให้เป็นตัวตนของเขามากที่สุด ในการกำกับภาพยนตร์มันจะได้ง่าย เขียนให้เหมาะกับความสามารถ ในการเขียนบทนั้นผมจะเขียนบทเป็นร่างแรกขึ้นมา แล้วก็ส่งให้ลูกชาย หรือ พี่ ลำพระเพลิง เขียน บัณฑิต ฤทธิ์ถกล เขียน ถ้าผมไม่ชอบผมก็ส่งกลับไปให้เขาเขียนมาให้ใหม่ แล้วผมจะมาปรับอีกที เมื่อบทเสร็จจะเป็นบทภาพยนตร์ที่ทีมงานเอาไปทำงานต่อยอดได้ง่ายมาก เพราะผมมีทุกอย่างให้หมดแล้ว คุณจะออกแบบอะไรในหนังก็ได้แต่ต้องให้อยู่ในบท เวลาไปดูสถานที่ถ่ายทำก็เหมือนของคนอื่นเขาทำกัน ไปดูมาแล้วก็เอามาขายผมเพราะผมจะไม่ค่อยมีเวลา ผมจะส่งลูกชายให้ไปดูสถานที่จริงถ่ายมาทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แล้วก็มาส่งให้ผมดู บางอย่างผมก็ให้ลูกชายตัดสินใจเลย เพราะผมเวลาทำงานผมให้ความไว้วางใจกับทีมงานก่อน ในลำดับแรก เวลาผมทำหนังผมก็เรียกคนที่เก่ง ๆ มาทำงาน โดยที่เอาผมเป็นศูนย์กลาง และผมเป็นผู้กำกับ ภาพยนตร์ที่มีหน้าที่ในการ Shopping คุณเอาอะไรมาขายก็ได้อยู่ที่ตัวผม ไม่เว้นแม้แต่นักแสดงผมจะฟังพิกัดการทำงานของเขาว่าแสดงอะไรได้แสดงอะไรไม่ได้ เราก็จะเอามาสกรีนกันอีกทีเวลาที่เราประชุมกัน แล้วทุกสิ่งทุกอย่างผมเป็นคนจับที่โต๊ะทำงาน (บ๊ารอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ขั้นตอนต่อไปในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น บ๊ารอ ผ่องอินทรีย์ ได้ใช้หลักการบริหารตามสถานการณ์ในกองถ่ายเนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นมีปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้บริหารไม่สามารถควบคุมได้มากมายการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ก็ต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในแต่ละวัน รวมถึงการสั่งการและควบคุมงานด้วย ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้ การบริหารโดยใช้ประสบการณ์เป็นตัวที่เกิดจากการทำงานบริหารคณะตลกโดยการสร้างความเป็นผู้นำ จัดการองค์การในการสื่อสารให้มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับการถ่ายทำภาพยนตร์ เช่น ภาพ Insert ก็จะใช้คำว่าภาพสอดใส่แทน สร้างแรงจูงใจและบรรยากาศในการทำงานโดยไม่มีการแบ่งแยกทุกคนสามารถเสนอความคิดเห็น มีสิทธิในกองถ่ายเท่าเทียมกัน เช่น เรื่องของการรับประทานอาหารจะมีการจัดการเหมือนกัน

ย้อนกลับมาในการทำหนังผมก็ให้โอกาสคนในการเรียนรู้ อย่างลูกชายผมจบภาพยนตร์มาแต่ผมก็บอกว่าทฤษฎีกับการทำงานจริงมันแตกต่างกันนะลูกนะ มันมีเรื่องที่น่าอึดใจนอกเหนือจากตำรามากมาย เช่น อย่างเราไปถ่ายแล้วคนเมามาเบียดรถที่กองถ่ายเราทำไง ต้องแก้ไขปัญหายังไง อย่างผมถ่ายครอบครัวตัวดำมีทั้งป้อ ทั้งใคร คนมามุงดูส่งเสียงดังเรายังไง แต่เป็นผม ๆ จะพูดกับชาวบ้านดี ๆ ให้เขาให้ความร่วมมือไม่ใช่ไปวางท่าว่าเขา ซึ่งมันจะแตกต่างจากการทำงานของู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปที่ไม่มีคนรู้จักจะสามารถเคลียร์ตรงนี้ไ้ยากมากบางกองต้องใช้เงินแก้ปัญหา

อีกอย่างหนึ่งคือประสบการณ์ผมเล่นหนังมาเยอะโดนผู้กำกับภาพยนตร์ด่ามากมาย จะกินอะไรก็ไม่สะดวก โดนผู้กำกับด่าว่าฟิล์มแพงกว่าชีวิตผมอีก ผมโดนสารพัด ผมเลยปฎิญาณเลยว่าเมื่อใดที่เป็นผู้บริหารมีบริษัททำหนังของผมเรื่องแบบนี้จะไม่ให้เกิดเลยแม้แต่นักแสดงประกอบ ขนาดผมดั่งแล้วเขายังด่า ผู้กำกับสมัยก่อนด่าทุกคน ถามผมว่ามีความสุขไหมผมก็ไม่มีหรอกแต่ด้วยความเป็นมืออาชีพนะเรามามองอีกว่าใครจะพูดศัพท์หนังอะไรในกองแต่ผมจะพูดศัพท์ของผม มีผู้กำกับภาพยนตร์คนเดียวที่ต้องการ “ภาพสอด้ใส” ยังไงผมจะบอกว่าขอภาพสอด้ใส แต่ผมเข้าใจว่าผมอยากได้อะไร เราก็บอกทีมงานของผมตามที่ผมอยากได้

การบริหารใช้วิธีเป็นพี่น้องกัน ไม่เป็นอะไรที่แตกต่างผมเคยชกกาแฟให้นักแสดงประกอบกินบ่อยไป เพราะเขาทำงานเหนื่อยน้อยกว่าดารา ผมเป็นผู้กำกับที่เวลากินไปต่อแถว จะไม่มีระดับเวลากิน แล้วกองถ่ายผมตอนเช้าจะไม่เลี้ยงเช้าต้มเพราะว่าทีมไฟ เขาต้องกินให้อิ่มให้แน่นเลยเขาต้องใช้แรงเยอะและต้องรับผิดชอบไฟของเขาแต่ละครดวง ส่วนดารานักแสดงกินอะไรก็ได้บางที่เขาสามารถใช้คนขับรถไปซื้อให้ เวลาผมจะซื้อของมากินพิเศษอย่างเช่นไก่ย่างผมต้องซื้อ 20 ตัวมาแบ่งกันกินเพราะกองถ่ายผมต้องเท่าเทียมกันทุกคน ข้าวต้องทำให้กินเป็นข้าวแกงไม่ใช่ข้าวกอง ไม่มีกับข้าวผู้กำกับกับข้าวพนักงานรายวัน เวลาทำงานผมก็ไม่เครียดสร้างบรรยากาศในกองที่ดี แต่ก่อนทำกับพระนครให้เขาจัดทีมสวัสดิการให้ทีมสวัสดิการยังแย่งกันเพื่อที่จะออกกองผมเลย เขามาเล่าให้ฟังว่ากองผมไม่เคยด่าทีมงาน ซึ่งเราก็ไม่ได้สร้างภาพนะยังหนึ่งตลกผู้กำกับภาพยนตร์เครียดทีเดียวจบข่าวเลย เวลาที่มีใครในทีมเอาความคิดมาเสนอผมรับฟังทุกคนและมีวิธีการบริหารน้ำใจพวกเขาให้ไม่เสียแรงใจ เวลาปฏิเสธจะมีวิธีพูดที่ดีและให้เกียรติเขา จะไม่มีคำว่า “ไม่เอา” เด็ดขาด (บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ในขั้นตอนสุดท้ายสำหรับการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ นั่นคือ ขั้นตอนการตัดต่อ ซึ่งในส่วนนี้ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ก็จะมีอำนาจในการตัดสินใจสูงสุดเช่นกัน แต่จะเข้าไปดูงานในขั้นตอนสุดท้ายหลังจากที่ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง จะมีหน้าที่ดูแลงานในส่วนที่ก่อนหน้านี้ แต่ก็จะมีการสั่งการจากผู้กำกับภาพยนตร์ในส่วนของเนื้อหาที่ต้องการจะเก็บไว้ เพราะมีผลต่อการเล่าเรื่อง

ขั้นแรกเลยเราส่งให้คนตัดต่อ คนตัดต่อจะไม่รู้เรื่องหนังผมเลย แล้วผมส่งทั้งหมดให้เขาผมถ่าย 3 ชั่วโมงผมส่งเต็มให้เขาเลยโดยที่ผมไม่บอกอะไร พอเขาตัดเสร็จแล้วให้เขาส่งมาให้ผมดูแล้วบอกให้เขาตัดอะไรออกก็ได้ที่เขาคิดว่าไม่ดี พอขั้นสองเสร็จผมส่งลูกชายไปดูแล้วเขาก็จะสื่อสารกับเรา เสร็จแล้วผมเข้าไปขั้นตอนสุดท้ายไปจัดการตัดต่อ บางครั้งผมจะกำหนดสิ่งที่ผมต้องการตั้งแต่ถ่ายเสร็จเลย บางอย่างการตัดต่อต้องฟัง “ทางตลก” ด้วยเพราะมุขตลกจะต้องปูมา นั่นคือ สิ่งที่ผมต้องบอกว่าอะไรให้เก็บไว้ก่อนเลย (บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ส่วนปัจจุบันความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการผลิตภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เช่นในเรื่องของการวางมุกกลิ้งเพื่อสื่อความหมายในการเล่าเรื่องนั้นถือได้ว่ามีความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดให้ทีมงานได้ทราบได้ และสามารถสั่งการในหน้ากองได้อย่างไม่มีปัญหา

เหนือสิ่งอื่นใดเลย เราจ้างเขามาแล้วเราต้องใช้คนให้เป็นเพียงแต่เราบอกความต้องการของเราให้เขาได้เข้าใจก่อนในอันดับแรก แล้วให้เขาไปออกแบบมา สุดท้ายมานำเสนอผมก็ทีหน้าที่เลือกที่ผมชอบ แล้วสูตรของผมในการออกดูสถานที่ถ่ายทำก่อนจะวางตำแหน่งตัวละครผมดูทางแสงธรรมชาติก่อนเลย แล้วก็ทุกคนในแต่ละตำแหน่ง คุณเอาตรงนั้นไปดู เอาตรงนี้ไปดู แล้วมานำเสนองานผมเลย ผมก็ทีหน้าที่ Shopping ผมเคยเถียงกับตากล้องนะว่าหมดสมัยแล้วคอลลี่ด้วยซูมด้วย มันไม่เหมาะนะ มีบางฉากตากล้องชี้แจงตั้งวางคอลลี่จะใช้ซูมแทน ผมบอกตั้งเลย 2 รางวัล Tracking เข้าไป ผมเลยแกล้งเซไปยกกล้องเองเลย พวกที่มกล้องวิ่งมาประคองกันใหญ่เลย ผมบอกเหลืออย่างเดียวที่ยังไม่ได้ทำคือถ่ายเองนะ ระวังนะ ส่วนเรื่องการใช้เลนส์ หรืออุปกรณ์พิเศษ ผมก็จะมีลูกชายผมที่มีความสามารถมาช่วยในคัทที่มันยาก ๆ เหล่านี้ (บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนการเตรียมงานสร้างภาพยนตร์นั้นวิธีการบริหารงานของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ที่ให้การวางตัวละครก่อนการเขียนบทภาพยนตร์จะง่ายต่อการเขียนบทภาพยนตร์ เพราะสามารถเขียนตามลักษณะของคน ๆ นั้นได้เลย โดยที่ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะคอยตรวจสอบเพิ่มเติมบทภาพยนตร์ตลอดเวลาจนเสร็จสิ้นการเขียนบทภาพยนตร์ผู้กำกับภาพยนตร์คนอื่นเขาจะมีบทก่อนแล้วเอานักแสดงมาใส่

คุณพ่อจะเอานักแสดงก่อน เอาดาราก่อน แล้วค่อยคุยกับคนเขียนบทให้เขียนบทให้นักแสดงคนนี้เล่น ซึ่งในมุมมองของคนเขียนบทผมว่ามันง่ายเราก็จะมองจากคน ๆ นี้ว่าไปทำอะไรแล้วก็เขียนมา เส้นเรื่องจะมาจากคุณพ่อเขาจะบอกว่าตัวละครมาจากไหนจะไปทำอะไร เช่น หลวงพี่เท่งภาค 2 เขาก็บอกเลยว่า พระนะออกมาบิณฑบาตออกไปดูดงค์ ไปเจอหลวงตา หลวงตาเป็นอย่างนี้ไปเจอกับเหตุการณ์ที่ระเบิดหินอะไรอย่างนี้ คุณพ่อเขาจะมาตรวจทานกับคนเขียนบทด้วย แล้วส่วนใหญ่เวลาเขาจะใช้ดาราคนไหนเขารู้ว่าจะใช้อะไร มีอะไรให้เล่นบ้างแล้วไปคุยกับดาราไว้ก่อนเลย ในทางธุรกิจ พอคุยกับนายทุนเสร็จเขาก็จะมาบอกกับทีมงานว่าความต้องการของเขา ส่วนเรื่องบทภาพยนตร์พระนครไม่ค่อยควบคุมคุณภาพเท่าไร ถ้ากับคุณพ่อเขาให้อิสระ แต่ก็มีบ้างในบางกรณีเกี่ยวกับตัวละครที่เขาอยากได้ให้มารับเชิญ (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ส่วนการนำเสนองานต่อผู้บริหารระดับสูงนั้นจะง่ายมากเพราะวางตัวละครไว้ก่อนจะเห็นถึง “หน้าหนัง” ของภาพยนตร์ทางการตลาดได้อย่างชัดเจน บทบาทของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ กับผู้บริหารระดับสูงของพระนครฟิล์มนั้นจะเป็นในลักษณะที่ใกล้ชิดกันดังที่ผลการศึกษาข้างต้นได้กล่าวไว้ทำให้ขั้นตอนการนำเสนอเป็นไปด้วยความราบรื่น การบริหารงานในช่วงเตรียมงานนั้นก็จะเป็นการเตรียมงานที่บริษัท ยัมแย้ม โปรดักชั่นส์ จำกัดซึ่งเป็นสำนักงานดำเนินการของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ เอง วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวเกี่ยวกับการนำเสนองานต่อผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “ขอบเขตการบริหารงานของคุณพ่อนอกจากการบริหารกองถ่ายแล้วคุณพ่อต้องช่วยมองเรื่องของการตลาดให้พระนครด้วย พอเรื่องคุยกับทีมงานเสร็จก็จะหาวันว่างมาประชุมกันเรื่อย ๆ เรื่องของงบประมาณก็คือ จะเป็นการตัดยอดแล้วมาบริหารเอง” (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ในขั้นตอนนี้ก็จะมีทีมงานเข้ามาทำงานด้วยกันครบทุกฝ่ายในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง จะมีหน้าที่เตรียมตารางเวลาในทีมงานได้มีโอกาสประชุมพร้อมกัน

เพื่อสอบถามความคืบหน้าของงานโดยถ้า บำเรอ ผ่องอินทรีย์ มีเวลาไม่ติดงานจะเข้าประชุมพร้อมทีมงานเสมอ ส่วนมากเวลาวางจะเป็นวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ ซึ่งในระหว่างอาทิตย์ภาระหน้าที่ต่าง ๆ จะตกอยู่กับ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ เป็นหลักเนื่องจากเป็นบุตรของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ อาศัยอยู่บ้านเดียวกันสามารถมีเวลาปรึกษากันได้มากกว่าทีมงานฝ่ายปฏิบัติงานท่านอื่น ๆ บางครั้งสามารถตัดสินใจแทนบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ได้เพราะเนื่องจากเป็นผู้ที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับกับทีมงานปฏิบัติงานทุกฝ่าย โดยจะมีผู้แบ่งเบาออกไปเป็น 2 ตำแหน่งคือ ผู้ควบคุมงานสร้าง กับ ผู้จัดการกองถ่าย ซึ่งเป็นบุคลากรที่ทำงานร่วมกันมานานและมีความเข้าใจกัน ในขั้นตอนการประชุมบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะแยกส่วนการนำเสนอของทีมงาน กับ การประชุมกับนักแสดงไว้คนละส่วนเพื่อความสะดวก และไม่เสียเวลาของทีมงานในการดำเนินงานซึ่งวรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเตรียมงานว่า

ช่วงก่อนถ่ายการบริหารงานจะมีผม มีพีอาร์ม แล้วมีป้าออร์ ซึ่งพวกนี้จะติดต่อประสานงานกับคุณพ่อโดยตรง คือเรื่องความคิดนะคือผม พีอาร์มจะคอยเสริมผมอีกที แล้วเรื่องการเงินเรื่องนักแสดงก็จะเป็นป้าออร์ แล้วคุณพ่อก็จะเชื่อใจคนพวกนี้ ในแง่ของการสั่งการจะลงมาที่ผมก่อน ถ้าเขาวางก็จะเข้ามาประชุมซึ่งในการทำงานเขาจะแยกส่วนของทีมงานทั่วไปเขาจะคุยทีหนึ่ง ส่วนพวกนักแสดงเขาก็จะคุยอีกทีหนึ่ง แยกเป็นสองส่วนแต่ทีมงานหลัก ๆ สามคนต้องอยู่ ๆ แล้ว โดยส่วนตัวเนื่องจากว่าเป็นลูกแล้วอยู่ด้วยกันเพราะฉะนั้นข้อจำกัดทางเวลาจะไม่มี คุณพ่อสามารถมาเคาะประตูห้องผมได้ตลอดเวลา คุยงานบางครั้งคุณพ่อจะให้ออนไลน์โทรศัพท์คุยกับผม คุยกับทีมงานซึ่งอันนี้น่าจะเรียกได้ว่าคุณพ่อจะมีคู่คิด จะมีบัดดี้อยู่ตลอดเวลา ด้วยความที่เราเป็นลูกด้วย ซึ่งอย่างของพี่รงค์ พี่หม่าเขาอาจจะไม่มีอย่างนี้ แล้วทีมงานก็ให้ใจด้วย (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากการเตรียมงานเสร็จสิ้นก็ถึงช่วงเวลาของการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งหลักการทำงานของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ใช้ นั่นคือ การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ตามสถานการณ์ ซึ่งบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะใช้การจัดการองค์กร แสดงภาวะเป็นผู้นำในความคิด ซึ่งทำหน้าที่ได้อย่างดีและให้เกียรติทีมงานทุก ๆ คน ส่วนการประสานงานกับทีมงานอื่น ๆ จะเป็น วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ที่มีหน้าที่เชื่อมโยงทีมงานทุกฝ่ายในกองถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละวัน แต่ในส่วนของการนำเสนอ นั้นทีมงานจะนำเสนอกับบำเรอ ผ่องอินทรีย์ คราว ๆ เพื่อความเข้าใจ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

เรื่องของการดูแล บริหารกองถ่ายก็คือ ดูแลเหมือนครอบครัว บรรยากาศในกองจะต้องดีเสมอ คุณพ่อจะสอนให้คนใจเย็น การทำงานการแก้ปัญหาที่ตามสถานการณ์อยู่แล้ว คุณพ่อเขาจะมีการแก้ปัญหาแบบง่าย สะดวก ได้ผลเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีมาก หน้าทีของผู้กำกับภาพยนตร์คือการแก้ไขปัญหา ข้อดีของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นตลกอีกข้อคือ นักแสดงให้เกียรติ ทีมงานให้เกียรติ ชาวบ้านรอบ ๆ ให้เกียรติ ด้วยความเป็นที่รู้จักแม้แต่ราชการยังโอเคกับคุณพ่อเลย เขาจะสนใจในเรื่ององค์ประกอบในงานเขามาก วิธีการทำงานเรื่องเชื้อใจทีมงานให้ทีมงานได้คิด เน้นการออกแบบมาก เขาไม่ได้คิดว่าตัวเขาเองคนเดียวที่เก่ง เขาพูดเสมอว่าหนังทำคนเดียวไม่ได้ ถ้าผู้กำกับคนไหนมีทีมงานไม่ดีมันก็จบ เขารู้จักที่จะใช้คน บางอย่างเขาเน้น Mood & Tone ก่อนแล้วมีกลิ่นของชาวบ้าน ๆ (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

เช่นเดียวกับ พนม พรหมชิต ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

พอเราเริ่มรับงานมาเราก็เตรียมงานเลย แต่ต้องนำเสนอคุณพ่อก่อนนะแล้วค่อยส่งอุปกรณ์ คุณพ่อจะให้สละมาส่วนใหญ่จะทำการบ้านกับไนต์จูเนียร์มากกว่า คือไนต์จูเนียร์จะเป็นคนที่เชื่อมโยงระหว่างทีมงานกับคุณพ่ออีกที แต่เราก็จะนำเสนอคุณพ่อแค่เรื่องมุมมองหนังจะเป็นแบบนี้คุณพ่อโอเคไหม ส่วนวิธีการทำงานการใช้อุปกรณ์เลือกมุมภาพคุณพ่อก็จะปล่อย แต่ต้องทำตามแนวทาง Direction ที่คุยกันก่อนถ่ายของคุณพ่อกำหนดไว้นะ เพราะสุดท้ายคุณพ่อก็เป็นคนตัดสินใจ (พนม พรหมชิต, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

บริหารงานในขั้นตอนนี้ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะเข้าไปติดต่อในขั้นตอนสุดท้ายหลังจากที่ส่งให้พนักงานติดต่อทำงานเรียบร้อยแล้วเรื่องก่อน โดยจะให้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง เข้าไปดูงานในส่วนนี้แล้วกลับมารายงานที่บ้าน ส่วนขั้นตอนสุดท้ายบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะมีความชัดเจนในการทำงานมาก สามารถปรึกษาหารือในเรื่องงานได้ด้วยความมีเหตุผล ส่วนในงานจะเข้าไปเน้นที่เนื้อเรื่องโดยส่วนมากจะเป็นเรื่องมุขตลกซึ่งจะเป็นการติดต่อตามบทภาพยนตร์ไม่ได้ใช้เทคนิคในการเล่าเรื่องที่ซับซ้อนเหมือนผู้กำกับภาพยนตร์ที่ติดต่อเป็น พอหลังจากการติดต่อแล้วก็ต้องเข้าไปดูเรื่องของการผสมเสียงหรือการใส่คอมพิวเตอร์กราฟฟิคซึ่งตรงส่วนนี้ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะเข้าไปปฏิบัติงานเพราะจะเป็นในขั้นตอนสุดท้ายของการผลิต หลังจากนั้นก็นำภาพยนตร์ที่ติดต่อเสร็จ

แล้วไปเสนอให้ผู้บริหารระดับสูงซึ่งการตรวจสอบคุณภาพภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด จะไม่ค่อยเข้มงวด เมื่อส่งงานเป็น Copy A เรียบร้อยก็เสร็จสิ้นในขั้นตอนการทำงาน วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “ส่วนของเรื่อง Post-production ก็จะมาบอกผมก่อนแล้วผมก็จะเขาไปคุยกับคนตัด แล้วแกจะมาตอนร้อยเรื่องเสร็จ มาตบตอนท้ายอีกที ซึ่งในช่วงการติดต่อทางพระนครก็จะเข้ามา ตรวจงานบ้างในบางครั้งแต่ไม่มาก พอเสร็จ copy a ก็ไม่เกี่ยวกับเราแล้ว” (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ในด้านของผู้ตัดต่อภาพยนตร์ คุณสุนิตย์ อัศวินิกุล ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

เขาเป็นคนรู้เรื่อง ชัดเจนมากต้องการอะไรจะบอกเลย ส่วนเราบอกเขาก็เข้าใจในงาน นะเช่น เราบอกว่าได้แค่นั้นเขาจะเข้าใจเลย ถ้าสงสัยก็คุยกันได้ด้วยเหตุผล ส่วนงาน มันมาตามบท ไม่ค่อยมีความแตกต่างอะไร มันจะปรากฏที่หน้าหนังว่าเขาถ่ายมา เป็นอย่างไรมากกว่า การทำงานก็ตามบทคือตัดไปก่อนแล้วผู้กำกับภาพยนตร์เขาก็ เข้ามาดูให้มันกระชับ มายกหนังในเข้าทาง การเล่าเรื่องเอาหนึ่งมาอยู่สาม เอาสาม มาอยู่สี่อะไรเงี้ย ไม่มีตายตัว จะแตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ที่ตัดต่อเป็นที่ จะ ทำงานซ้ำแล้วซ้ำอีกเพราะคิดเยอะไง ลองหลายแบบทำให้งานเสร็จซ้ำ (สุนิตย์ อัศวินิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ในเรื่องของการเล่าเรื่องนั้นบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะเน้นไปที่มุขตลก สุนิตย์ อัศวินิกุล ได้ กล่าวถึงการทำงานในการเล่าเรื่องในขั้นตอนการตัดต่อของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

เรื่องมุขจะนำมาเลย ส่วนเรื่องของมุขก็ต้องช่วยกัน พอการถ่ายทำการเล่นสด การแสดงจะไม่ค่อยเหมือนกันในแต่ละเทค แล้วมันจะต่ออารมณ์ในขั้นตอนการตัด ต่อไม่ได้ คือการแสดงในเส้นเรื่องจะเหมือนแต่มุขในเส้นเรื่องนั้นจะเปลี่ยนไป จะมี การตัดแปลงในแต่ละเทค เพราะฉะนั้นพอมานะในห้องตัดก็ต้องใช้เวลาคุยกันก่อนที่จะ ลงมือ เวลาจะสอนเขา ในเรื่องแรก ๆ ยังไม่ค่อยถ่ายเพื่อเท่าไร แต่พอเรื่องต่อมาก็ เริ่มมี Insert มีถ่ายเจาะ พอหมดเรื่องตัดต่อแล้วก็จะไปดูเรื่องคอมพิวเตอร์กราฟฟิคว่าเป็น อย่างไรรูปแบบไหน เข้ากับหนังหรือเปล่า ส่วนเรื่องเสียงก็เข้าไปเลือกเพลงประกอบ สุดท้ายก็มาดูตอนผสมเสียง ตรงนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องลงมาคุมแล้วละ ซึ่งทั้งคู่ จะลงมาควบคุมเองหมด มีปัญหาอะไรต้องปรึกษากับเขาก่อนเลย (สุนิตย์ อัศวินิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อความเข้าใจของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในศาสตร์ภาพยนตร์

ความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ที่ทีมงานปฏิบัติสามารถสัมผัสได้จากการทำงานร่วมกันในกองถ่ายทำภาพยนตร์ในส่วนของการงานบริหารนั้น บำเรอจะมีความเข้าใจแต่ไม่สามารถสื่อสารเป็นศัพท์เทคนิคออกมาได้ ก็จะใช้วิธีสื่อสารออกมาตรง ๆ เพราะเนื่องจากทีมงานเป็นที่คุ้นเคยกันอยู่แล้วจึงสามารถทราบความหมายที่ต้องการจะสื่อได้ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึงการสื่อสารในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

ผมว่าคุณพอเข้าใจนะแต่บางทีสื่อออกมาทางคำพูดลำบาก แกจะบอกความต้องการออกมาดิบ ๆ เลยแล้วเราจะเอาไปตีความเอาเอง แต่จะให้ทำจริง ๆ ไม่มีปัญหาหรอก แล้วคุณพอก็ไม่ได้เป็นตลกมาอย่างเดี๋ยวนี้นี้ เป็นนักแสดง เป็นพิธีกร ทำอะไรมาตั้งเยอะแยะ มีประสบการณ์มาตั้งเยอะ อย่างเรา ๆ กันอยู่ว่าคนจบภาพยนตร์มาไม่ได้เก่งกว่าใคร มันแค่มีบันไดที่ก้าว ขึ้นมาเร็วกว่าชาวบ้านสองชั้นเท่านั้นเอง คุณพ่อกเขา มีประสบการณ์มาแล้วเขาแค่เรียนรู้ทฤษฎีอีกเพิ่มเติมเท่านั้นเอง (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ส่วนในการสั่งงานส่วนที่ใช้ความชำนาญเฉพาะด้านมาบริหารนั้น เช่น ทีมกล้องก็จะใช้การประชุมในเนื้อหาที่กำลังจะถ่ายทำว่าต้องใช้เทคนิคอะไรเป็นพิเศษ แล้วเมื่อถึงเวลาดำเนินการจะต้องทำอย่างไร ต้องใช้เวลาประมาณเท่าใด เพื่อที่จะทราบและทำในงานหน้ากองที่ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นคนควบคุมไม่สับสน พนม พรหมชิต ได้กล่าวถึงความเข้าใจศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ในส่วนของทีมงานกล้องของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

ก็เข้าใจมากขึ้นเลย เรื่องไหนที่ไม่เข้าใจจะเปิดโต๊ะประชุมแล้วศึกษา เช่นเรื่องถ่ายได้น้ำอย่างเงี้ยจะทำอย่างไรเราต้องมาคุยกันว่าในน้ำเราต้องใช้อะไรบ้างแล้วใช้เวลาเท่าไร ผมก็จะบอกกลับไปว่าต้องใช้บอดี้ประกอบกล้องได้น้ำ แล้วต้องใช้อุปกรณ์อะไรยี้ด หรือว่าอาจจะใช้การควบคุมจากรีโมทบนฝั่งหรือเปล่า ซึ่งคุณพ่อก็รู้อยู่แล้วว่าผมทำ Steady Camera มาก่อนเพราะฉะนั้นสรุปว่าผมต้องติดบอดี้ประกอบได้น้ำ เพราะแกคิดว่าน่าจะเหมาะกับตัวผมมากกว่า (พนม พรหมชิต, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ในขั้นตอนการตัดต่อนั้นบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ใช้ประสบการณ์ในการทำงานมาเป็นความรู้ ทั้งในเรื่องของเนื้อเรื่องว่าต้องเล่าเรื่องอย่างไร สิ่งไหนต้องเก็บ สิ่งไหนต้องตัด และการบริหารปริมาณของภาพยนตร์ว่าต้องใช้ความยาวเท่าไรซึ่งเรื่องนี้อาจจะถูกควบคุมจากผู้บริหารระดับสูงของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัดอีกทางหนึ่ง สุนิตย์ อัศวินิกุล ผู้ตัดต่อภาพยนตร์ ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีคุณ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงความเข้าใจในศาสตร์

ของการติดต่อภาพยนตร์ของบ๊อบเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “มันเป็นการสะสมประสบการณ์มากกว่า บางชิ้นเขาเน้นมาเลยว่าต้องอารมณ์แบบนี้ ดัดแบบนี้ แต่พอถึงหนังยาวมันก็ต้องเอาเวลาให้ลง เพราะมันเป็นข้อตกลงกับผู้บริหารชั้นสูงมาว่าต้องทำหนังให้ไม่กินเวลาเท่าไร” (สุนิตย์ อัครนิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

2.2 จาตุรงค์ พลบูรณ์

การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ มีวิธีการในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

การทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ในเชิงการบริหารของ จาตุรงค์ พลบูรณ์

จากการศึกษาพบว่าการทำหน้าที่เป็นผู้บริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ในแต่ละขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น เริ่มต้นด้วยขั้นตอนเตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการผลิตภาพยนตร์ จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะทำหน้าที่ในการเขียนบทภาพยนตร์ด้วยตนเองโดยในขั้นแรกจะมีการเสนอบทภาพยนตร์ในผู้บริหารระดับสูงพิจารณา มีการปรับปรุงบทภาพยนตร์ด้วยการพูดคุยกับผู้บริหารระดับสูง ขั้นตอนนี้มี 2 รูปแบบ นั่นคือ บทภาพยนตร์ที่นำเสนอเป็นของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เอง อีกรูปแบบคือบทภาพยนตร์เป็นของทางบริษัท จีทีเอช จำกัดคิดไว้แต่จะจ้างให้ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ กำกับภาพยนตร์โดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ทางผู้บริหารระดับสูงจึงส่งบทภาพยนตร์มาให้จาตุรงค์ พลบูรณ์ เขียนบท และพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ ซึ่งการเขียนบทภาพยนตร์แต่ละครั้งจะต้องส่งให้ทางบริษัท จีทีเอช จำกัดตรวจสอบคุณภาพอย่างละเอียด ในขั้นตอนการพูดคุยจะมีการประเมินงบประมาณไปพร้อมกันซึ่งถ้าผ่านขั้นตอนนี้ก็จะสามารถทราบงบประมาณที่วางไว้คร่าว ๆ ได้ ขั้นตอนนี้จะเกี่ยวข้องกับจาตุรงค์ พลบูรณ์ คนเดียวที่มงานฝ่ายปฏิบัติการจะยังไม่เกี่ยวในส่วนนี้ หลังจากบทภาพยนตร์ผ่านก็จะมีการเตรียมงานสร้างภาพยนตร์ที่บ้านของจาตุรงค์ พลบูรณ์ เองที่ได้ทำเป็นสำนักงาน ไม่ได้ปฏิบัติการกันที่บริษัท จีทีเอช จำกัด โดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะเป็นคนรวมทีมงานเองและเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจสูงสุดในกองถ่ายทำภาพยนตร์ และวางตัวเองเป็นศูนย์กลางในการทำงาน นั่นคือ ถ้าใครมีปัญหาเรื่องอะไรก็สามารถปรึกษาจาตุรงค์ได้โดยตรง และจะไม่มีปิดกั้นความคิดของทีมงาน โดยงานบนโต๊ะจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะบอกถึงทิศทางภาพยนตร์ (Direction) ที่ตนเองต้องการแล้วให้ทีมงานฝ่ายต่าง ๆ ไปเตรียมงานมาให้ตรวจสอบกันในการประชุมทีมงานแต่ละครั้ง แต่จะมีในเรื่องของการควบคุมงบประมาณจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะให้ผู้ควบคุมการสร้างดูแลตรงส่วนนี้โดยจะรายงานความเคลื่อนไหวกับจาตุรงค์โดยตลอด

ขั้นตอนเริ่มแรกนี้จะเกี่ยวข้องกับพี่คนเดียว ไม่เกี่ยวกับทีมงาน ต่อมาพออนุมัติงบประมาณ 25 ล้าน ก็กำหนดทีมงานเพราะพี่มีทีมงานของพี่อยู่แล้วซึ่งก็เป็นพนักงานอิสระทั้งหมด พอเรียกตัวมาครบก็เริ่มต้นระบบงานโดยที่บ้านตัวเองเป็นออฟฟิศ ก็ลงทุนทำบ้านให้เป็นออฟฟิศให้ทีมงานได้เข้าไปทำงานกันได้ คือการบริหารของพี่ทั้ง 3 เรื่องพี่จะเอางานกลับมาทำที่บ้าน ในที่นี้คือเอาเงินมาบริหารในระบบที่โปร่งใส คือจีทีเอชเขามีทีมงานของเขาที่อยู่ในจอกว้าง แต่ของพี่เหมือนยกก้อนออกมาทำที่บ้านพี่จะไม่เข้าไปทำงานที่จีทีเอช คือพอคุยกันเข้าใจกันได้ก็ยกก้อนออกมาทำ แล้วก็มาเตรียมงานกันที่บ้านพี่จะได้มีเวลาดูทุกรายละเอียด เช่นเรื่องของฉาก เรื่องเสื้อผ้า

การเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ใครถามอะไรต้องตอบโดยทันที เราเสนอความคิดของเราแล้วทีมงานต้องไปแตกไปทำการบ้าน การเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ไม่จำเป็นต้องเก่งทุกเรื่อง แต่ต้องให้คนรอบข้างช่วยกัน เพราะถ้าเขาไม่ช่วยเราคิดไม่ช่วยเราสร้างก็ไม่ว่าจะจ้างเขามาทำงานทำไม อย่างเช่นบ้านซาลาเปาเราบอกว่าต้องเป็นอย่างนี้ผู้ออกแบบงานสร้างก็จะช่วยทำให้เป็นรูปธรรมขึ้น เสนอความคิดสนองจินตนาการต่าง ๆ ของเรา แล้วพอทำการบ้านเสร็จเขาก็ต้องเอามาให้เราพิจารณา มาเคาะอีกทีหนึ่งว่ามันใช้มันได้ไหม เพราะฉะนั้นแล้วทุกอย่างที่อยู่ในหนังไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า หน้าผม สถานที่ถ่ายทำ หรือทางภาพต้องอธิบายความต้องการให้ผู้กำกับภาพฟังไป แล้วครั้งหนึ่งแล้วเขาเสนอกลับมาเราก็เอาตามที่ดีที่สุดหรือว่าถูกใจเราที่สุด พี่จะมีแผนกของพี่ เป็นแผนกเรื่องราคา พี่จะยอมรับว่าเรื่องเงินของพี่จะไม่ค่อยแม่น และพี่เป็นคนใจกว้าง เพราะฉะนั้นมันเป็นความเสียหายในเรื่องแรก ๆ ที่พี่ทำ พี่ก็เลยต้องมีพวกผู้จัดการกองถ่ายคอยต่อรองเรื่องราคากับทีมงานตลอด รวมไปถึงเรื่องสิ่งอุปกรณ์กล้อง ไฟด้วย สิ่งพี่ต้องการแล้วบอกก็เป็นส่วนหนึ่งเช่นเรื่องภาพ มุมที่เราชอบเราก็ปรึกษากับทางผู้กำกับภาพในสัดส่วนของพี่ 30% ส่วนที่ผู้กำกับภาพที่จะเสนอ 70% เพราะอย่างเรื่องอุปกรณ์พี่ไม่รู้เรียกไม่ถูกไง ใช้ประสบการณ์ล้วน ๆ เพียว ๆ เลยเหมือนเด็กอยู่ที่ไม่ได้เรียนช่างยนต์มาแต่เจ้าของอูให้มุดได้ต้องรออยู่ทุกวัน ทุกวันทุกวันเปลี่ยนลูกหมาก เปลี่ยนปีกนกได้ ก็แค่นั้นเอง (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ขั้นตอนต่อไปในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นจาตุรงค์ พลบูรณ์ ได้ใช้หลักการบริหารตามสถานการณ์ในกองถ่ายเนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นมีปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้บริหารไม่สามารถควบคุมได้มากมายการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ก็ต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในแต่ละวัน รวมถึง

การสั่งการและควบคุมงานด้วย ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้ การบริหารโดยใช้ประสบการณ์เป็นตัวสร้างความ เป็นผู้นำ จัดการองค์กรในการสื่อสารให้มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน สร้างแรงจูงใจ และบรรยากาศในการทำงาน

ปัญหามีเยอะมาก มีแทบทุกวันและวันละหลาย ๆ อย่าง วันละหลาย ๆ แบบ ง่าย ๆ เลยที่ถ่ายมาเช่นไปถ่ายที่ทุ่งนาเสียงเครื่องสูบน้ำเข้า ก็บอกให้ทีมงานเอาเงินไปให้เจ้าของเครื่องสูบน้ำ สักครูอีกบ้านหนึ่งได้ยินว่าบ้านนั้นได้เงิน ไม่มีน้ำเข้านาหรือแม้แต่ติดเครื่องสูบน้ำให้เสียงเข้าบ้าง เพื่อที่จะได้เงินหลายบ้านมาก ปัญหาแบบนี้คือปัญหาที่ไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นนะ แต่มี เพราะฉะนั้นพวกปัญหาเหล่านี้แค่ในรอบนอกกองถ่ายนะ แล้วปัญหาในกองถ่ายอีกเช่น เอาแล้วอีกสองชั่วโมงแสงหมดแน่เลย แล้วดารายังกินข้าวอยู่เลย บางทีดาราอยู่ฝั่งกรุงเทพอยู่เลยไม่ข้ามมาฝั่งธนบุรี แล้วถ้าเกิดไม่ได้วันนี้จะเอาวันไหนถ่ายก็ดาราไม่ให้คิวแล้ว บางทีดาราไปตัดผมมาทำให้หลุดความต่อเนื่องเลย ไม่ถามผู้กำกับภาพยนตร์ก่อนซึ่งเหตุการณ์พวกนี้มันนอกตำรา ไม่มีในการสอนหรือ ไม่สมบูรณ์แบบเหมือนที่ตำราสอน แก้ปัญหาตามสถานการณ์จะต้องแก้ไปแล้ว แต่ของพีต้องจบบนโต๊ะก่อน ก่อนที่จะไปถ่ายหนึ่งไม่ใช่แก้ปัญหาหน้ากองถ่าย ทุกสิ่งทุกอย่างที่มันต้องเตรียมจะไปทำอะไรอย่างลวก ๆ ไม่ได้ คือเวลาที่พีกำกับภาพยนตร์พีต้องทำการบ้านมาก่อน แม้บทจะเขียนเองแต่พีก็ต้องอ่านทุกบรรทัด ทุกย่อทุกคำพูด พีกล้าทำเลยวาทพูด พีสามารถตอบได้เลยโดยไม่ต้องเปิดบทดู พีต้องซ้ำของกับมันมาก เพราะเวลาเด็กถามแล้วไม่รู้เรื่องไม่ได้เลย พีต้องเอาให้อยู่ก่อนในเวลาถ่าย พีเล่นด้วย ต้องกำกับทั้งการแสดงตัวเอง การแสดงของคนอื่น เพราะพีไม่มีผู้ฝึกสอนการแสดงในกองเพราะพีดูตรงนี้เอง บางครั้งเข้าฉาก 5 คน พีต้องสั่งทุกคน เพราะฉะนั้นก่อนออกจากบ้านก่อนทำงานพีต้องรู้แล้วว่าวันนี้ถ่ายอะไร ต้องรู้แล้ววาทนี้ของใคร ต้องทำงาน 2 อย่างในเวลาเดียวกัน พีใช้เวลากับการ Coach Acting เยอะเพราะพีต้องทำให้ดูทุกคนใจ แต่มันไม่ยากสำหรับพีหรือเพราะพีเป็นนักแสดงที่อยู่ตรงนี้นานาน พีสามารถทำได้ งานหนึ่งกับงานละครมันไม่เหมือนกัน เราต้องละเอียด ทำหนังพีว่ามันเป็นเรื่องยิ่งใหญ่มากเพราะคนดูทั่วประเทศ มันเป็นการรวมใจของคนทุกคนที่จะช่วยกันสร้างสรรค์ของสิ่งนี้ให้มันออกมาดีที่สุด ให้ประชาชนได้ยอมรับได้ชอบ คือมันมั่วไม่ได้ ถ้าทำมั่ว ๆ แล้วรอโอกาสใหม่แล้วค่อยทำให้ดีคิดอย่างนี้คุณก็แย่แล้ว (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ในขั้นตอนสุดท้ายสำหรับการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ นั่นคือ ขั้นตอนการติดต่อ ซึ่งในส่วนนี้จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะเข้าไปติดต่อด้วยตั้งแต่เริ่มแรก โดยจะให้เวลากับการติดต่อเป็น

อย่างมากเพราะบางครั้งการปฐมขตลกผู้กำกับภาพยนตร์อาจจะมีความคิดที่คนตัดต่อไม่ทราบในการปฐม ขนจบกระบวนการตัดต่อ ที่เรียกว่า Director Cut แล้วหลังจากนั้นก็จะเชิญผู้บริหารระดับสูงมาตรวจสอบคุณภาพของงาน ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดตามความเหมาะสม ถ้าในกรณีที่ทุกคนตกลงกันว่าจะถ่ายเพิ่มก็จะมีการจัดคิวถ่ายซ่อมเพื่อความสมบูรณ์ของภาพยนตร์

ก็ขลุกอยู่กับคนตัดต่อ นั่งอยู่กันสองคนทั้งวัน เราไปปล่อยให้คนอื่นทำไม่ได้เพราะจังหวะตลกจะเป็นอะไรที่สำคัญมาก พี่ต้อง “เป๊ะซิ่ง” แบบใช้ “ทางตลก” ซึ่งหลายคนไม่เข้าใจ ตัวงาน Director Cut ก็จะไปส่งไปที่จีทีเอช ที่นี้เขาก็จะมาดูกันและแสดงความคิดเห็นต่อหน้าเรา ต้องมานั่งคุยกันอีกทีแล้วก็อาจจะมีถ่ายเพิ่ม พี่ให้เวลากับมันมากเลยในการตัดต่อ พี่หิวปิ่นโตไปกินที่ห้องตัดเลย ซึ่งปิ่นโตนั้นคืออาหาร 2 มื้อ เพื่อที่จะใช้เวลาอยู่ในนั้นตลอดหมกอยู่ในห้องตัด ถ่ายเสร็จแล้วไปปล่อยเขาทำงานไม่ได้ คือพี่ตัดต่อเองด้วยคือคนตัดต่อจะวางแผนก่อน ๆ ไว้ให้แล้วพี่จะไปขยับเป็นเดือนเลย แต่ไม่ใช่เข้าทุกวันนะเพราะต้องเช็คคิวกับห้องตัดต่ออีกที เพราะงานอื่นพี่ก็มี (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ส่วนปัจจุบันความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการผลิตภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์นั้นมีความเข้าใจจากประสบการณ์ที่ผ่านมา โดยเฉพาะการเขียนบทภาพยนตร์ จาตุรงค์ พลบูรณ์ มีความสามารถในการเขียนบทภาพยนตร์ด้วยตัวเอง และด้วยระบบการบริหารของบริษัท จีทีเอช จำกัดนั้นการเขียนบทภาพยนตร์ตลกของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ต่อมาเรื่องของการทำงานกับเทคนิคอื่น ๆ ในกองถ่ายทำภาพยนตร์นั้นจาตุรงค์ใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมาซึมซับให้เข้าใจองค์ประกอบอื่น ๆ ของภาพยนตร์ และให้เข้ากับการนำเสนอในภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่ตนเองเป็นผู้กำกับภาพยนตร์

พี่เหมือนเด็กอยู่ที่ซ่อมรถอยู่ได้ท้องรถ พี่เลยชิน เรื่องแสง เรื่องมุม เรื่องอะไรต่อมิอะไร พี่ชินเพราะพี่คร่ำหวอดอยู่กับมัน ถ่ายหนังมาเป็นสิบ ๆ เรื่องแล้ว เล่นมาเยอะ คนที่เรียนมาทำได้พี่ทำได้ เรื่องมุมภาพอะไรเราต้องคิดไว้ด้วย เราต้องมีอยู่ในหัวว่าสถานการณ์แบบนี้ มันจะเป็นภาพอย่างไรมันถึงไม่เซย เราก็ต้องมีความรู้ไม่ใช่ถ่ายไปเหอะภาพแบบ ๆ ก็ถ่ายได้ ไม่ใช่เง เราต้องใส่ใจมันใฝ่รู้มันเหมือนทำอาหาร มันต้องผสมอย่างไรมันต้องไฟที่อะไรมันด้วย เพราะเราจะต้องเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ให้ได้ บทภาพยนตร์คนอย่างพี่ หน้าอย่างพี่ ใครคิดว่าพี่เขียนได้ ถ้าเขาคิดแล้วเขาไม่เข้าใจ คิดว่าไร้สาระอยู่มันก็ไร้สาระสำหรับเขา แต่เราอยู่กับบทภาพยนตร์ของเราตามระบบของ จีทีเอช ยังไงพี่ก็ต้องเขียนเองเพราะไม่มีใครเขียนบทตลกแบบพี่เง แถมการตรวจบทของเขาก็

ถี่มากกว่าจะผ่านบางที่เป็น 3-4 เดือน ถ้าเป็นครั้งก็มีอย่างต่ำ 5 รอบ (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

กรณีของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะแตกต่างกับผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกท่านอื่น ๆ ตรงที่จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะทำงานในส่วนของการนำเสนองานด้วยตัวเองเพราะฉะนั้นขั้นตอนการนำเสนองานต่อผู้บริหารระดับสูงผู้ศึกษาได้กล่าวไปแล้วในส่วนของบริษัทหน้าที่ยังทำงานในขั้นตอนเตรียมงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก ในขั้นตอนต่อมาในการเตรียมงานผลิตภาพยนตร์หลังจากการนำเสนอผ่านการพิจารณาอนุมัติเรียบร้อยแล้ว พบว่า จะรวบรวมทีมงานเข้ามาเตรียมงานผลิตภาพยนตร์ที่สำนักงานของตัวเอง โดยจะให้ความสำคัญกับมุขตลกเป็นอันดับแรก จะมีการประเมินผลของมุขตลกว่าได้ผลหรือไม่ ส่วนของการเตรียมงานก็จะเป็นการรวบรวมความคิดของทีมงานที่รับผิดชอบในส่วนต่าง ๆ โดยที่จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะเป็นผู้ที่ตัดสินใจในขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่จะไปนำเสนองานกับผู้บริหารระดับสูงของบริษัท จีทีเอช จำกัด ซึ่งในการเตรียมงานนี้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง จะต้องกระจายงานและติดตามงานให้เรียบร้อย ส่วนทีมงานในฝ่ายต่าง ๆ นั้นก็จะมีอิสระในการเสนอความคิดได้อย่างเต็มที่ ส่วนเรื่องของการนำเสนอแบบประมาณการผลิตจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะดูงบประมาณโดยรวมแล้วให้ผู้ควบคุมการผลิตทำหน้าที่เจรจาต่อรองกับทางผู้บริหารระดับสูงของบริษัท จีทีเอช จำกัดและในส่วนของงบประมาณเตรียมงานของกองถ่ายทำภาพยนตร์ ชัยวัฒน์ สัตตลาศัยผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่ 1 ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีคุณ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการเตรียมงานของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

จะเป็นการรวบรวมความคิด การประสานงานทางการบริหารกองถ่าย แล้วมาจบที่การตัดสินใจของพี่รงค์เป็นส่วนสุดท้าย ส่วนอำนาจการตัดสินใจให้ผู้กำกับ 100% เลย สิ่งให้เห็นเด่นชัดในการทำงานคือเรื่องของมุข แล้วก็นักแสดง ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ ก็จะล้อตามมา การทดสอบมุข การทดสอบนักแสดง นักแสดงที่จะมาเล่นมุขจะถูกทดสอบแบบละเอียดที่สุด พี่รงค์จะสังเกตทุกกิริยา ส่วนในด้านของมุขก็ต้องจะมีการพูดคุยกับตากล้องให้ไปทำการบ้านมา ว่าหนังเรื่องนี้จะออกมาโทนไหน สไตลไหน เช่นเดียวกับแผนงานอื่น ๆ ก็จะมีการขายงานโดยที่ได้รับการพูดคุยกันก่อนเบื้องต้น แล้วก็ไปทำการบ้านออกแบบตามแต่หน้าที่ของใครของมัน แต่ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกต้องการความช่วยเหลือที่มากกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป แต่กลับเป็นเรื่องดีที่ทีมงานก็จะมีโอกาสแสดงความสามารถและความคิดได้

อย่างเต็มที่ มีโอกาสที่จะได้ใช้ความคิดของตัวเองมากในหนัง ในการทำงานบริหาร พี่รงค์จะไม่ก้าวก่ายการทำงานของแต่ละส่วนเขาจะให้ทุกฝ่ายนำเสนอความคิดเต็มที่ พอเล่าเรื่องเสร็จแล้วทุกคนก็ไปทำการบ้านแล้วก็เอามาขาย แต่อย่าออกจาก Direction เขา พี่รงค์จะไม่ยอม ในเรื่องงบประมาณนั้นทีมผู้บริหารระดับสูงจะดูงบประมาณรวม แล้วพูดคุยกับทางผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ควบคุมการผลิตว่าจะใช้กล้องกี่ตัวอะไร ยิ่งไงซึ่งพี่รงค์ก็จะรับรู้ในงบประมาณสุดท้ายในขั้นตอนต่อของ ลดสเกลงานขนาดไหน เพราะสิ่งที่เขาคิดออกมามันเป็นเงินที่ปล่อยออกไป พี่รงค์จะรู้จักการประหยัดงบประมาณ เพราะเขาทำงานเล็ก ๆ มาก่อน เขามีบริษัทของเขาเองที่ทำหนังซีดี (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ส่วนทางด้าน ปัญญา นิมเจริญพงษ์ ผู้กำกับภาพของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มี คุณ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการเตรียมงานของจาตุรงค์ พลบูรณ์ เพิ่มเติมว่า

การทำงานของเราภาพต้องเป็นตัวนำเป็นสื่อให้ตัวละครในการเล่าเรื่อง จะคำหนึ่งถึงการเล่าเรื่องมากกว่าแต่ภาพก็ไม่ชี้เี่ยว ทำงานสั่งอุปกรณ์ตามงบ เรื่องการใช้ขนาดภาพที่ใช้อย่างไร เขาก็จะมาปรึกษากันตอนขั้นตอนก่อนถ่าย คำถามแรกที่เราถามผู้กำกับภาพยนตร์คือเรื่องอารมณ์ของภาพในหนังว่าจะเอาแบบไหน เขาก็จะกำหนดมาว่าในแต่ละฉากจะสื่ออะไรเราก็จะนำเสนอให้ เขามีอะไรที่อยากได้ของเขาแล้วพอมานั่งกับเราติดก็โอเคใจ แต่บางครั้งก็มีเถียงกันก็มีสุดท้ายก็ต้องถ่ายสองแบบคือยอมเสียเวลาทำแบบเราแล้วก็ทำแบบเขา หนึ่งนำรงค์ถ่ายฟิล์มมาตลอดด้วยนะเพิ่งมีกระดืบถ่าย HD เพราะเป็นหนังคอมพิวเตอร์กราฟฟิค (ปัญญา นิมเจริญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากการเตรียมงานเสร็จสิ้นก็ถึงช่วงเวลาของการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งหลักการที่จาตุรงค์ พลบูรณ์ ใช้ นั่นคือ การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ตามสถานการณ์ แต่ส่วนมากจะไม่ค่อยมีเปลี่ยนแปลงอะไรมากถ้าไม่มีอุปสรรคจริง ๆ เพราะถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่องบประมาณ การทำงานในแต่ละวันที่กองถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะใช้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ประสานงานในการเตรียมความพร้อมของฝ่ายต่าง ๆ ส่วนจาตุรงค์จะเน้นไปที่นักแสดง คุณชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เรื่องหน้ากองเขาจะมอบหมายในพีเป็นหลัก ส่วนการแสดงเค้าจะดูเองโดยเฉพาะเรื่องมุขตลก ส่วนอื่น ๆ เรื่องอาร์ทเรื่องมุกตลกก็คือ ตามที่ประชุมกอง ถ้าตกลงกันแล้วเขาจะไม่เปลี่ยนเท่าไร เพราะพีรงค์เขาเป็นคนที่ชัดเจนในงานบนโต๊ะ บางทีทีมอาร์ทหรือว่าเสื้อผ้าอยากจะทำเสริมหน้ากองถ่ายพีรงค์เขาก็ไม่เอา เขาบอกว่าพอแล้วแค่นี้ อยู่แล้ว พีรงค์จะเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นผู้ควบคุมงานสร้างนิต ๆ ในเรื่องของการควบคุมงบประมาณ (ชัยวัฒน์ สีสลาลัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะใช้เวลากับการซ้อมนักแสดงอย่างมากซึ่งก็ส่งผลดีในกองถ่าย เพราะใช้การถ่ายทำน้อยเพราะนักแสดงรู้จังหวะในการแสดงอย่างดียิ่ง ชัยวัฒน์ สีสลาลัย ได้กล่าวถึงการฝึกซ้อมนักแสดงในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “พีรงค์ในตอนถ่ายทำจะซ้อมนักแสดงนานมาก บางทีนานกว่าจัดแสงอีกเยอะมาก ๆ แต่มีประโยชน์เพราะซ้อมมากจนนักแสดงนุ่มนวลเลย จนนักแสดงแม่นยำมาก ผลออกมาคือใช้เทคนิคน้อย ถ่ายเร็วแต่ไม่ใช้การแสดงสดหน้ากอง แต่จะควบคุมเข้มงวดมาก” (ชัยวัฒน์ สีสลาลัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ส่วนในเรื่องของการบริหารทีมงานฝ่ายปฏิบัติการนั้นจะใช้ความชัดเจนมาเป็นการบริหาร การสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ ซึ่งในขั้นตอนนี้ถ้าองค์ประกอบนอกเหนือความสามารถของทีมงานจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะมีการปรึกษากับทางผู้บริหารระดับสูงว่าต้องมีผู้เชี่ยวชาญมาร่วมทำงานด้วยโดยตลอดซึ่งเป็นการจัดการองค์กรที่ดี ชัยวัฒน์ สีสลาลัย ได้กล่าวถึงการบริหารงานบุคลากรในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เรื่องการบริหารคน การสั่งการนั้นเขาจะมีความชัดเจนมาตั้งแต่ในการประชุมเมื่อผู้กำกับชัดเจนทีมงานก็จะทำงานชัดเจนไปด้วย เพราะฉะนั้นถ้ามีฉากที่ใช้เทคนิคพิเศษ คอมพิวเตอร์กราฟฟิกต้องมีการพูดคุยกันเยอะมากเพื่อให้การทำงานไม่มีปัญหา สิ่งที่เขาไม่รู้เขาจะถามซึ่งก็ต้องนำผู้ที่มีความรู้เฉพาะทางมาตอบ การทำงานจะสบาย ๆ กับทีมงานจะสบาย ๆ แต่กับนักแสดงจะเกร็งเพราะพีรงค์เขารุ่นใหญ่ ถ้าจะเล่นมุขเขาต้องเล่นให้เท่าเขา ยิ่งตลกด้วยกันจะต้องทำให้ได้ตามความคาดหวัง เพราะถือว่าเป็นมืออาชีพ (ชัยวัฒน์ สีสลาลัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ปัญญา นิมเจริญพงษ์ ผู้กำกับภาพของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีคุณ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “การบริหาร ควบคุม ส่วนของเรื่องเงินเรื่องจัดการเขาจะใช้ฝ่ายจัดการทุนแรงให้เขา โดยจะรายงานเขาอยู่ห่าง ๆ แต่เขาจะคอยควบคุมสถานการณ์การทำงาน ควบคุมอารมณ์ของคนทำงาน”

ส่วนในด้านการสั่งการทีมงานกล้อง ปัญญา นิรมิเรญพงษ์ ได้กล่าวว่า
พอนำรงค์มาถึงสถานที่ที่จะตรงมาที่ผมก่อนเลยว่าจะเริ่มกันยังไง แต่ส่วนมากจะเซ็ท
ไว้หมดแล้วจะไม่ค่อยมีการเปลี่ยนไฟเพราะเขาจะเน้นให้จัดไฟตามธรรมชาติ เขา
เข้าใจด้านนี้เลย จะไม่มีการเปลี่ยนทางแสงเพราะถ่ายตามจริงถ้าแสงหลักมาทาง
ไหนเราไม่ควรเปลี่ยน เพราะจะเกิดความไม่ต่อเนื่อง จะย้ายไฟเสริมเท่านั้น แล้วอีก
อย่างหนึ่งคือถ่ายหนังกับดาราตลกต้องเล่น 2 กล้องเนื่องจากการแสดงตลกต้องใช้
การแสดงสด (Improvise) เป็นหลัก เพราะฉะนั้นกล้องต้องจับให้ได้ทั้งหมดถึงต้องใช้
Master Scene (ปัญญา นิรมิเรญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ใน ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนต่อมาคือขั้นตอนหลังถ่ายทำการถ่ายทำภาพยนตร์ บริหารงานในขั้นตอนนี้
จาตุรงค์ พลบูรณ์ ก็จะใช้เวลาในส่วนนี้ทุกขั้นตอนตั้งแต่เข้าไปคุยกับพนักงานตัดต่อว่าต้องเรียง
ฉากลำดับภาพอย่างไร แล้วปล่อยให้ตัดต่อเรียงฉากไปก่อนหลังจากนั้นจะเข้ามาอยู่ในห้องตัดต่อ
ทั้งวันและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพนักงานตัดต่อ และบางครั้งถ้าทีมงานในส่วนอื่นเข้า
ห้องตัดต่อด้วยจะมีการแลกเปลี่ยนกันตามความเหมาะสม การตัดสินใจชัดเจนมีเหตุผลในการ
ทำงาน การทำงานในส่วนนี้ของจาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น ผู้บริหารระดับสูงของบริษัท จีทีเอช จำกัดจะ
เข้ามาตรวจสอบเสมอเพื่อคุณภาพความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง ชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึงการ
บริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

พอถ่ายเสร็จฟิงค์ก็จะเข้าไปคุยกับคนตัดต่อครั้งหนึ่งก่อนแล้วปล่อยให้ตัดต่อเรียงขึ้น
แล้วเขาจะเข้าไปดูว่าตัดออกมาเป็นอย่างไรฟิงค์ก็จะไปเสริม ไปเสนอความคิดเห็น
ในการตัดต่อเพื่อให้งานออกมาดีที่สุดก่อนที่ทีมผู้บริหารระดับสูงจะเข้ามาตรวจเช็ค
งาน เรื่องของเส้นเรื่อง เรื่องของการตลาดซึ่งฟิงค์ก็ต้องเข้าไปพูดคุยหารือถึงความ
เหมาะสมต่าง ๆ ฟิงค์เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เขียนบทเอง เขาจะรู้เรื่องดีที่ที่สุด (ชัยวัฒน์
สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ในด้านการทำงานควบคู่ไปกับผู้ตัดต่อนั้นคุณเหมือนฝัน อุปัทม์ภักดิ์ ผู้ตัดต่อภาพยนตร์
ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีคุณ จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการ
บริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

ฟิงค์ก็เข้ามาดูตัดต่ออยากได้อะไรยังไงแกก็บอกหมด ดูมูขถ้าบางมุขไม่เข้า ไม่ฮาในคน
ส่วนมากแกก็เอาออก คือบางทีจะมีคนอื่นมาด้วย เช่นทีมงานหรือไม่ว่าก็อาจจะ
เป็นพวก จีทีเอช มาตรวจงาน การควบคุมงาน การบริหารในขั้นตอนหลังถ่ายทำก็ดีนะ

ถ้าเรามีไอเดียอะไรเสนอเราสามารถทำให้เขาเห็นได้ โดยที่เขาไม่ได้อยู่ในภาวะจำยอม เพราะเขาให้อิสระในการออกแบบงานเรามากกว่า เขามีความคิดเป็นของตัวเองแต่เขาไม่ปิดที่คนจะเสนอ มีการแชร์ความคิดกัน ให้เวลากับการทำงานมาก มาตั้งแต่เข้าyndiกันนะ อยู่ทั้งวันเลย ชัดเจนไม่โลเลมีความแน่นอนสูง นอกจากว่าตัดไปแล้วมันไม่เวิร์คจริง ๆ แกก็จะยอมแก้ไขตามสถานการณ์ แกไม่ดันทุรังทำงานหรือบางอย่างตกลงยังติดเรื่องของมุขมันทำให้ตัดไม่ได้ ชัดในการสนทนาเรื่องให้เดินหน้าต่อไป ซึ่งต้องมีการปรับแต่งที่ผู้บริหารระดับสูงจะเข้ามาช่วยดูต่อไป ใช้เหตุผลคุยกันไม่มีการทำอะไรโดยไม่บอกกัน แต่ทุกสิ่งอยู่ในดุลพินิจและการตัดสินใจของพี่รงค์กับผู้บริหารระดับสูง นี่คือจุดเด่นของจีทีเอช และหนังจีทีเอชจะมีเวลามากกว่าหนังค่ายอื่น เขาจะห่วงเรื่องความกระชับของเรื่องมากกว่า (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อความเข้าใจของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ในศาสตร์ภาพยนตร์

ความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ที่ทีมงานปฏิบัติสามารถสัมผัสได้จากการทำงานร่วมกันในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ว่ามีความเข้าใจเป็นอย่างมาก และเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่ครบเครื่อง ชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึง ความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

ปัจจุบันความรู้ในศาสตร์ของภาพยนตร์ผมคิดว่าแกทำได้เองแล้ว แต่อาจจะไม่เชี่ยวชาญเท่ากับพวกผู้กำกับภาพยนตร์ในสายอาร์ตอย่าง คุณเป็นเอก รัตนเรือง คุณอภิชาติพงศ์ คือแกทราบดีปะภาพยนตร์แต่ยังไม่ถึงขั้นชำนาญในการเอาไปใช้มากนัก แต่ในความคิดพี่พี่รงค์น่าจะได้เลยในการทำงานผลิตภาพยนตร์ เป็นมวยเลย (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

จาตุรงค์ พลบูรณ์ สามารถกำกับภาพยนตร์ได้ด้วยตัวเอง มีความรู้ทางด้านการใช้อุปกรณ์เฉพาะทาง เช่นการใช้เลนส์ชนิดอะไร การวางมุมกล้องแต่จะไม่แสดงออกมากเพราะให้เกียรติผู้กำกับภาพ รู้ในวิธีการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ตนเองต้องการ ปัญญา นิรมิเรญพงษ์ ได้กล่าวถึงความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ในด้านการถ่ายทำ ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เขาเข้าใจมาตั้งแต่เรื่องแรกแล้ว ในด้านกำกับของเขาจะมี Concept จะมี Theme ของหนังตลอด เรื่องกล้องเรื่องการใช้งานเขาก็จะศึกษามาโดยตลอดแต่เขาไม่มาก้าวก่ายกับเรา แต่เขารู้เช่นภาพอย่างนี้ใช้เลนส์ 50 นะ แต่เขายกให้เรา ผมจะเป็นคนวางไลน์กล้องให้เขาส่วนมากจะสั่งให้เล่น Master scene ตลอดแล้วค่อยถ่ายเจาะ แต่ก็มีเทคนิคอย่างหนึ่งคือเวลาถ่ายเจาะก็แสดงแบบ Master scene ตลอดเพื่อให้เกิดอารมณ์ร่วมในหนัง (ปัญญา นิรมิเรญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

ในขั้นตอนการตัดต่อก็มีระบบการทำงานที่ดี เพราะเรื่องสุดท้ายที่กำกับภาพยนตร์เป็นภาพยนตร์ที่ใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกมาประกอบภาพ เพราะฉะนั้นผู้กำกับภาพยนตร์ที่สามารถกำกับภาพยนตร์ประเภทนี้ได้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีการเตรียมงานที่ดี เหมือนฝันอุปถัมภ์ ได้กล่าวถึง ความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ในด้านการตัดต่อของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เขาคงเข้าใจดีในระดับหนึ่งเลย มีการเสนอความคิดทุกขั้นตอนการตัดต่อ ความคิดของตัวผู้กำกับภาพยนตร์เองในศิลปะที่เขามองเห็นในจินตนาการ จังหวะ การใช้เสียงประกอบ ควบคู่ไปกับการตัดต่อเพื่อสื่อความหมายในภาพยนตร์ อารมณ์ของหนัง ช่วงไหนควรตื่นเต้น ช่วงไหนควรเป็นอารมณ์ไหน ส่วนเรื่องล่าสุดเขาก็ไปกำกับหนังคอมพิวเตอร์กราฟิกแล้ว เรื่องกระดืบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเตรียมการงานบนโต๊ะที่ดี มีการประชุม ทำแอนิเมตขึ้นมาก่อนเลยในส่วนของตัวเอง “กระดืบ” มีการ Break down ที่ดี เนื่องจากระบบที่ดีของ จีทีเอช ด้วย (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

2.3 เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา

การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา มีวิธีการในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

การทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ในเชิงการบริหารของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา

การทำหน้าที่เป็นผู้บริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ในแต่ละขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น เริ่มต้นด้วยขั้นตอนเตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในการผลิตภาพยนตร์ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา เริ่มจากการเข้าไปพูดคุยกับผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของสหมงคลฟิล์ม สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ เกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ต้องการจะทำ ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาของภาพยนตร์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือนักแสดงนำว่า เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา เลือกใครและมีความเหมาะสมกับตัวภาพยนตร์มากแค่ไหน ขั้นตอนนี้ไม่ใช่เรื่องยากในการนำเสนอ เพราะสมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ มีความเชื่อถือในผลงานที่เคยสร้างไว้ ภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ส่วนมากจะประสบความสำเร็จด้านรายได้เป็นอย่างดี หลังจากได้ทำการนำเสนองานเรียบร้อยแล้วก็จะผ่านการอนุมัติ ก็มาเตรียมงานที่บริษัท บาแรมยู จำกัด ซึ่งก็เป็นบริษัทที่ สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ ลงทุนสร้างโดยที่ผู้บริหารระดับสูงคือปรัชญา ปิ่นแก้วก็จะปรึกษาพูดคุยกันในเรื่องของการทำงานบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ และแนวทางของภาพยนตร์ที่จะเสริม

ในส่วนที่บริษัทต้องการเรื่องใดบ้าง เช่นเรื่องของฉากแอ็คชั่นที่เป็นจุดขายของบริษัท บาแรมยู จำกัด ในภาพยนตร์เรื่อง “บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม” ทั้ง 2 ภาค หลังจากนั้น เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ก็ จะจัดเตรียมทีมงานที่มีความสามารถมาทำหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ เนื่องจาก เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา มีงานประจำอยู่มากทำให้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง จะต้องทำหน้าที่ในการดำเนินงานอย่างหนักในเวลา que เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ไม่สามารถเข้ามาที่บริษัทได้ แต่อำนาจการตัดสินใจก็คงอยู่ที่ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ที่มีสูงสุดในกองถ่ายทำภาพยนตร์ แม้จะมี เวลาให้กับทีมงานน้อยก็ตามแต่ความชัดเจนในการสื่อสารทำให้การเตรียมงานเป็นไปได้อย่างราบรื่น และสามารถดำเนินการต่อเนื่องในขั้นตอนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระบบการทำงานของผมนั้นจะไปเสนองานกับผู้บริหารงานระดับสูงเลย แล้วก็ดึงงานมาทำโดยที่มีบาแรมยูคอยรองรับในเรื่องของทีมงาน ให้ทีมงานได้ทำงานกันตอนแรกเลยผมเล่นเรื่ององค์บากแล้วได้มีโอกาสคุยกับพี่ปรัชญา ปิ่นแก้ว หลังจากนั้น พี่ปรัชญาก็บอกว่าลองไปคุยกับ สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ ดูสิ ผมก็ไปคุยเรื่องให้ท่านฟังเลย คุยโดยตรงต่อหน้าต่อตาเลย ถือบทไปด้วยแต่ก็ไม่ทันได้คุยอะไรมาก คุยเรื่องคร่าว ๆ ให้ฟังว่ามันเป็นหนังตลกนะแล้วก็โอเคได้โอกาสมาทำ แต่ก็มีเรื่องของบุญมาด้วย ซึ่งก็เป็นแนวทางของบาแรมยูในการทำหนังบู๊ในช่วงนั้น

หลัก ๆ เลยก็ต้องเรื่องของนักแสดง ผมเป็นคนที่ไม่แบบว่าเวลาจะทำบทหรือจะคิดมุขอะไรผมจะให้ความสำคัญของการสร้างบุคลิกลักษณะของนักแสดงก่อนเป็นอันดับแรก ว่ามันจะเข้ากับ “ทางหนัง” ของเราหรือเปล่าเราต้องคิดไว้ก่อน ไม่ใช่ ว่าพอไม่ได้แล้วค่อยไปทำไม่ใช่ไม่ใช่วิธีการ พูดย่าง ๆ ว่าวิธีการของผมถ้าจะเริ่มทำภาพยนตร์แล้วต้องมีการพูดคุยติดต่อกัน ๆ นั้นไว้ก่อนเลย เพื่อไม่เป็นการผิดพลาดแล้วเรื่องของบทจะได้เดินหน้าไปได้ถึงจะโอเค

เตรียมงานส่วนมากก็จะมีคนมากคอยช่วย ก็ใช้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง คอยจัดเตรียมทุกอย่างให้ แล้วจะมีการพูดคุยกันตกลงกัน ตอนนั้นกระบวนการขั้นตอนเตรียมไปถึงไหนแล้ว ในสิ่งที่เราคิดเราจินตนาการไว้ พอผมเข้ามาประชุม ผมก็เลือก แต่ละคน que ไปทำการบ้านมาก็จะนำมาเสนอผม ส่วนผมก็จะใช้ความชัดเจนในการสื่อสารกับทีม ส่วนมากจะรู้จักกันอยู่แล้ว ทำกันมาหลายเรื่องแล้ว ผมจะไม่ค่อยเปลี่ยนทีมงานหลัก ๆ ด้วย การนำเสนอคงไม่ใช่เรื่องยากนะ เพราะเขาเชื่อถือเราในการที่เราทำงานมาหลาย ๆ ครั้งแล้วประสบความสำเร็จ หนึ่งเราก็ไม่ค่อยมีปัญหาเวลาลงฉายที่โรงเตาไหว่ ตั้งแต่เรื่องแรกเลยก็คือ เรื่องบอดีการ์ดภาค 1 (เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

ขั้นตอนต่อไปในการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเพชรทาย วงษ์คำเหลา ได้ใช้หลักการบริหารตามสถานการณ์ในกองถ่ายเนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นมีปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้บริหารไม่สามารถควบคุมได้มากมายการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ก็ต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในแต่ละวัน รวมถึงการสั่งการและควบคุมงานด้วย ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้ การบริหารจะใช้การสั่งการมาที่ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์เป็นหลัก ส่วนที่ทีมงานฝ่ายเทคนิคเช่นทีมกล้องจะมีการจัดเตรียมมานำเสนอเรื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการถ่ายทำในฉากนั้น จัดการองค์การในการสื่อสารให้มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน สร้างแรงจูงใจและบรรยากาศในการทำงาน

ออกกองในแต่ละวันมันก็แล้วแต่ว่าจะเจอเรื่องอะไรบ้างอย่างเช่นตอนที่ไปถ่ายเรื่องแหยมที่บ้านผมแล้วมีฟ้าผ่าคนตายที่เป็นข่าว ในส่วนตัวผมเสียใจมากเพราะเป็นคนบ้านเดียวกันและเราใช้บ้านเขาถ่ายด้วย แต่ความเป็นจริงคืองานต้องเดินต่อไปผมถามทีมงานว่ากลัวไหมถ่ายต่อได้ไหม ผมต้องถามทีมงานก่อนเพราะเขาทำงานกันเหนื่อยให้ผม ถ้าทีมงานไหวตัวผมไหวอยู่แล้ว ส่วนเรื่องที่เกิดผมก็อยู่ตลอดเวลา

การทำงานผมมองว่ามันไม่ใช่เรื่องยากเพราะมีทีมงานคอยช่วยในแต่ละส่วนอยู่แล้วส่วนมากผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่งจะเป็นคนที่ดำเนินงานเป็นหลักของกองถ่าย ส่วนผมก็ต้องใช้ความชัดเจนในการบริหารงานกับทีมงาน ส่วนในเรื่องของการนำเสนอ นั้นผมมีหน้าที่ในการตัดสินใจสูงสุด แต่ในส่วนของการเตรียมงานจะให้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง อะไรที่ไม่เข้าใจจะตรวจเช็คงานกับผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์เป็นหลักว่าโอเคไหม งานไปถึงไหนแล้ว การสั่งการบริหารหน้าของผู้ช่วยผู้กำกับที่ 1 เป็นคนจัดการแทนเรื่องนี้เลย เพราะเขาจะเป็นคนคอยช่วยบอก ช่วยประมาณในทุกส่วนของกองถ่าย ผมจะทำงานในส่วนของการกำกับการแสดงมากกว่าแต่ไม่ใช่ไม่ทำงานในส่วนอื่น แต่หน้ากองเราต้องเอามุขตลกให้รอดเอากการแสดงให้รอด เพราะมันไม่สามารถเตรียมได้จากบนโต๊ะ ส่วนในเรื่องเทคนิคในการถ่ายภาพยนตร์ก็มีทีมกล้องมาคอยดูแลและให้คำปรึกษา แต่อะไรถ้าเราอยากได้เราจะบอกกับเขาตรง ๆ เรื่องมุขกล้องเรื่องอะไรพวกนี้ ส่วนมากเขาจะเสนอมาก่อน เสนอว่าจะใช้การเคลื่อนกล้องแบบใดใช้อุปกรณ์เสริมขึ้นไหน อันไหนที่ไม่เข้าใจเราก็จะบอกให้เขาฟังว่า เราอยากได้แบบนี้มากกว่าเป็นการปรึกษา คุยกัน (เพชรทาย วงษ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

ในขั้นตอนสุดท้ายสำหรับการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ นั่นคือ ขั้นตอนการตัดต่อ ซึ่งในส่วนนี้เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะมีการวางแผนในส่วนนี้มาตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์คือมีการคัดเลือกภาพไว้แล้วจุดไปให้นักงานตัดต่อนำไปลำดับเรื่อง ซึ่งในขั้นตอนการ

ตัดต่อนี้เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะพยายามหาเวลาเข้ามาตัดต่อกับพนักงานตัดต่อด้วยตัวเอง ตามแต่เวลาว่างให้มากที่สุด แล้วนำกลับไปตรวจที่บ้าน ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง จะอยู่ในขั้นตอนนี้ด้วยเพราะเนื่องจากเขียนบทภาพยนตร์ร่วมกัน พอตัดต่อภาพยนตร์เสร็จเรียบร้อยแล้วก็นำภาพยนตร์ไปให้ผู้บริหารระดับสูงพิจารณา และอาจจะมีถ่ายเพิ่มในจุดที่ผู้บริหารระดับสูงเห็นควร

ส่วนมากถ่ายเสร็จแล้ว ผมจะให้คนลำดับภาพเรียงขึ้นไว้ให้เหมือนปกติของผู้กำกับภาพยนตร์โดยทั่วไป พอถ่ายเสร็จในแต่ละวัน ผมจะกำหนด เจาะจงในแต่ละภาพเลยว่าผมต้องการตรงไหน ชอบคัทไหนมากที่สุด เวลาเขาไปเรียงจะได้เรียงง่ายและถูกต้องตามที่ผมได้กำหนดเอาไว้ ให้ทีมงานจดบันทึกเอาไว้ คือเรื่องวิธีการทางภาพยนตร์ ผมไม่เข้าใจ ผมใช้การจำไว้ว่า ผมกำหนดภาพที่ได้มานี้เอาไว้ แล้วค่อยมาร้อยอีกที หลังจากที่ให้คนลำดับภาพเขาเรียง หลังจากนั้นก็จะพยายามจัดตารางการทำงานของผมให้เข้ามาห้องตัดต่อให้ได้มากที่สุด แต่ก็แค่วันละไม่กี่ชั่วโมง หนังสือออกมาเป็นยังไง ผมจะเอาไปดูที่บ้าน ว่ามุกตลกดีไหม ต้องใส่ภาพอะไรเพิ่ม พอตัดเสร็จก็เอานั่งไปให้ สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐดู แล้วก็ ปรัชญา ปิ่นแก้ว บางเรื่องก็ต้องมีถ่ายเพิ่ม อย่างเรื่องโป๊ะแตกก็ต้องถ่ายเพิ่มอีก 2 คิว เนื่องจาก สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ เขาอยากให้เพิ่มเนื้อเรื่องนิดหน่อย (เพชรทาย วงษ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

ปัจจุบันความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการผลิตภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลานั้น มีความเข้าใจจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในกองถ่ายทำภาพยนตร์ การรับชมภาพยนตร์ แล้วทำความเข้าใจกับการสร้างของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องนั้นเป็นที่มาของความรู้ ความเข้าใจในเทคนิคการผลิตภาพยนตร์ แต่จะสื่อสารกับทางทีมงานด้วยภาษาที่ตัวเองเข้าใจ

เพชรทาย วงษ์คำเหลา ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก กล่าวความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการผลิตภาพยนตร์ไว้ว่า

ก็เข้าใจแต่เรียกภาษาไม่ถูกเท่านั้นเอง พี่ใช้ภาษาทางการสื่อสารที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ ไม่ถูกเท่านั้นเอง ผมใช้การเรียนรู้ภาพยนตร์จากหนัง ผมเป็นคนชอบดูหนัง เวลาว่างก็จะดูหนัง ซึ่งพอจะเข้าใจได้ พอจะรู้สึกได้ ในเรื่องของการใช้แสง การใช้สีต่าง ๆ หน้าที่เราดูบางเรื่องมันมีเบื้องหลังซึ่งจะเป็นประโยชน์กับผมมาก ๆ เลย จะได้เห็นสิ่งที่เขาทำกันอะไรที่ถูกใจก็มาปรับมาใช้กับงานเรา (เพชรทาย วงษ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

การทำงานของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ในแต่ละขั้นตอนในการผลิตภาพยนตร์ พบว่า
ในขั้นตอนการเตรียมงานสร้างภาพยนตร์นั้นวิธีการบริหารงานของเพชรทาย วงษ์คำเหลา กับคน
เขียนบทภาพยนตร์คือจะใช้วิธีการมาแล้วเรื่องให้ฟังแล้วให้คนเขียนบทภาพยนตร์กลับไปเขียนมา
ให้ตรวจ การนำเสนอกับผู้บริหารระดับสูงนั้นไม่มีปัญหาเพราะความสำเร็จของภาพยนตร์ที่เคยทำ
ไว้พัฒนา จอมเกาะ คนเขียนบทภาพยนตร์ และ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่ 1 ของกองถ่ายทำ
ภาพยนตร์ไทยที่มีคุณ เพชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการบริหารงานกอง
ถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการนำเสนองานของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เรื่องทุกอย่างมาจากเขาอยู่แล้ว สิ่งที่เขาอยากเล่าเขาก็จะเล่ามาให้ฟัง เขาจะเล่า เรื่องที่
เขาอยากเล่าแนวความคิดหลักที่เขาอยากได้ ส่งมาให้ทำแล้วจะคอยตรวจบทตลอด
ร่างแรก ร่างสอง จะบอกว่าไม่ชอบตอนไหน เขาจะพิถีพิถันมาก ให้ความใส่ใจกับการ
ทำงาน ทำการบ้านมาตลอด เขาเป็นคนกำหนดงบประมาณแล้วเสนอ เขามีคนช่วย
ทำใบเสนอราคา อย่างละเอียดอีกทีหลัง ๆ นี่เขาประเมินได้แล้วว่าต้องใช้เงินผลิต
เท่าไร ทำอย่างไรถึงไม่ขาดทุน ขายใครหนึ่งตลก 12 ล้านอยู่ เขาก็ต้องควบคุมให้มัน
อยู่ใน 12 ล้าน เขาเป็นนักบริหารตรงนี้ได้อยู่ แต่เขาจะประเมินแค่ผลิตก็บาท ตัดต่อ
ก็บาท ส่วนการนำเสนองานกับผู้บริหารนั้นแรก ๆ ยังต้องรอการพิจารณา แต่พอรายได้
มันค้าคออยู่ก็มีอำนาจในการต่อรองมากยิ่งขึ้น คือความเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ก็เริ่ม
มากขึ้นเรื่อย ๆ พัฒนาการของเขามากขึ้น จากหนึ่ง มาสอง จากสอง มาสาม เขาพัฒนา
ขึ้นนะ เขารู้ว่าทำอะไรเล่าเรื่องแค่นี้พอไม่ต้องเล่าเยอะ อะไรที่มากเกินไป เล่ายาวเกินไป
ตัดออก (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ส่วนในขั้นตอนการเตรียมงานนั้นจะใช้สำนักงานที่บริษัท บาแรมยู จำกัด ไม่มี
สำนักงานเป็นของตัวเอง การเตรียมงานส่วนมากจะเป็นหน้าที่ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง
เป็นหลัก โดยทีมงานทุกคนจะเข้าใจในสิ่งที่เพชรทาย วงษ์คำเหลา ต้องการเพียงสิ่งเดียวเนื่องจาก
เพชรทาย วงษ์คำเหลา ไม่มีเวลาในการประชุมกับทีมงานมากเพราะมีงานประจำ ธุรกิจส่วนตัว
มากมาย จึงเป็นหน้าที่ของทีมงานที่ต้องเข้าใจในสิ่งที่เพชรทายต้องการนำเสนอ แล้วเตรียมงาน
ก่อนถ่ายทำภาพยนตร์โดยที่มีผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง เป็นศูนย์กลางเนื่องจากเป็นคนเขียน
บทภาพยนตร์ด้วยจึงเข้าใจในความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์อย่างลึกซึ้ง ส่วนการบริหารงาน
นั้นทีมงานจะเป็นผู้เตรียมแผนงานเอง แต่ก็อยู่ในการตัดสินใจของเพชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นสูงสุด

พิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนเตรียมงานของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ทีมงานต้องรู้สิ่งที่เขาอยากได้มาเป็นอันดับแรก หลังจากที่คุณบ๊วยได้เตรียมร้อย ถ้าถ่ายไปมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะมานั่งคุยกัน ถ้าเป็นไปได้เขาก็จะยอมรับในจุดนั้น เขาจะใช้แผนสำรองของทีมงานที่เตรียมไว้ เขามีภาวะความเป็นผู้นำสูง บริหารคนเป็นชื่อใจทีมงานได้ การแสดงออกทางน้ำใจมีมากการใช้คำพูดที่บอกกับทีมงาน สมมุติว่าทำเต็มที่ได้ร้อยหนึ่งเขาสามารถพูดให้คนทำได้ร้อยห้าสิบ ส่วนเรื่องของแผนสำรองนั้นก็เป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องช่วยกัน ทีมงานจะเป็นคนเตรียมแผนไว้ เพราะทีมงานจะทราบว่สิ่งที่ผู้กำกับภาพยนตร์อยากได้ควรมีแค่อันเดียวเพื่อความเด็ดขาด ส่วนหน้าที่คิดแผนสำรองในการทำงานเขาจะมอบหมายให้ทีมงานคิดเผื่อไว้ แล้วนำเสนอให้เมื่อเกิดสถานการณ์นั้นเกิดขึ้น สิ่งที่คิดเผื่อเอาไว้อยากได้ตั้งแต่แรกตามนั้นแต่ถ้าไม่ได้เขาก็ต้องจำใจยอมรับมัน (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

จิระเดช สำเนียงเสนาะ ผู้กำกับภาพของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีคุณ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการเตรียมงานของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ก่อนหน้าที่จะสร้างภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องนั้นพี่หม่าจะปรึกษากับตาล้องก่อนเกี่ยวกับศักยภาพของกล้องที่จะใช้ อะไรควรทำไม่ควรทำ การถ่ายยกตัวอย่างเช่น กลางแดดจัด ๆ ภาพจะแสงเข้ากล้องเกิน หรือสีขนาดนี้ไปปรับที่ห้องตัดต่อได้หรือไม่ ซึ่งคุณสมบัติของกล้องจะแตกต่างกัน ผู้กำกับภาพยนตร์ทุกคนต้องรับรู้ข้อมูลเหล่านี้ก่อนการผลิต ซึ่งในกระบวนการของผม จะเป็นกระบวนการของการถ่ายภาพยนตร์แบบ Digital Process (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ส่วนในเรื่องของการทำงานในขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวว่า

การร่วมงานกันอันดับแรกต้องเข้าใจในการทำงานก่อนพี่หม่าหลักต้องทำงานหนัก เช่นผู้ช่วยผู้กำกับที่หนึ่ง จะต้องเตรียมงานให้สมบูรณ์ที่สุดเพื่อรอเวลาที่พี่หม่าจะเข้ามาตรวจงาน เสื้อผ้าหน้าผม ตัวแสดง สถานที่ถ่ายทำ ทีมงานต้องเข้าใจ Direction ว่าพี่หม่าต้องการอะไรขนาดไหน จะเล่าอะไรบ้าง ต้องเสนออะไรให้เลือกบ้าง แกเป็นคนง่ายเลือกอะไรง่าย ๆ แต่ต้องเป็นพวกเบื้องหลังที่จะต้องทำงานนำเสนอแนวทางในการถ่ายทำ ซึ่งมันเป็นโอกาสให้ทีมงานได้มีอิสระในการทำงาน สามารถออกแบบเสนอความคิดเห็นได้เต็มที่ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ในอำนาจของพี่หม่าที่จะบอกว่าไม่เอา

ที่ต้องการแค่นี้ อุปกรณ์กล้องต้องการแค่เลน 2 เมตร เป็นต้น (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากการเตรียมงานเสร็จสิ้นก็ถึงช่วงเวลาของการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งหลักการที่ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ใช้ นั่นคือ การบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ตามสถานการณ์ กับการที่เป็นผู้นำแบบอ่อนน้อมถ่อมตัว จะมีพูดให้ทีมงานรู้สึกดีและไม่มีช่องว่างระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์ กับทีมงาน พิพัฒน์ จอมเกาะได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

การทำงานในแต่ละวันของพี่มีส่วนใหญ่จะเอาตามที่คุณกันไว้ ส่วนทีมงานก็มีหน้าที่ช่วยให้ภาพออกมาเป็นจริง เขาพูดเสมอว่าทีมงานทุกคนต้องช่วยเขา แต่อ่านาจ ในการสั่งการในกองถ่ายเขาก็เต็มที่เพื่อให้ได้สิ่งที่ใจต้องการ เพียงแต่เขาให้เกียรติทุกคนในการทำงาน เขาแลกเปลี่ยนความคิดกับทุกคน ถ้าใครมีอะไรที่ดีมีประโยชน์ต่องานสามารถบอกได้ ส่วนการทำงานการสั่งการตามฝ่ายต่าง ณ วันนี้เขารู้ เขารู้ตั้งแต่การทำงานในเรื่องที่สองแล้ว เขาจะใช้วิธีครูปักหลักจำและทำการบ้านตลอด ทราบว่าใครทำหน้าที่อะไร ชัดเจนในการสั่งงาน ฝ่ายผู้จัดการกองทำอะไร ผู้ช่วยผู้กำกับทำอะไร ฝ่ายศิลป์ทำอะไร เสื้อผ้าทำอะไร การสั่งงานเค้าใช้ผู้ช่วยเป็นคนกระจายงาน แต่ทั้งทีมก็สามารถที่จะเข้าไปคุยกับเขาได้ อ่านาจตัดสินใจอยู่ที่เขาเลย (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ในขณะที่ถ่ายทำที่ทีมงานสามารถนำเสนอได้และให้โอกาส จะใช้วิธีสร้างบรรยากาศในการถ่ายทำที่ดี การซื้อใจคนทำงาน ชัดเจนในเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ “ทางตลก” ซึ่งจะเป็นความสามารถเฉพาะตัวของศิลปินตลก มีความเป็นผู้นำในสถานการณ์ที่ตึงเครียดสามารถคลี่คลายปัญหาได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนในเรื่องของการสั่งการเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา จะให้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง เป็นศูนย์กลางประสานงาน พิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึงวิธีการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในวันถ่ายทำของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เขาแลกเปลี่ยนความคิดกับทุกคน ถ้าใครมีอะไรที่ดีมีประโยชน์ต่องานสามารถบอกได้ ส่วนการทำงานการสั่งการตามฝ่ายต่าง ณ วันนี้เขารู้ เขารู้ตั้งแต่การทำงานในเรื่องที่สองแล้ว เขาจะใช้วิธีครูปักหลักจำและทำการบ้านตลอด ทราบว่าใครทำหน้าที่อะไร ชัดเจนในการสั่งงาน ฝ่ายผู้จัดการกองทำอะไร ผู้ช่วยผู้กำกับทำอะไร ฝ่ายศิลป์ทำอะไร เสื้อผ้าทำอะไร การสั่งงานเค้าใช้ผู้ช่วยเป็นคนกระจายงาน แต่ทั้งทีมก็สามารถที่จะเข้าไป

คุยกับเขาได้ อำนาคัดตัดสินใจอยู่ที่เขาเลย (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวเสริมถึงวิธีการทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

พี่หม่าโอเคเลย ทุกคนกับพี่หม่า 100 ให้ 100 เลย ทุกวันที่กองถ่ายตี 5 มาถึงกินข้าวปุ๊บเลือกรอทีมงาน ขนาดเขามีกังย้งมาก่อนถ่าย มาประมาณ 7 โมง เพราะปกติกองถ่ายจะถ่าย 8 โมง ก็มารอให้ทุกคนมาปรึกษา ใครอยากมาคุยเรื่องงานอะไรมาปลุกได้เลย พอทีมงานพร้อมเขาก็จะมานั่งหน้ามอนิเตอร์เลยมาก่อนตลอดการสั่งงานจะมีความชัดเจนเรื่องสิ่งก้องชัดเจนมาก ๆ สิ่งก้อง Static นิ่ง ๆ คือถ้าเป็นคนอื่นอาจจะหงุดหงิดใจแต่เราเข้าใจเพราะเป็น “ทางตลก” ของพี่หม่า บางครั้งพอไปดูตัดต่อจังหวะของพี่หม่าจะเห็นได้ชัดเลย (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ส่วนในการบริหารงานตามสถานการณ์ของ เพชรทาย วงษ์คำเหลา และ จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้แสดงความคิดเห็นว่า

แกลจะเป็นคนพลิกแพลงตัวละครตามสถานการณ์ พวกปัญหาที่เกิดขึ้นกองแกก็มีวิธีการจัดการของแก เช่นในเรื่องฟ้าผ่าแล้วมีคนตายพี่หม่าบอกทีมงานเลยกลัวไหม ตัวเขาไม่กลัวแต่เขาเข้าใจความรู้สึกทีมงานก่อนเลยว่าไหวไหม ถ้าไม่ไหวก็ยกกองมานั่งประชุมกันก่อนว่าเจ้าของสถานที่ให้ถ่ายต่อไหม ก็ไม่มีปัญหาแต่เขาจะสนใจความรู้สึกทีมงานมาก่อน แล้วช่วงนั้นฟ้าฝนแรงมากต้องมีการแก้ไขปัญหเฉพาะหน้าตลอด ส่วนเรื่องในชุมชนนั้นไม่มีปัญหาเพราะชาวบ้านรักพี่หม่า เจ้าของบ้านที่ตายเขาอยากให้พี่หม่ามาถ่ายที่บ้าน จากที่ผู้กำกับคิดบ๊อบก จนสุดท้ายก็ถ่ายจนเสร็จวันแรกคนตาย วันที่สองฝนตก วันที่สามฝนตก การแก้ปัญหของพี่หม่าก็คือ จะหว่านทีมงานก่อน แล้วก็ไม่หนีปัญหา (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ เพชรทาย วงษ์คำเหลา ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนต่อมาคือขั้นตอนหลังการถ่ายทำ บริหารงานในขั้นตอนนี้เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะให้พนักงานตัดต่อนั้นลำดับภาพตามเนื้อเรื่องเรียงไปก่อน ลักษณะการทำงานจะเหมือนกับผู้กำกับภาพยนตร์ท่านอื่น ๆ เมื่อพนักงานตัดต่อลำดับภาพเรียบร้อยแล้ว เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะเข้ามามีส่วนร่วมในงานอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเนื้อหา โดยจะให้ความสำคัญไปที่มุขตลก บางครั้งอาจจะเหนือกว่าเนื้อเรื่อง ปภพ สุรสุกุลวัฒน์ พนักงานตัดต่อ ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มี

คุณเพชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นตอนการหลังถ่ายทำภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

การทำงานในขั้นตอนการตัดต่อนั้นก็เป็นแบบพื้นฐานทั่วไปจุดเด่นในส่วนนี้คือจังหวะในการเล่าเรื่องตลก ซึ่งบางครั้งคนตัดต่อตัดไปแล้วแกมาตัดเพิ่มมันจะช้ากว่า แต่พี่หมีว่าต้องบริหารเวลาให้ดีเพราะเวลาแกน้อย ถ้าเทียบกับผู้กำกับภาพยนตร์อื่น ๆ เวลาจะน้อยกว่า คือส่วนมากจะมีเวลาเข้ามาดูงานแค่วันละประมาณไม่เคยเกิน 4 ชั่วโมงหรือน้อยกว่าผู้กำกับคนอื่น ๆ ประมาณ 50% แต่พี่หมีจะทำการบ้านนะคือมีการจดตลอดเวลาที่เข้าห้องตัด เอาหนังกลับไปดู กลับแก้เป็นข้อ ๆ ไปและสามารถส่งงานทันเวลาตลอด แต่ก็แตกต่างจากผู้กำกับโดยทั่วไปคือจะมีการตรวจสอบหนังหลายรอบ ตัดเสร็จดูทั้งเรื่อง ดูรอยต่อ นั่งดูน้ำหนักรองแต่ละซีน ซึ่งของเขาไม่ใช่เพราะแกละเป็นการร้อยมูข (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

เพชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้ที่มีการตัดสินใจสูงสุดในสิ่งที่ตนเองต้องการจะให้มีในภาพยนตร์ใช้ความพึงพอใจของตัวเองเป็นหลัก ซึ่งเมื่อถึงขั้นตอนที่ให้ผู้บริหารระดับสูงชมภาพยนตร์แล้วอาจจะมีการถ่ายซ่อม การบริหารในขั้นตอนนี้พี่หมีว่าเพชรทาย วงษ์คำเหลา จะใช้การบริหารตามสถานการณ์อย่างเห็นได้ชัด ขณะที่เรื่องของการบริหารเวลาในการทำงานของตนเองก็ยังไม่มากเท่ากับผู้กำกับภาพยนตร์ท่านอื่น ๆ แต่เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะอยู่กับงานตัวเองจนถึงขั้นตอนสุดท้าย ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึงการนำเสนอภาพยนตร์ในขั้นตอนการหลังถ่ายทำภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ถ้านับตั้งแต่เริ่มต้นในเรื่องตัดต่อก็ส่วนมากจะเป็นการส่งบทภาพยนตร์มาให้ตัดตามบทไปก่อน คนตัดต่อก็จะร้อยเรื่องไปตามบทภาพยนตร์ก่อนแล้วพี่หมีจะเข้ามาตัดต่อในขั้นตอนต่อไป การตัดสินใจในแต่ละซีนนั้นจะอยู่กับพี่หมี จะมีการประเมิณงานกันว่าตัดต่อแบบไหนที่ได้ผลกับเนื้อหามากที่สุดแต่จะยึดแนวทางที่ดีที่สุดส่งผลกับภาพยนตร์ในทางที่ดีที่สุดโดยไม่มีการเลือกเฉพาะสิ่งที่ตัวเองทำ บางครั้งความคิดของทีมงานที่ทำแล้วดีกว่าพี่หมีก็ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่นได้ สุดท้ายการตัดสินใจก็คือ ความพึงพอใจของเขา ซึ่งก็ต้องยอมรับว่าหนังเรื่องโป๊ะแตกจะเป็นหนังที่ไม่ตลกที่สุดของเขา เพราะหลายคนดูแล้วบอกว่ามันไม่ตลกเลย ซึ่งผมเองก็ไม่ว่าเขาคิดอะไรอยู่เหมือนกัน (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

พิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึงการบริหารเวลาในขั้นตอนการหลังถ่ายทำภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ในขั้นตอนตัดต่อพีทม่าจะหาเวลาว่างเข้าห้องตัดต่อ พอตัดต่อเสร็จก็จะเอาไปให้ สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐดู หรือไม่ก็พี่ปรัชญา ปิ่นแก้ว แล้วก็อาจจะมีถ่ายเพิ่ม ซึ่งตอนนี้หนังอยู่ในขั้นตอนถ่ายเพิ่มด้วยเพราะเนื้อหามันไม่พอต้องถ่ายเพิ่ม และมันมีบางอย่างในหนังต้องตัดออก มันมาจากการคุยกันว่ามันไม่เหมาะสม เป็นการปรับแก้ นิดหน่อยตามสิ่งที่มันเป็น สำหรับพีทม่าความมีอัตราไม่มากสิ่งที่ต้องการมีเหตุผล พอที่คนจะยอมรับได้ เขามีเหตุผลนะ การทำงานความชัดเจนเขามีนะเป็นจุดเด่นเลย สิ่งที่เขาอยากได้มี เขาเป็นคนเล่นดนตรีมาก่อนด้วย ทุกเพลงประกอบภาพยนตร์ ของหนังเขาตั้งแต่แฮมเขาเป็นคนเลือกเอง ไปห้องอัดเสียงบอกทำอย่างงั้นอย่างนี้เลย เขาเป็นคนเลือกเอง เพลง "กลับมาทำไม" เขาเป็นคนเลือกมาเองเลย (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นต่อความเข้าใจของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ในศาสตร์ภาพยนตร์

ความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ที่ทีมงานปฏิบัติสามารถสัมผัสได้จากการทำงานร่วมกันในกองถ่ายทำภาพยนตร์ นั้นมีความเข้าใจดี เช่น ในการเล่าเรื่อง พิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึงความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เรื่องมุกกลิ้งกับการสร้างอารมณ์ต่าง ๆ นะเขาเข้าใจนะ ว่าต้องใช้ขนาดภาพอย่างไร เขาต้องการอารมณ์ต้องเล่าเรื่องแบบไหน ภาพแบบไหน ต้องการความรู้สึกอัดอัด ภาพต้องแคบ จังหวะตลกแบบนี้ไม่ควรตัดคัทควรเล่าแซ่ เขามีเครื่องตัดต่อในสมอง เนื่องจากเขาเล่าเรื่องเป็น เพราะฉะนั้นเทคนิคการตัดต่อเขาก็มีอยู่ในสมอง เขามีภาพในหัวจนจบแล้ว ภาษาศัพท์เทคนิคเขาไม่รู้หรอกแต่ภาพในหัวเขา เขารู้ว่าจะเล่ายังไง (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

การสร้างอารมณ์ผ่านการใช้มุกกลิ้ง ซึ่งในส่วนของมุกกลิ้งจะมีการใช้มุกกลิ้งที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมไปถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ต้องการนำเสนอ จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ในด้านการนำเสนอผ่านมุกกลิ้งของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

สไตล์ที่เขาชอบมันออกจะเป็นสไตล์ถ่ายภาพยนตร์แบบสมัยก่อน ที่ใช้เลนส์ซูมตัวเดียว ถ่ายทั้งซีน มีการซูมเข้า ซูมออก สวิตช์แพน ในคัทเดียว ไม่มีชอยคัท แล้วมันก็ได้ อารมณ์สนุกอีกแบบ แต่ก็จะได้ผลกับผู้ชมที่ปฏิเสธการนำเสนอแบบนี้ เช่นผู้มีประสบการณ์ชมภาพยนตร์เอาแต่สละ หรือผู้ชมที่มีความรู้เรื่องการถ่ายทำ ซึ่งการถ่ายทำแบบนี้ฮอลลีวูดก็ใช้เทคนิคแบบนี้ เช่นเรื่อง Cloverfield ที่ถ่ายโดยใช้เทคนิค

แบบนี้ แบบกล้องแคนดิด ไม่เกิดปัญหาในการถ่ายแบบไม่มี Insert คั่น ในส่วนอื่นของหนังพี่หม่ารู้เยอะ พัฒนาขึ้นเยอะมาก แต่จะเอามาเล่นหรือนำมาใช้ใหม่อยู่ที่การตัดสินใจของเขา เรื่องมุกกล้องจะรู้ในระดับหนึ่ง การสั่งงานเรื่องจัดไฟเขาจะบอกประมาณหนึ่งให้เข้าใจได้ อย่างเรื่องแหยมจะเป็นการออกแบบสีสันในภาพแต่ละภาพนั้นเป็นการทำงานของพี่หม่ากับสไตลิสต์ ก็มีการคัดเลือกสีที่เน้นสีแบบจัด ๆ ใช้แม่สีแบบสีจัด ๆ (จิระเดช ลำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

การติดต่อที่ใช้การประยุต์ในภาพยนตร์เรื่องล่าสุดที่เพชรทาย วงษ์คำเหลา ทำหน้าที่เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึงความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ในด้านการติดต่อของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ในตอนนั้นคิดว่าเขาเข้าใจมากขึ้น ประสบการณ์ทำให้เขาเก่งขึ้น เขาต้องปรับตัวมากในวันแรกที่เขาทำ เชื่อว่าทุกวันนี้เข้าใจมากขึ้นกล้าเล่นอะไรมากขึ้น กล้าที่จะบริหารงานภาพยนตร์แบบใหม่ ๆ เพราะเรื่องโป๊แตกถ่ายจริงไม่ถึง 10 คิว ถ้าเขาบริหารไม่ดีคงจบไม่ทัน แต่ผลออกมาก็เป็นอีกเรื่อง ซึ่งการติดต่อก็ผลออกมาเป็นอีกเรื่องหนึ่งแต่ก็คือความคิดพี่หม่า ความต้องการของเขา (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

2.4 บทบาทหน้าที่การทำงานของศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์

บทบาทหน้าที่การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ นั้นมีความสำคัญอย่างมากในการศึกษาครั้งนี้เพราะการเป็นศิลปินตลกที่มีพื้นฐานที่แตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปนั้นก็จะมีการทำงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะทางอย่างน้อยที่สุด “ทางตลก” ที่เป็นพื้นฐานของศิลปินตลกแต่ละคนจะมีมุมมองการสื่อสารที่แตกออกไป ส่วนของหลักการในการบริหารนั้นก็จะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงไหวพริบของผู้บริหารที่ดีเนื่องจากความสำเร็จของภาพยนตร์ทางด้านรายได้ ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่การทำงานในเชิงบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ ของผู้กำกับภาพยนตร์กลุ่มนี้ น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. บทบาทหน้าที่การทำงานในขั้นตอนเตรียมงานผลิตภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างมาก จากข้อมูลพบว่าการทำงานในขั้นตอนนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะมีอำนาจหน้าที่การตัดสินใจที่สูงที่สุดในกองถ่ายทำภาพยนตร์ และต้องทำหน้าที่เชื่อมโยงทีมงานในแต่ละฝ่ายให้เข้าใจและทำงานร่วมกันได้แบบไม่มีอุปสรรค ซึ่งจุดนี้จะอยู่กับการบริหารเวลาของ

แต่ละคนว่าจะมีเวลาในการเตรียมงานมากน้อยแค่ไหน ถ้าทุกอย่างพร้อมก็นำงานทุกอย่างไปนำเสนอ กับผู้บริหารระดับสูงเพื่อที่จะดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปถ้าได้รับการอนุมัติ

2. บทบาทหน้าที่ในการทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำ จากข้อมูลพบว่าในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นจะใช้หลักการเดียวกันในการบริหารคือเป็นการบริหารตามสถานการณ์ โดยผู้กำกับภาพยนตร์จะใช้ประสบการณ์ในการทำงาน การจัดองค์เพื่อความเข้าใจในการสื่อสารให้ไปในทิศทางเดียวกัน เป็นผู้นำทางความคิด สร้างแรงจูงใจให้ทีมงาน สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ในการควบคุม สั่งการ บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ โดยจะให้น้ำหนักไปที่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ใช้ความคิดเป็นหลักในการทำงานเป็นหลัก และ ส่วนที่ใช้การจัดการมาเป็นหลักในการบริหารนั้นก็ปรับตามความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

3. บทบาทหน้าที่ในการทำงานในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ การติดต่อซึ่งเป็นส่วนที่ใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็นหลักในการบริหารนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกใช้เวลาในส่วนนี้แตกต่างกัน บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะมีส่วนร่วมในขั้นตอนสุดท้ายในการติดต่อและจะใช้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง เข้าไปดูงานติดต่อเป็นส่วนใหญ่ จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะให้ความสำคัญกับการทำงานในขั้นตอนนี้มากที่สุด โดยจะใช้เวลากับการติดต่อตลอดกระบวนการ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา จะทำหน้าที่คล้ายกับจาตุรงค์ พลบูรณ์ แต่เวลาในการเข้าห้องติดต่อจะน้อยกว่า ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกทั้ง 3 คนจะมีอำนาจในการตัดสินใจสูงสุด ก่อนที่จะนำภาพยนตร์ที่ติดต่อเสร็จไปให้ผู้บริหารระดับสูงในแต่ละบริษัทตรวจพิจารณาซึ่งถ้าการตกลงร่วมกันเห็นว่าต้องถ่ายทำเพิ่มก็จะดำเนินการจนกว่าจะผ่านการตรวจพิจารณาในที่สุด ซึ่งจะถือว่าเป็นการส่งงาน

4. ความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการผลิตภาพยนตร์ในแต่ละท่านนั้น มีความรู้ความเข้าใจอย่างดีในแต่ละองค์ประกอบ เนื่องจากประสบการณ์การทำงานที่มีมาก และจะสื่อสารออกมาให้ทีมงานเข้าใจในแบบฉบับของตัวเอง ส่วนจาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น จะมีความสามารถในการเขียนบทภาพยนตร์ด้วยตัวเองเพียงคนเดียวเพราะเนื่องจากบริษัท จีทีเอช จำกัด มีการควบคุมคุณภาพของบทภาพยนตร์อย่างรัดกุมกว่าบริษัทอื่น จึงเป็นเหตุที่ทำให้จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นหนึ่งในผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ทางบริษัท จีทีเอช จำกัดยอมรับใน “ทางตลก” ที่ไม่เหมือนใคร

ตารางที่ 4.3
แสดงการบริหารงานในขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ
บ๊อบ เรอ ฟ่องอินทรีย์	1. ทำงานร่วมกับทีมงานทั้งการนำเสนอและเตรียมงานถ่ายทำ 2. เตรียมงานเขียนบทภาพยนตร์กับลูกชาย/ จ้างคนเขียนบทภาพยนตร์มาเขียน 3. เรียกทีมงานมาเตรียมงานที่บริษัทตัวเอง 4. เวลาในการทำงาน ศุกร์เสาร์ อาทิตย์ 5. อำนาจในการตัดสินใจสูงสุด
จาตุรงค์ พลบูรณ์	1. ทำงานในการนำเสนอภาพยนตร์คนเดียวไม่เกี่ยวกับทีม 2. เขียนบทภาพยนตร์คนเดียว 3. เตรียมงานที่บริษัทตัวเอง ดูแล ควบคุมเอง 4. มีเวลามากกว่าเวลาทำงานประจำ 5. อำนาจในการตัดสินใจสูงสุด
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	1. ทำงานร่วมกับทีมงานทั้งการนำเสนอและเตรียมงานถ่ายทำ 2. เตรียมงานเขียนบทภาพยนตร์กับคนเขียนบทภาพยนตร์ 3. ไปรวมตัวกับทีมงานที่บริษัท บาแรมยู จำกัด 4. เวลาวางน้อยมาก ทีมงานต้องเตรียมงานเองเป็นหลัก 5. อำนาจในการตัดสินใจสูงสุด

ตารางที่ 4.4
แสดงการบริหารในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์
ของผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลก

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	หลักในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์
บำเรอ ผ่องอินทรีย์	1. ใช้หลักการบริหารตามสถานการณ์โดยการจัดการองค์กรแบบอิสระ 2. สอนให้ทีมงานใจเย็นกับปัญหาที่เกิดขึ้น 3. ใช้ประสบการณ์แก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า 4. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณสถานที่ถ่ายทำ 5. เลือกใช้คนทำงานเหมาะสมกับหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมาย 6. มีอิสระจากการควบคุมของบริษัทผลิตภาพยนตร์
จาตุรงค์ พลบูรณ์	1. ใช้หลักการบริหารตามสถานการณ์โดยการจัดการองค์กรแบบอิสระ 2. มีการเตรียมพร้อมในการกำกับอย่างดีก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ผิดพลาดน้อยที่สุด 3. มีความละเอียดส่งผลให้งานหน้ากองเปลี่ยนแปลงน้อย เนื่องจากป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบกับงบประมาณ 4. ถ้ามีองค์ประกอบที่นอกเหนือจากความสามารถของทีมงาน จะปรึกษาผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาทำงานในส่วนนั้น 7. ผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์เข้ามาควบคุมงานในการถ่ายทำ
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	1. ใช้หลักการบริหารตามสถานการณ์โดยการจัดการองค์กรแบบอิสระ 2. มีการนำเสนอที่ดีจากทีมงานทุกฝ่าย 3. มีความเป็นผู้นำในการตัดสินใจในทุก ๆ อย่างเพราะทีมงานเตรียมวางแผนสำรองไว้ให้ 4. ในช่วงแรกจะมีการเข้ามาควบคุมการผลิตภาพยนตร์โดยผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ แต่ในปัจจุบันไม่มี

ตารางที่ 4.5
การแสดงการบริหารในขั้นตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์
ของผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลก

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์			
ขั้นตอนต่าง ๆ	ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก		
	บำเรอ ผ่องอินทรีย์	จาตุรงค์ พลบูรณ์	เพชรทาย วงษ์คำเหลา
ลำดับภาพ	ให้ผู้ช่วยเข้ามาดูแล	เข้ามาทำเอง	ให้ผู้ช่วยเข้ามาดูแล
ตัดต่อ	อยู่ตลอด	อยู่ตลอด	อยู่แต่ไม่นาน
คอมพิวเตอรืกราฟฟิค	ไม่เกี่ยวข้อง	เข้าไปควบคุม	ไม่เกี่ยวข้อง
ประพันธ์เพลงประกอบ	เลือกเพลง	เลือกเพลง	ประพันธ์เองในบางส่วน
ผสมเสียง	อยู่	อยู่	อยู่

- หมายเหตุ: 1. บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะส่ง Copy A กับพระนครฟิล์มหลังจากนั้นผู้บริหารจะตัดต่อเพิ่มเติมถือว่าเป็นเรื่องของธุรกิจ และการตลาด
2. จาตุรงค์ พลบูรณ์ ทำงานตั้งแต่ตอนจนจบขั้นตอนควบคุมกับการตรวจสอบคุณภาพของ GTH ตลอดกระบวนการ ถ้าขาดเหลือจะมีการปรึกษาและแก้ไข อาจมีการถ่ายเพิ่ม
3. เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะทำงานตามเวลาที่มีให้ (3-4 ชั่วโมง/วัน) เองงานไปตรวจที่บ้านพร้อมกับมาปรับปรุงเพื่อส่งให้ผู้บริหารพิจารณาพร้อมแก้ไข

2.5 ความคิดเห็นต่อบทบาทหน้าที่การทำงานของศิลปินตลกในเชิงการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์

1. การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในขั้นตอนการเตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ในการบริหารงานขั้นตอนนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน นั่นคือ การนำเสนองานกับผู้บริหารระดับสูง กับ การเตรียมงานสร้างภาพยนตร์ ซึ่งในส่วนแรกนั้นจะเป็นการทำงานของู้กำกับภาพยนตร์และคนเขียนบทภาพยนตร์ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ และ เพชรทาย วงษ์คำเหลา มีการทำงานที่ใกล้เคียงกันคือจะมีการเล่าในสิ่งที่ตนอยากได้ให้กับคนเขียนบทภาพยนตร์เขียน เนื่องจากความชำนาญในการเขียนบทภาพยนตร์อาจจะไม่เทียบเท่ากับคนเขียนบทภาพยนตร์ จะมีการตรวจทานบทภาพยนตร์ให้สมบูรณ์ แต่ในกรณีของจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะแตกต่างไปเนื่องจากมีความสามารถ

ในการเขียนบทภาพยนตร์ด้วยตัวเอง จึงดำเนินการในขั้นตอนนี้เพียงคนเดียว เมื่อบทภาพยนตร์เสร็จก็จะนำเสนอกับผู้บริหารระดับสูงซึ่งก็จะมีการตรวจสอบคุณภาพ แล้วมีการปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไปคือการเตรียมงานสร้างภาพยนตร์ซึ่งขั้นตอนนี้จะเป็นการรวบรวมทีมงานมาที่สำนักงานเพื่อที่จะมีการส่งการ กระจายงาน ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะใช้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง เป็นหลักในการเตรียมงาน ถ้าผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง เป็นคนเขียนบทภาพยนตร์ด้วยก็จะเข้าใจในความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์เป็นอย่างดี เช่น ในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ และ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ในส่วนของการควบคุมงานนั้นก็จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือส่วนที่ใช้ความคิดเป็นหลักในการบริหารงาน ส่วนที่ใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็นหลักในการบริหารงาน ซึ่ง 2 ส่วนนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก จะใช้เวลาในการประชุมเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันเป็นหลัก แล้วจะปล่อยให้ทีมงานนำเสนอความคิดโดยที่ตนเองเป็นผู้ตัดสินใจสูงสุด ในส่วนสุดท้ายคือส่วนที่ใช้การจัดการมาเป็นหลักในการบริหารนั้นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะไม่ลงมาเกี่ยวข้องกับรายละเอียดแต่จะคอยควบคุมเท่านั้น ซึ่งการทำงานทั้ง 3 ส่วนนี้จากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มผู้ปฏิบัติงานนั้นมีความคิดเห็นว่าการทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกมีความชัดเจน และเปิดโอกาสสำหรับการนำเสนอความคิดโดยใช้การตัดสินใจของตนเองเป็นจุดสูงสุด ให้ความสำคัญกับการทำงานในขั้นตอนนี้ที่สุดเพื่อความพร้อมที่จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

2. การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์จะเป็นผู้ควบคุมการสร้างของภาพยนตร์ทั้งหมด และใช้วิธีการในการบริหารที่ดึงความสามารถของทุกคนมาใช้ในการกองถ่ายทำ มีการสั่งการให้ทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียว แต่วิธีการนั้นจะแตกต่างกันไป เช่น การสร้างบรรยากาศของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ และ จาตุรงค์ พลบูรณ์ การให้เกียรติทีมงานของเพชรทาย วงษ์คำเหลา นอกจากนี้ยังใช้ประสบการณ์การทำงานมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละวันเพราะการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นในแต่ละวันอาจจะมีปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอกมากมาย ส่วนในเรื่องของปัจจัยภายในนั้นจะไม่ค่อยพบปัญหาผู้ให้ข้อมูลส่วนมากกล่าวว่าการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้นส่วนมากจะตามแผนการที่ได้กำหนดไว้ในการเตรียมงาน

3. การทำงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่าแบ่งการทำงานออกเป็น 2 ขั้น ขั้นแรก คือ การลำดับภาพซึ่งการทำงานในช่วงนี้จะเป็นหน้าที่ของพนักงานตัดต่อเป็นหลักโดยผู้กำกับภาพยนตร์จะปล่อยให้ลำดับภาพเรียงภาพให้เข้ากับเนื้อเรื่อง เมื่อเสร็จสิ้นแล้วก็จะเข้ามาทำงานร่วมกันให้การตัดต่อภาพยนตร์ให้เป็นเนื้อเรื่องฉบับ Director's Cut ก่อนที่จะส่งไปให้ผู้บริหารระดับสูงตรวจสอบ

คุณภาพงานในขั้นตอนที่ 2 ซึ่งการบริหารงานในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นี้ ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องบริหารเวลาของตัวเองในการที่จะเข้ามาทำงาน มีการเปิดกว้างทางความคิดในการติดต่อทั้งกับพนักงานติดต่อเอง หรือกับทีมงานอื่นที่เข้ามาช่วยเสนอความคิดเห็น โดยเฉพาะมุขตลกที่ต้องใช้การประเมินจากคนที่แตกต่างกัน แต่สุดท้ายก็ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้กำกับภาพยนตร์ ส่วนในเรื่องของการนำเสนองานให้กับผู้บริหารระดับสูงนั้น ถ้ามีการตกลงว่าต้องถ่ายเพิ่มผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะไม่มีปัญหาและจะรับผิดชอบงานจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

4. ความคิดเห็นในส่วนของการเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ของศิลปินตลกนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะบ่งชี้ถึงความรู้ ความสามารถ ที่จะสั่งการบริหารทีมงานปฏิบัติการของผู้กำกับภาพยนตร์ และอาจจะรวมถึงบุคลิกภาพของความเป็นผู้นำด้วย ความคิดเห็นจากทีมงานปฏิบัติการเกี่ยวกับความเข้าใจในศาสตร์ของการผลิตภาพยนตร์ของผู้กำกับที่เป็นศิลปินตลกนั้นจากการเก็บข้อมูลพบว่ามีความเข้าใจอย่างดีและการพัฒนาการขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าแบ่งเป็นการบริหารของแต่ละส่วนในโครงสร้างของกองถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ส่วนที่ใช้ความคิดมาเป็นหลักในการบริหารภาพยนตร์นั้นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะใช้เวลาศึกษาพูดคุยซึ่งบุคลากรที่จะมาเสริมในการทำงานส่วนนี้คือผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่ง ส่วนที่ใช้ความสามารถเฉพาะทางมาเป็นหลักในการบริหารนั้นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะใช้เวลาสื่อสารเฉพาะหัวหน้างาน เช่น ผู้กำกับภาพจะมีการปรึกษาดังแต่ข้อมูลรายละเอียด ศักยภาพของกล้องที่จะใช้งาน โทนแสง และการใช้อุปกรณ์เสริมต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในวันถ่ายทำภาพยนตร์เป็นอย่างมาก สุดท้ายคือส่วนที่ใช้การจัดการมาเป็นหลักในการบริหารนั้นจะไม่ตายตัวเพราะต้องมีการจัดการตามสถานการณ์ซึ่งในวันถ่ายทำภาพยนตร์จะมอบหมายให้ผู้ควบคุมงานสร้างดูแลในส่วนนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะคอยรับมาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ มาตัดสินใจในขั้นสุดท้าย

ตารางที่ 4.6

ความคิดเห็นในเรื่องของการทำงานของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์
ในแต่ละขั้นตอนในการถ่ายทำภาพยนตร์

บำเรอ ผ่องอินทรีย์	
ช่วงเวลาในการถ่ายทำ	ความคิดเห็นของทีมงานปฏิบัติการ
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	1. ใช้การวางตัวละครก่อนการเขียนบทภาพยนตร์จะง่ายต่อการเขียนบทภาพยนตร์ 2. การนำเสนองานต่อผู้บริหารระดับสูงนั้นจะง่ายมากเพราะวางตัวละครไว้ก่อนจะเห็นถึง “หน้าหนัง” ของภาพยนตร์ทางการตลาดได้อย่างชัดเจน 3. ขั้นตอนการประชุมจะแยกส่วนการนำเสนอของทีมงาน กับการประชุมกับนักแสดงไว้คนละส่วนเพื่อความสะดวก
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	1. บริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ตามสถานการณ์ ซึ่งคุณบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะใช้การจัดการองค์กร แสดงภาวะเป็นผู้นำในความคิด ซึ่งทำหน้าที่ได้อย่างดีและให้เกียรติทีมงานทุก ๆ คน
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	1. เน้นที่เนื้อเรื่องโดยส่วนมากจะเป็นเรื่องมุขตลกซึ่งจะเป็นการตัดต่อตามบทภาพยนตร์ไม่ได้ใช้เทคนิคในการเล่าเรื่องที่ซับซ้อนเหมือนผู้กำกับภาพยนตร์ที่ติดต่อเป็น

ตารางที่ 4.7
 ความคิดเห็นในเรื่องของการทำงานของ จาตุรงค์ พลบูรณ์
 ในแต่ละขั้นตอนในการถ่ายทำภาพยนตร์

จาตุรงค์ พลบูรณ์	
ช่วงเวลาในการถ่ายทำ	ความคิดเห็นของทีมงานปฏิบัติการ
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ภาพยนตร์	1. ทำงานในส่วนของการนำเสนองานด้วยตัวเอง 2. ให้ความสำคัญกับมุขตลกเป็นอันดับแรก จะมีการประเมินผลของมุขตลกว่าได้ผลหรือไม่ 3. ทีมงานในฝ่ายต่าง ๆ นั้นก็จะมีอิสระในการเสนอความคิดได้อย่างเต็มที่แต่ต้องอยู่ในกรอบที่ตกลง 4. ควบคุมงบประมาณโดยรวมด้วยตนเอง
ขั้นตอนการถ่ายทำ ภาพยนตร์	1. ไม่ค่อยมีเปลี่ยนอะไรมากถ้าไม่มีอุปสรรคจริง ๆ เพราะถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่องบประมาณ 2. ใช้เวลากับการซ้อมนักแสดงอย่างมากซึ่งก็ส่งผลดีในกองถ่าย เพราะใช้การถ่ายทำน้อยเพราะนักแสดงรู้จังหวะในการแสดงอย่างดีเยี่ยม 3. การบริหารทีมงานฝ่ายปฏิบัติการนั้นจะใช้ความชัดเจนมาเป็นการบริหาร การสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี 4. ถ้าองค์ประกอบนอกเหนือความสามารถของทีมงานจะมีการปรึกษากับทางผู้บริหารระดับสูงว่าต้องมีผู้เชี่ยวชาญมาร่วมทำงานด้วย
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ภาพยนตร์	1. ใช้เวลาในส่วนนี้ทุกขั้นตอนร่วมกับผู้บริหารระดับสูงของบริษัท จีทีเอช จำกัดจะเข้ามาตรวจสอบเสมอเพื่อคุณภาพความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง

ตารางที่ 4.8

ความคิดเห็นในเรื่องของการทำงานของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา
ในแต่ละขั้นตอนในการถ่ายทำภาพยนตร์

เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา	
ช่วงเวลาในการถ่ายทำ	ความคิดเห็นของทีมงานปฏิบัติการ
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ภาพยนตร์	1. ใช้วิธีการมาเล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้คนเขียนบทภาพยนตร์กลับไปเขียนมาให้ตรวจและทำงานทุกอย่างที่เบาแรมยู 2. การบริหารงานนั้นทีมงานจะเป็นผู้เตรียมแผนงานเอง โดยทำตามความต้องการเพียงหนึ่งเดียว
ขั้นตอนการถ่ายทำ ภาพยนตร์	1. เป็นผู้นำแบบอ่อนน้อมถ่อมตัว จะมีพูดให้ทีมงานรู้สึกดีและไม่มีช่องว่างระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์กับทีมงาน 2. ทีมงานสามารถนำเสนอได้และให้โอกาส 3. ใช้วิธีสร้างบรรยากาศในการถ่ายทำที่ดี การชี้แจงคนทำงาน 4. ชัดเจนในเนื้อเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ “ทางตลก”
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ภาพยนตร์	1. เข้ามามีส่วนร่วมกับการลำดับภาพอย่างมากโดยเฉพาะมุขตลก 2. ถึงแม้จะมีเวลาน้อยที่สุด แต่ก็มีควมรับผิดชอบกับผลงานตัวเองจนถึงขั้นตอนสุดท้าย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกผู้ศึกษาจะนำไปวิเคราะห์ กับผลการศึกษาที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก เพื่อเป็นการสรุปการบริหารงานกองถ่ายทำภาพยนตร์ของศิลปินตลก ที่จะใช้เป็นแนวทาง และความรู้ที่มีประโยชน์สำหรับการทำงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์

ส่วนที่ 3 ศักยภาพของการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำ ภาพยนตร์ไทยของผู้กำกับภาพยนตร์ ที่เป็นศิลปินตลก

ศักยภาพของการทำหน้าที่บริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยของศิลปินตลกนั้น มีความสำคัญมากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์เพราะผู้กำกับภาพยนตร์เปรียบเสมือนหัวเรือใหญ่ของการผลิตภาพยนตร์ ที่ต้องใช้การบริหารที่ดีเพื่อที่จะสร้างงานได้ตามที่คาดหวังของตนเองและนายทุน ตัวอย่างการทำงานที่ประสบความสำเร็จของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกจะเป็นผลประโยชน์และความรู้ใหม่ ๆ ในทางการประกอบวิชาชีพ เพราะฉะนั้นการที่ทราบข้อมูลรอบด้านจะเป็นผลดีต่อการศึกษานี้ ซึ่งผู้ศึกษาจะแบ่งออกเป็น 2 ข้อย่อยดังต่อไปนี้

3.1 คุณภาพของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก

3.2 ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

3.1 คุณภาพของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก

ในส่วนของผลการศึกษที่เกี่ยวกับคุณภาพในเชิงการสื่อสารของผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกนั้น ผู้ศึกษาได้แบ่งแยกออกเป็น การสร้างคุณค่าของภาพยนตร์โดยเป็นการเก็บข้อมูลจากผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก และความคิดเห็นของทีมงานปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก โดยเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การสร้างคุณภาพของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์

การสร้างคุณภาพของภาพยนตร์ของศิลปินตลกในเชิงการสื่อสารนั้นประกอบไปด้วย การสร้างคุณค่าของภาพยนตร์จากการผลิตภาพยนตร์ที่ผ่านมาแต่เรื่องของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ และความคิดเห็นที่เกี่ยวกับเทคนิคในการสื่อสาร สไตส์การนำเสนอส่วนตัว ประเด็นที่ใช้ในการสื่อสาร ลักษณะร่วมของภาพยนตร์ รวมไปถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดย บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในแต่ละเรื่องที่ผ่านมา ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างคุณค่าในภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์

สำหรับการสร้างคุณค่าภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ จะเน้นไปที่เนื้อหาของภาพยนตร์ตัวเอง โดยเฉพาะถ้าภาพยนตร์เรื่องนั้นบำเรอ ผ่องอินทรีย์

มีส่วนร่วมในขั้นตอนการเขียนบทด้วย เทคนิคในการกำกับภาพยนตร์คือความสดใหม่ในการแสดง และความสดใหม่ของมุขที่ต้องเล่นในขณะนั้น

เมื่อก่อนผมทำหนังใหม่ ๆ ผมอยากถ่ายเรียงชื่อนะ เพราะหนังตลกมันจะได้สดและมีความต่อเนื่องของมุข คือคิดปิ่นตลกจะมีอะไรมาขายเยอะนะ จากตรงค์มาเล่น ค่อม มาเล่น โกะมาเล่น ก็จะมีอะไรของเขาบางทีคิดมุขไม่ออก ให้อู๋คุณพ่อตีอกบอกคุณพ่อช่วยผมทีเถอะแล้วมุขก็มาเองเลย อย่างเรื่องล่าสุดมุขกระเทยไล่ฟัดผีก็ออกมาสด ๆ หน้ากองถ่าย เพราะเห็นพวกช่างแต่งหน้าที่กอง ผมใช้ประสบการณ์มากกว่าแล้วเหตุการณ์เฉพาะหน้าผมสามารถเอาตัวรอดได้ บทหนังผมถ้าอ่านอาจจะไม่สนุกหรอก แต่ถ้าเวลาถ่ายผมจะมีอะไรอีกเยอะแต่ผมไม่บอกก่อนหรอก (บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

บุคลิกภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในการผลิตนั้นคือ โดยอาจจะเกิดจากภาพยนตร์ที่เคยได้ชมในอดีตมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างภาพยนตร์ของตัวเอง นั่นคือ การแฝงความหมายของความเป็นภาพยนตร์ไทยไว้ในทุก ๆ เรื่องที่กำกับภาพยนตร์ ส่วนหลักในการนำเสนอ นั่นคือ ทุก ๆ เรื่องที่กำกับภาพยนตร์จะไม่ใช่คำหยาบในภาพยนตร์ และสามารถรับชมได้ทั้งครอบครัวจนเป็นที่มาของความสำเร็จทางด้านรายได้ก็เพราะการตอบรับจากมหาชนนั่นเอง

ผมทำหนังมาจากจินตนาการของผมเอง ผมคิดเสมอเมื่อก่อนผมดูอะไรที่มันติดใจ
ผมอยากทำแบบนั้น ผมดูดนตรีร็อกทุกทั้งในสมัยก่อนผมชอบผมติดใจผมจะทำแบบนี้
ผมถึงได้มาทำคนปีมะโง่งทั้งที่เพลงมันเพราะมากแต่ไม่มีใครรู้จักหนังของผมจะ
ปราศจากคำหยาบถึงแม้จะจัดเรทแล้วผมก็ไม่เอาเรื่องคำหยาบ คือเมื่อก่อนตอนทำ
วิดีโอก็เคยคุยกับเพื่อนเสมอว่าทำไมเวลาที่พอดูวิดีโอจบแล้วทำไมต้องเอาออกไม่ให้
ดูดูเราเลยทำวิดีโอตลกที่ดูได้ทั้งครอบครัว ของเราสามารถคาเครื่องไว้ได้ อันนี้เป็นดี
ที่เราไว้สะสม เหมือนตักน้ำใส่ตุ่มเพราะเรามีบารมีผมถึงบอกใจว่าการทำหนังอย่านำ
ผมไปเปรียบเทียบกับคนอื่นเพราะผมสู้เขาไม่ได้ แต่คนไทยรักผม แม้จะไม่ 100 ล้าน
ทุกเรื่องแค่พระนครฟิล์มก็มีความสุขกับผม ต่อให้มีที่อื่นมาเสนอให้ผมไปกำกับให้ผม
ก็ไม่เอา เราไม่ได้เห็นแก่เงิน อีกอย่างพระนครฟิล์มเขาก็ให้เกียรติเราเขาก็บอกว่า
ประสบความสำเร็จได้เพราะโน้ต เชิญยิ้ม (บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม
2553)

1.2 ความคิดเห็นต่อการสร้างคุณค่าภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์

การสร้างคุณค่าของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสาร ผ่านเทคนิคการนำเสนอ สไตส์ส่วนตัว และความหมายข้างในภาพยนตร์ที่มีบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ จากความคิดเห็นของทีมงานปฏิบัติงาน เทคนิคในการนำเสนอภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น ส่วนมากจะเป็นการสื่อสารระหว่างตนเองกับบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ แล้วหาจุดลงตัวในการนำเสนอ ซึ่งบางทีทีมงานอาจจะไม่เข้าใจแต่ บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ก็จะอธิบายด้วยเหตุผล วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคในการนำเสนอสื่อสารของภาพยนตร์ที่กำกับโดยบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

การนำเสนอคุณพ่อจะมอบหมายให้ผมดูแล ผมก็พยายามจะได้ Gimmick Symbol อะไรลงไปโดยที่บางครั้งคุณพ่อจะอยากได้ส่วนตัวก็จะมาช่วยกันว่าจะใส่ลงไปอย่างไร คือคุณพ่อจะเด่นเรื่องมุข แล้วผมจะเสริมเรื่อง “ทางหนึ่ง” ลงไป เสริมเรื่องเทคนิค พิเศษในการถ่ายทำลงไป เช่น ถ้าความคิดคุณพ่ออยากได้แบบนี้ ผมคิดว่าใส่คอมพิวเตอร์ กราฟฟิกแค่นี้ลงไป ว่าต้องการอย่างไร (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ส่วนสไตส์การนำเสนอส่วนตัวนั้นในทัศนะของ ธวัชชัย พันธุ์ภักดี มองว่าต้องเป็นเรื่องของตลกอย่างเดียวและไม่ควรจะไปเปลี่ยนสไตส์การเป็นแนวอื่น ความหมายที่แฝงไว้ในภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ในแต่ละเรื่องนั้นคือการนำเสนอความเป็นวัฒนธรรมไทยทั้งการดำเนินชีวิตและพุทธศาสนา “ถึงแม้ว่าในเส้นเรื่องพีโนต์จะปรับเนื้อหาตัวเองในทุกเรื่อง แต่ก็มี ความเป็นตัวตนของเขาซ่อนอยู่ในนั้น เป็นพระบ้าง เป็นเพลงบ้าง แต่ถ้าสังเกตงานพีโนต์ทุกเรื่อง จะต้องมีการมีเพลงคือ เส้นเรื่องของพีโนต์ หรืออิงความเป็นไทย ๆ อย่างเรื่องการเทศน์ของพระ” (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

การสร้างเพื่อให้ผู้ชมภาพยนตร์เข้าใจง่าย ส่วนหนึ่งอาจจะมาจากการประชุมหาจุดร่วมกันในการนำเสนอจากบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด ความหมายแฝงในภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น จะแฝงไว้ด้วยคำคม เน้นเรื่องปรัชญาทางพุทธศาสนา ปราศจากคำหยาบ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านสไตส์การนำเสนอส่วนตัวของภาพยนตร์ที่กำกับโดย บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

จริง ๆ แล้วจากหนังที่ทำกันมาเขาเน้นให้คนเข้าใจง่ายเท่านั้นเอง คนดูสามารถดูไปด้วยแล้วไม่ติด ภาพของหนังคุณพ่อจะไม่มีช่วงของการโชว์ภาพมากมายนัก เอาแค่ดูมันให้สวยดูกันให้ดูอยู่นาน่าเกลียด หนังของคุณพ่อจะให้แง่คิดอยู่แล้ว ทุกเรื่องจะมีคำ

คมซ่อนอยู่เสมอ เน้นเรื่องปรัชญาทางพุทธศาสนาแทรกเข้าไป (วรวิทย์ ผ่องอินทรี, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

เช่นเดียวกับ สุนิตย์ อัศวินิกุล ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านสไตลิ่งการนำเสนอส่วนตัวของภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีว่า “ส่วนมากจะเน้นการเล่าเรื่อง เน้นมุข หรือว่าเหตุการณ์ซ้ำซ้อน แต่เรื่องสไตลิ่งจะเป็นการกำหนด การหาหรือกันมาจากทางต้นสังกัดมากกว่า มันจะคุมโทนมาตั้งแต่หัวของบริษัทเลย ลองสังเกตดู จีทีเอชจะมีโทนฟิล์มๆ พระนครจะเป็นตลกบ้าน ๆ ส่วนสหมงคลจะเป็นตลกเน้นงานสร้าง” (สุนิตย์ อัศวินิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นของ ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ประเด็นและเนื้อหาในภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรี คือ การทำภาพยนตร์ที่เข้าใจง่ายทั้งเรื่องไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบใดที่สามารถรวมกันแล้วภาพที่ออกมาต้องไม่ซับซ้อน ผู้ชมภาพยนตร์ต้องเข้าใจได้ง่ายซึ่งจุดนี้เคยมีการปรับปรุงให้ภาพยนตร์ในเทคนิคในการเล่าเรื่องมากขึ้น หรือเพิ่มองค์ประกอบให้สวยงามขึ้นแต่ไม่มีผลบำเรอ ผ่องอินทรี จึงเปลี่ยนการนำเสนอให้การเล่าเรื่องง่ายขึ้น

เคยให้เขาลองแต่สุดท้าย เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าคนที่จะมาดูหนังโน้ต เชิญยิ้มเขาไม่ได้จะมาดูลีลามิถลุ่มเมืองเขาไม่เชื่อ แต่ถ้าทำให้เขาหัวเราะได้เขาเชื่อตรงนี้มากกว่า เราเคยทดลองทำมาแล้ว ปรับรูปแบบอะไรต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานพีโน้ต แต่สุดท้ายแล้วต้องยอมรับความจริงที่ว่าสิ่งที่พีโน้ตทำคนดูเขาอยากดูตรงนี้ เช่นงานประณิต หน้อยอยากหลวงพีเท่ง 2 การผลิตดีมากแต่ก็มีเสียงจากคนดูที่เป็นแฟนคลับเขาจะว่าไม่ตลกพอ (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ภาพยนตร์ที่กำกับภาพยนตร์โดยบำเรอ ผ่องอินทรีนั้น มีจุดเด่นตรงที่เป็นภาพยนตร์ที่รับชมตลอดทั้งเรื่องแล้วเข้าใจ เป็นภาพยนตร์ที่ตัวละครทำหน้าที่ให้ความหมายในภาพยนตร์ที่สามารถสื่อออกมาได้อย่างง่าย ๆ ผู้รับสารจะเข้าถึงง่ายโดยเฉพาะเด็กที่รับชมภาพยนตร์ เพราะภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรี มีหน้าที่หลักในการที่จะทำให้ผู้ชมมีความสุข เบาสมอง และสื่อออกมาเข้าใจง่าย วรวิทย์ ผ่องอินทรี ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีว่า

คุณพ่อเขาอยากทำหนังที่คนไทยดูง่ายไม่ต้องยุ่งยาก หนังของคุณพ่อเขาพยายามทำให้คนดู เด็ก ๆ เข้าใจทุก ๆ ความหมายที่เขาแฝงไว้ในหนังได้ โดยที่ไม่ต้องหันไปถามพ่อแม่ว่ามันคืออะไร ศิลปะมันไม่มีขอบเขตพี ถ้าหนังที่ต้องใช้ความเข้าใจอาจจะเทียบว่าคล้ายงานศิลปะเช่นพวก ปิกัสโซ โมเน่ หนังคุณพ่อคงเป็นเหมือนนิทานเด็กที่เด็กดูแล้วเข้าใจเหมือนสนูปี้ ทอมแอนด์เจอร์อะไรแบบนี้ความแตกต่างในการทำงานศิลปะ

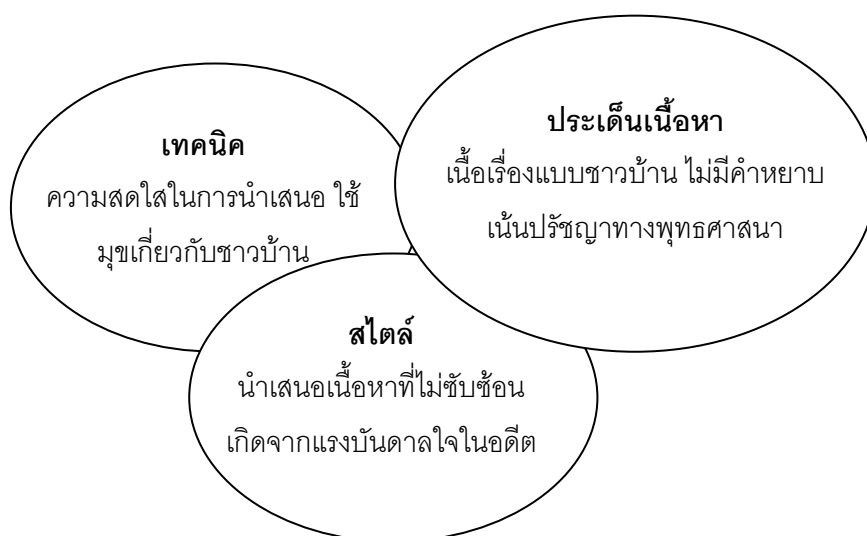
ซึ่งศิลปะของคุณพ่อก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง สิ่งที่คุณพ่อต้องการจะสื่อ นั่นคือ ต้องการเห็นรอยยิ้มของคน คืออาชีพคุณพ่อเป็นอาชีพที่สร้างความสนุกอยู่แล้ว สร้างรอยยิ้มอยู่แล้ว ที่เขาอยู่มาได้ทุกวันนี้เขามีความสุขกับการที่ชอบให้ทุกคนได้หัวเราะ อยากให้คนไทยมีรอยยิ้ม (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

สุนิตย์ อัศวินิกุล ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

หนังของพีโน้ตเขาจะบอกเลยเขาต้องการทำให้ครอบครัวดู ให้ผู้ใหญ่ดูได้เด็กก็ดูได้ สังเกตว่าหนังของโน้ตจะไม่มีคำหยาบ แต่ประเด็นจริง ๆ ก็คือ หนังแบบครอบครัวดูได้ ดูสนุก เป็นหนังของชาวบ้าน ของพีโน้ตนี้เขาเน้นเลยว่าจะต้องไม่มีคำด่า เป็นหนังสอนคนเกี่ยวกับความดี ดูสนุกสนาน (สุนิตย์ อัศวินิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ภาพที่ 4.1

การสร้างคุณค่าทางภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์

1.3 ความคิดเห็นต่อลักษณะร่วมที่ปรากฏในภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์

ลักษณะร่วมของภาพยนตร์ที่ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ นำเสนอระหว่างประเด็นเนื้อหาสาระ แก่นเรื่องกับเทคนิคการนำเสนอในภาพยนตร์ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุด การนำเสนอภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะให้น้ำหนักไปในเรื่องของประเด็นที่จะนำเสนอมากกว่าเทคนิคการนำเสนอ ประเด็นที่นำเสนอจะเป็นเรื่องของวัฒนธรรมไทย ปรัชญาทาง

พุทธศาสนา รัชชัย พันธภักดี ได้กล่าวถึงลักษณะร่วมทางด้านประเด็นในการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “ถึงแม้ว่าในเส้นเรื่องพีโน้ตจะปรับการนำเสนอของตัวเองในทุกเรื่อง แต่ก็มีความเป็นตัวตนของเขาซ่อนอยู่ในนั้น เป็นพระบ้าง เป็นเพลงบ้าง แต่ถ้าสังเกตงานพีโน้ตทุกเรื่องจะต้องมีเพลงคือสเน่ห์ของพีโน้ต หรืออิงความเป็นไทย ๆ อย่างเรื่องการเทศน์ของพระ” (รัชชัย พันธภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิตย์ อัครนิกุล ที่ได้กล่าวถึงลักษณะร่วมทางด้านประเด็นในการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “หลวงพี่เท่งนั้นจะมีปรัชญาแอบแฝง เพราะความธรรมดาธรรมโมของพีโน้ต ซึ่งจะแสดงออกมาในหนังแทบทุกเรื่อง ยิ่งเรื่องถ่วงอกถ่วงเขียวในเรื่องหลวงพี่เท่ง เห็นเปล่าเป็นการสื่อความหมายของการเติบโตของธรรมชาติ” (สุนิตย์ อัครนิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เทคนิคในการถ่ายทำภาพยนตร์ที่นำเสนอบ่อย ๆ นั้นจะเป็นการถ่ายภาพที่จะเป็นจังหวะต่อเนื่องในการตัดต่อ (Transition) วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ คนเขียนบทภาพยนตร์ได้กล่าวถึง ลักษณะร่วมของในด้านเทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

คุณพ่อชอบจังหวะ Transition เช่นจังหวะเปิดประตูแล้วไปโผล่อีกที่หนึ่ง ซึ่งก็จะบอกมาแล้วผมก็จะกระจายงานให้ตากล้อง ให้ฝ่ายศิลป์ แล้วเราก็จะขายงานก่อน ขายเป็นที่เราทำแบบนี้เพราะมีความหมายแบบนี้ละ คุณพ่อก็จะเข้าใจและชอบ ถ้าเขาไม่ชอบก็บอกไม่ชอบแล้วเขาก็จะเสนอความคิดโต้เถียงในเรื่องเหตุผล (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

ในด้านการถ่ายทำนั้น บำเรอ ผ่องอินทรีย์ จะใช้การสื่อสารกับผู้กำกับภาพทันทีเมื่อมีความคิดที่จะใช้การถ่ายทำที่จะเป็นจังหวะต่อเนื่องในการตัดต่อ พนม พรหมชิต ได้กล่าวถึงลักษณะร่วมของในด้านเทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “คุณพ่อชอบภาพฉาบฉวยไม่ได้กำหนดมาก่อน คือคุณพ่อจะบอกคร่าว ๆ ไม่กำหนดตายตัว จะให้อิสระกับเราในหน้ากอง บางครั้งเขาอาจจะบอกเราว่าอยากได้คัทจบบแบบไหนเพื่อที่จะไปต่อกับฉากต่อไปอย่างไร” (พนม พรหมชิต, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

1.4 ความคิดเห็นต่อรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์

รสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับเป็นบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในเรื่องของความเป็นคนต่างจังหวัด เป็นลูกลิเก ทำให้ภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น เต็มไปด้วยการสร้างบรรยากาศแบบต่างจังหวัด โทนแสงสีแบบธรรมชาติ รัชชัย พันธภักดี ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ

ผ่องอินทรีย์ ว่า “เป็นเรื่องตลกที่เก็บเกี่ยวมาจากประสบการณ์ เช่นเรื่องของการเป็นลูกลิเก เป็นคนต่างจังหวัด มีกลิ่นอายติดตัว” (ธวัชชัย พันธุ์ภาคี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับสุนิตย์ อัศวินิกุล ที่ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “การดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับหนังของพีโน้ตเขาเคยบอกว่าเป็นลูกลิเก เขาเลยเอาสิ่งที่ชาวบ้าน ๆ สัมผัสมานำเสนอ” (สุนิตย์ อัศวินิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

นอกจากนั้นภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นภาพยนตร์ที่แสดงออกถึงความเป็นไทยลูกทุ่งอย่างชัดเจน มุขตลกในเรื่องก็เป็นลักษณะของเรื่องของชาวบ้านแล้วขัดเกลามาเป็นมุขตลก วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

คุณพ่อเขาชอบดนตรีลูกทุ่ง เพราะฉะนั้นรูปแบบหนังก็จะออกมาเข้าใจง่ายเหมือนดนตรีลูกทุ่ง ส่วนเรื่องการดำเนินชีวิตก็มีเลยอย่างเช่น อีสัมสมหวัง 2 เขาก็เอาชีวิตเขากับแม่มาใส่ บางทีเขาก็มีจุดร่วมหลาย ๆ จุดที่เคยผ่านมา ซึ่งเป็นลักษณะการทำงานโดยธรรมชาติของจำอวดที่เน้นการสังเกตและจดจำ (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2553)

2. การสร้างคุณภาพของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารของ จาตุรงค์ พลบูรณ์

การสร้างคุณภาพของภาพยนตร์ของศิลปินตลกในเชิงการสื่อสารนั้นประกอบไปด้วย การสร้างคุณค่าของภาพยนตร์จากการผลิตภาพยนตร์ที่ผ่านมาแต่เรื่องของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคในการสื่อสาร ประเด็นที่ใช้ในการสื่อสาร ลักษณะร่วมของภาพยนตร์ รวมไปถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดย จาตุรงค์ พลบูรณ์ ในแต่ละเรื่องที่ผ่านมา ซึ่งผลการศึกษา มีดังต่อไปนี้

2.1 การสร้างคุณค่าในภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์

สำหรับการสร้างคุณค่าของภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ จะเน้นไปที่เนื้อหาของภาพยนตร์ตัวเองเพราะจาตุรงค์ พลบูรณ์ ทำหน้าที่เป็นคนเขียนบทภาพยนตร์ด้วย โดยเฉพาะมุขตลกกว่าเขียนอย่างไร และทำอย่างไรให้ได้ตามความคาดหวัง “ภาพยนตร์ที่พี่สร้างพี่เน้นที่เราทำได้ พี่เน้นที่เราถนัด ใช้การวิเคราะห์ส่วนตัว ว่างานแบบนี้จะคนน่าจะดู แล้วเราน่าจะทำได้ แล้วทำออกมามันน่าจะดี ถ้าให้พี่ไปทำบางระจันพี่ทำไม่ได้ ทำหนังแบบเรื่องใครในห้องพี่ทำไม่ได้ พี่ก็จะได้แนวหนังแบบของพี่” (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

เทคนิคในการกำกับภาพยนตร์คือการสร้างภาพยนตร์ตามความสามารถของตัวเองที่มีอยู่ มีการประเมินโดยส่วนตัวสำหรับภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องที่จะสร้าง ถ้ามีองค์ประกอบใดที่ไม่สามารถทำได้ด้วยตัวเองก็จะใช้ทีมงานที่มีความสามารถเฉพาะทางเรียนรู้ในเทคนิคนั้นอย่างตั้งใจ และเมื่อสร้างภาพยนตร์เรื่องนั้นสำเร็จก็จะเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการทำงานจริง

อย่างเรื่องกระดืบต้องใช้คอมพิวเตอร์กราฟฟิคมาก ตอนแรกทีคิดเป็นราคาคือ 7 ล้าน ต้องไปต่อเขาเหลือ 4 ล้านเพราะฉะนั้นมันยากต้องสร้างตัวหนอนออกมาหนึ่งตัว ทางจีทีเอชเขาเลยเอาพวกแมนคอมพิวเตอร์กราฟฟิคมาประกบเลย พี่เลยโอเคในจุดนี้ โดยการใช้ Computer Graphic Breakdown เพื่อการประชุมก่อนการถ่ายทำเป็น Shot เลย ตอนแรกพี่บอกไม่ไหวแต่ตอนนี้ผ่านมันมาแล้วเรื่องต่อไปถ้ามีอีกสบายมากเลย เหมือนครูเราเลยเรื่องนี้ เพราะการถ่ายคอมพิวเตอร์กราฟฟิคมันมีรูปแบบของมันเยอะมาก (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

บุคลิกภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในการผลิตนั้นคือ ความเป็นนักคิดนักสร้างสรรค์ ความหลากหลายรูปแบบในการนำเสนอ และสร้างความแปลกใหม่ให้กับผู้ชมภาพยนตร์

คือพี่จะเป็นคนที่ใส่ใจมากกับเรื่องมุขตลก ว่ามันต้องไม่เชย เพราะความคิดพวกนี้มันเป็นลายเซ็น พี่จะนำเสนอสิ่งใหม่เสมอ ที่จะทำให้นักคิดคนตะลึง นั่นส่วนนี้เป็นโอกาสที่ พี่ทำหนังไม่ซ้ำซาก โกยเถอะโยมอีกอย่าง ตัดสู้ฟุตบอลก็อีกอย่าง เดี่ยวคอยดูกระดืบยิ่งหลุดไปอีกแบบหนึ่งเลย (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ความหมายที่ปรากฏอยู่ในงานของ จาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น เน้นไปที่แก่นของเรื่อง (Theme) ว่าในเนื้อหาโดยรวมแล้วให้ผู้ชมภาพยนตร์จะได้รับรู้สิ่งที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการนำเสนอผ่านการเล่าเรื่องของภาพยนตร์นั้น ๆ ซึ่งที่ผ่านมาจะเกี่ยวกับประเด็นทางสังคมซึ่งในจุดนี้การนำเสนอในเรื่องของประเด็น เนื้อเรื่องของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ยังไม่ชัดเจนเนื่องจากมีความแตกต่างในเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องที่ผ่านมามานั่นเอง

เรื่องความคิดแฝงในหนังเช่นตัดสู้ฟุตบอล พี่ไม่ได้คิดมากเรื่องนี้แรงบันดาลใจของพี่ พี่ดูหนังเรื่องจีจี มันจะมีแก๊งค์สองแก๊งค์ที่มันรบกันอยู่แต่ในขณะนั้นมันจะมีสิ่งดีที่พระเอกได้ทำขึ้นมาอยู่สิ่งหนึ่ง เพื่อความสมานฉันท์ แต่อย่างเรื่องโกยเถอะโยมก็มีแก่นของมันอย่างชัดเจนเรื่องการทำแท้ง แต่ละเรื่องต้องมีแก่นแต่ไม่ซ้ำ (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

2.2 ความคิดเห็นต่อการสร้างคุณค่าภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์

การสร้างคุณค่าของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสาร ผ่านเทคนิคการนำเสนอ สไลด์ส่วนตัว และความหมายข้างในภาพยนตร์ที่มีจาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ในทัศนะของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท จีทีเอช จำกัด และทีมงานปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น ไม่แตกต่างกัน คือ การตีความจากบทภาพยนตร์แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นการกำกับภาพยนตร์แบบจาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นตลกแบบผิดปกติแต่ได้ผลตามความคาดหวังของผู้บริหารระดับสูง และเป็นการสร้างความตลกในภาพยนตร์ที่แตกต่างจากภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ของบริษัท จีทีเอช จำกัด ดังที่ เช่นชนนี สุนทรสารทูล ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

มันเป็นวิธีการตีความจากการอ่านบทเพราะบทเดียวกันให้คนสิบคนอ่านแต่ละคนก็จะตีความได้ไม่เหมือนกัน เมื่อพี่รงค์มาอ่านบทเดียวกันกับที่เราอ่านพี่รงค์ก็จะตีความออกมาในอีกลักษณะหนึ่ง เค้านักล้อเลียน ศิลปินตลกเป็นนักล้อเลียน เอาคนที่อยู่ในสังคมชั้นสูงมาล้อ หรือเอาผู้ชายมาล้อเลียนแต่งตัวเป็นผู้หญิง ล้อเลียนใครก็ได้ที่เป็นคนที่มีชื่อเสียง ตัดสุฟุ่ก็ล้อเลียนหนังจีนมาเพีย โยกเอะโยมนี่ก็ล้อเลียนชนบทนั่นนี่ไป ฝึมน้องนางสาวแล้วเธอ แต่เขาทำที่น่ารัก (เช่นชนนี สุนทรสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

การที่พี่รงค์ตีความสถานการณ์ต่างในบท คือพี่รงค์สามารถสร้างเรื่องเนื่องจากเขาเป็นคนเขียนบทภาพยนตร์ด้วยซึ่งจะแตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกคนอื่น ๆ พี่รงค์เรื่องทั้งหมดเกิดจากเขาเอง เช่นกลยุทธ์หนึ่งของพี่รงค์คือการประเมินผลมุข ทุกนาที่ในภาพยนตร์ของพี่รงค์ต้องตลก แม้แต่ในเวลาร้องไห้ยังให้โก๊ะดีเล่นก็เลยดูตลกดี (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ปัญญา นิยมเจริญพงษ์ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “น้ารงค์จะเน้นเนื้อเรื่อง มีการตีความในภาพอย่างไร เขาจะแม่นหนังของเขา เขาอยากได้อะไรเขาจะบอกหมด” (ปัญญา นิยมเจริญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553) ซึ่งสอดคล้องกับเหมือนฝัน อุปถัมภ์ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “การตีความแบบประหลาดกล้าคิด” (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

สไตล์การนำเสนอส่วนตัว หลังจากที่ได้พิจารณาจากผลงานของจาตุรงค์ที่ผ่านมาคือ การแสดงของนักแสดงที่เหนือจริงเหนือธรรมชาติโดยเฉพาะนางเอก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความคิดที่ สร้างความแตกต่างอย่างชัดเจน ในการแสดงออกเช่นในเรื่องของการใช้เสียง และการเลียนแบบ การล้อเลียนเช่นชนนี สุนทรศารทูล ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าด้านสไตล์การนำเสนอส่วนตัว การ นำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เป็นสไตล์ที่บอกไม่ถูกนิยามยากคืออย่างหนึ่งคือนางเอกพี่รงค์บุคลิกจะไม่มีความเป็น นางเอกอย่างมาก ทำท่าทำตาแปลกมาก ไม่มีความเป็นกุลสตรีเลย ซึ่งนางเอกจีทีเอช ไม่ใช่แบบนั้น นางเอกของพี่รงค์จะมาทำหน้าที่ไม่เอาสวยต่อให้ตัวจริงสวยเช่นจีปภัฏฐร เขาสวย แต่พี่รงค์เขาให้น้องเล่นในระดับเพี้ยนมาก มาทำหน้าที่ทำตาตลก อย่างน้อง พิศเราไม่เคยเอาเธอมาเล่นไม่เรียบร้อยเลย แต่พี่รงค์เอาไปเล่นใช้มุขตลกเรียกน้องว่า พันกระต่าย พันเหียน ในเรื่องที่ 3 เอน้องแบบเพี้ยนไปเลย ไม่มีใครคาดถึงว่าพี่รงค์จะ ทำพิศขนาดนั้น เล่นไม่เอาสวยขนาดนั้นเลยเธอ (ชนนี สุนทรศารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

อีกหนึ่งความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับสไตล์ของภาพยนตร์ที่กำกับภาพยนตร์โดย จาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น มีจุดเด่นตรงที่เป็นภาพยนตร์ที่เด่นในเรื่องบทสนทนาและความเป็นภาพยนตร์ ตลกที่แสดงออกทางหน้าตา และเสียงของตัวละคร จะแฝงสาระไว้ในภาพยนตร์ และสิ่งสำคัญ ที่สุดคือความหลากหลายในการนำเสนอชั้วฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้าน สไตล์การนำเสนอส่วนตัวของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เป็นหนังที่มีจุดเด่นตรงบทสนทนากับบทภาพยนตร์ในความเป็นตลกที่กลั่นกรอง ออกมาทางเสียงทางหน้าตา เพราะต้องผ่านการพิจารณามาเยอะ เป็นหนังคิดเยอะ ตามมาตรฐานของค่ายภาพยนตร์ จะแตกต่างกับของพี่มั่วที่มีความเป็นโปรดักชั่น ชัดเจนมีองค์ประกอบอื่น ๆ เยอะ มีส ออง แสง จะหนักเลยเสียงกระหึ่ม ฉากกระจาย ของพี่รงค์จะออกบ้าน ๆ จะคล้ายพีโนต์ด้วยซ้ำไป เรื่ององค์ประกอบ มีส ชอง แสง ก็ ต้องตัด สู้ ฟุต มีโทน มีสไตล์ แต่ของพี่รงค์หนังแต่ละเรื่องจะมีความแตกต่างกันไปไม่ ย่ำอยู่กับที่ การใช้เสียง กับหน้าตาเขาจะมีความรู้สึกรู้ว่าการบิดเสียงของดารามันตลก เขาจะพยายามให้นักแสดงของเขาหลาย ๆ คนพูดไม่ปกติ บิดเสียงสูง เสียงต่ำ แล้วก็ ตลกหน้าตา เช่นตาเซ ตาเหล่ เป็นการกำกับภาพยนตร์ที่การแสดงแบบไม่เต็ม (ชั้วฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับเหมือนฝัน อุปถัมภ์ ที่ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านสไตล์ การนำเสนอส่วนของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

พี่รงค์ชอบตลกแบบเสียงประหลาด หน้าตาประหลาด อะไรที่ประหลาด ๆ แก่มีศิลปะ ในการหักมุมแบบประหลาด ๆ เช่นคุยกันอยู่ดี ๆ มาทำเสียงประหลาด ความประหลาด ของเขาและเขาก็ไม่แคร์ ความตลก มุขเฉพาะตัวคือสไตล์ของแกพี่รงค์จะชอบแบบนี้ แล้วถ้าสังเกตจากหนังที่เขาทำนางเอกของเขาจะบ้า ๆ บอ ๆ จะไม่ค่อยเป็นปกติ อย่างของคนอื่นพี่โน้ตนางเอกจะปกติจะสวย ๆ แต่ของพี่รงค์จะเวอร์ ๆ หลุดโลก นั่นคือ เทคนิค บุคลิกลักษณะแบบการ์ตูนนะ (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความหมายที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะมีทุกเรื่องแต่จะ แตกต่างกันไปแต่จะเป็นประเด็นทางสังคมเช่นเรื่องการทำแท้ง เรื่องของความสามัคคีนั้นเป็นปัญหา สังคมที่ถูกแฝงไว้ในภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ทุกเรื่อง เช่นชนนี สุนทรสารทูล ได้กล่าวถึง การสร้างคุณค่าในด้านประเด็นและเนื้อหาในการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เขาก็มีเข้าเรื่องประเด็นสังคมเช่นเรื่องดราม่าเกี่ยวกับการทำแท้ง นั้นพวกพี่ไม่ได้แก้ เป็นอย่างนั้นมาตั้งแต่ต้นแล้ว ไม่ใช่พี่มาจับให้สอนสังคมในตอนจบ เขามาตีอย่างนี้ ตั้งแต่แรกเลย โยกเอะโยมพวกเราไม่ได้ไปแก้ของเขา ความเป็นคนเขียนบทของพี่รงค์ นี่ได้มาตรฐานเลย (เช่นชนนี สุนทรสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

ชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านประเด็นและเนื้อหาของ ภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ จนทีมงานสนใจกลับไปตีความว่า “ส่วนความหมายแฝง นั้นเขาคิดมา เช่นในเรื่องของการต่อสู้แย่งชิงพื้นที่ความยอมรับในสังคมในเรื่องตัดสู้ฟุตบอล แต่พอไป ถ้ามเขาบอกว่า เป็นเรื่องของความสามัคคีท่ามกลางความขัดแย้งจะมีเรื่องดี ๆ ขึ้นมาเรื่องหนึ่ง” (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

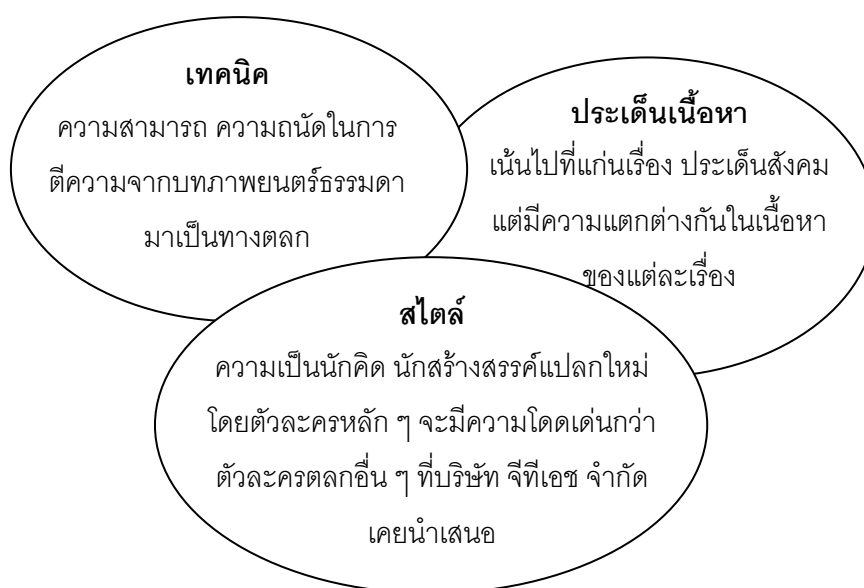
เหมือนฝัน อุปถัมภ์ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านประเด็นและเนื้อหา ของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เหมือนการที่เขาเน้นเรื่องความดี คือแบบว่าทำดีก็ได้ดี คนที่ประหลาดที่แสวงหาการ ยอมรับ เน้นเรื่องบาปบุญคุณโทษอย่างโยกเอะโยมคือความเลวอย่างที่เราทำแล้ว ไม่ได้ตั้งใจ มันเลยเป็นปมใจ ตัดสู้ฟุตบอลจะเป็นเหมือนเรื่องการยอมรับ เขาอาจจะนำ กระเทียมมาเป็นประเด็นแต่จริง ๆ แล้วคงไม่ใช่เฉพาะกระเทียมเท่านั้นหรอกถ้าจะตีความ ในเรื่องก็มีหลายกลุ่ม หลายก๊ก หลายแก๊งค์ ทุกคนต้องการเป็นใหญ่ แต่ตัวเอกต่อให้

เป็นกระเทยก็เถอะก็พยายามพิสูจน์ตัวเองเพื่อการยอมรับ (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ภาพที่ 4.2

การสร้างคุณค่าทางภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์

2.3 ความคิดเห็นต่อลักษณะร่วมที่ปรากฏในภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์

ลักษณะร่วมในภาพยนตร์ที่จาตุรงค์ พลบูรณ์ นำเสนอระหว่างประเด็นเนื้อหา สาระ แก่นเรื่องกับเทคนิคการนำเสนอในภาพยนตร์ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุด การนำเสนอภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะให้น้ำหนักไปในเรื่องของเทคนิคในการนำเสนอมากกว่าในเรื่องของประเด็น โดยเฉพาะเรื่องมุขตลก ซึ่งการทำงานนั้นไม่ได้มาได้ง่าย ๆ ต้องมีการฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก จาตุรงค์ พลบูรณ์ ในฐานะที่เป็นผู้กำกับภาพยนตร์จะซ้อมนักแสดงเยอะมาก และในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะเข้าไปเน้นการตัดต่อ ความกระชับของภาพยนตร์ การเล่าเรื่อง ให้การแสดงที่ถ่ายทำมาเป็นมุขตลกในภาพยนตร์ได้ คุณชัยวัฒน์ สีตลาศัย ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่หนึ่งของกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีจาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวถึงกล่าวถึง ลักษณะร่วมของภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “พี่รงค์ในตอนถ่ายทำจะซ้อมนักแสดงนานมาก บางทีนานกว่าจัดแสงอีกมาก ๆ แต่มีประโยชน์เพราะซ้อมมากจนนักแสดงน่วมเลย จนนักแสดงแม่นบทมาก ผลออกมาคือใช้เทคนิคน้อย ถ่ายเร็วแต่ไม่ใช้วิธีการแสดงสด” (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เหมือนฝัน อุปถัมภ์ ได้กล่าวถึงลักษณะร่วมของภาพยนตร์ที่กำกับโดย จาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “เทคนิคของตัวผู้กำกับภาพยนตร์เองในศิลปะที่เขามองเห็นในจินตนาการ จังหวะ การใช้เสียงประกอบ ควบคู่ไปกับการตัดต่อเพื่อสื่อความหมายในภาพยนตร์ อารมณ์ของหนัง ช่วงไหนควรตลก เสียงประกอบตลกพอไหม ช่วงไหนควรตื่นเต้น ช่วงไหนควรเป็นอารมณ์อย่างไร” (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นข้อผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับประเด็น และเนื้อหาของภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น ถึงแม้ว่าจะมีเนื้อหาที่สะท้อนให้เห็นปัญหาสังคม แต่ก็แตกต่างกันออกไปในเรื่องของการทำแท้งก็ดี ความสามัคคีก็ดีซึ่งไม่เป็นเรื่องเดียว จาตุรงค์ พลบูรณ์ กลับให้ความสำคัญกับเทคนิคของการกำกับภาพยนตร์มากกว่า ดังที่ปัญญา นิยมเจริญพงษ์ ได้กล่าวว่า “หนังสมัยนี้จะสร้างซ้ำซากจำเจไม่ได้หรอก เนื้อเรื่องไม่ควรซ้ำ แล้วอีกอย่างนำวงศ์เค้ามียกอยู่ในหัวมาก เพราะฉะนั้นอย่างโกยเถาะโยมเขาจะเล่าเกี่ยวกับบาปในการทำแท้ง ตัดสู้ฟุดก็เล่าอีกเรื่องหนึ่ง หนังเรื่องต่อไปก็จะมีความคิดอีกอย่างหนึ่ง แต่ความตลก ทางตลกยังมีใช้เป็นแนวเดิม” (ปัญญา นิยมเจริญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับเหมือนฝัน อุปถัมภ์ ที่ได้กล่าวถึงลักษณะร่วมทางประเด็นและเนื้อหาที่แตกต่างกันว่า “สไตล์ของภาพยนตร์ของพี่รงค์อยู่ในระดับดี แต่อาจจะต้องมีการเกลา การไม่กระชับของเนื้อเรื่อง พี่รงค์เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เน้นตัวตนในแบบที่เขาชอบ นำเสนอในสิ่งที่รสนิยมที่เก๋ของของแก แต่หนังพี่รงค์ก็แปลกดี แต่ละเรื่องไม่เหมือนกัน ไม่มีภาคต่อ” (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

2.4 ความคิดเห็นต่อรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์

รสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับเป็นจาตุรงค์ พลบูรณ์ ในเรื่องของการที่จาตุรงค์ พลบูรณ์ เองชื่นชอบในการชมภาพยนตร์เพราะฉะนั้น ภาพยนตร์ที่ประทับใจจากการรับชมในอดีตจะเป็นแรงบันดาลใจในการทำงาน รวมทั้งสามารถวางทิศทางในการผลิตภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจนซึ่งสิ่งนี้จะสัมพันธ์กับการเขียนบทภาพยนตร์ เรื่อง “ตัด สู้ ฟุด” ที่เป็นประเด็นเกี่ยวกับทั้งหมดทั้งการออกแบบงานสร้าง แก่นของเรื่อง เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เช่นชนนี สุนทรศารทูล ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

ทิศทางของหนัง (Direction) ของพี่รงค์สำคัญมาก คือจะถามก่อนเลยว่าเขาเห็นฉากบ้านในเรื่องประมาณไหน ยุคไหน พศ.ไหน หรือว่าเปิดรูปให้เขาดู หรือถามจากหนังที่เขาเห็น อย่างตัดสู้ฟุดเขาบอกเลยเจ้าพ่อเซี่ยงไฮ้ เราก็ส่งน้องไปหาสถานที่ประมาณ

ไหนหยุดไหนแล้วช่วยกันเลือก เรื่องการแต่งตัวเขาก็กำหนดมา อย่างเช่นเรื่องใส่สูท ไม่ใช่สูททกระจอก ๆ ต้องมีเสื้อใน แล้วเขาก็ต้องเป็นประมาณนั้นร้านอาหารแบบไหน สีส้มภักดาจารย์ไหมอะไรอย่างนี้ ก็จะออกไปหามา ถ่ายรูปมาให้หมดแล้วช่วยกันเลือก เวลาดูพี่รงค์ไม่ได้ดูคนเดียวต้องพี่ยูด้วย แล้วช่วยเสริม ช่วยในการตัดสินใจ เขาเป็นฉาก ๆ ว่าเป็นบ้านใคร แก๊งค์ไหน (เช่นชนนี้ สุนทรสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

อีกหนึ่งความคิดเห็นที่เกี่ยวกับธรรมเนียมการดำเนินชีวิตของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่เป็นผู้กำกับภาพยนตร์นั้น ชัยวัฒน์ สิตลาศัย ได้กล่าวว่า “พื้นฐานจากอะไรที่เป็นพื้นบ้าน หรือสิ่งที่ฝังใจมาในประสบการณ์ที่ชื่นชอบ เช่นเรื่องตัดสูท พี่รงค์มีความชอบในหนังฮ่องกงเขาเลยอยากทำหนังไทยแต่บรรยากาศฮ่องกง” (ชัยวัฒน์ สิตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับเหมือนฝัน อุบัติภัก ที่ได้กล่าวถึงธรรมเนียมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “พี่รงค์เขาชอบแบบจีน ๆ อย่างตัดสูท, เจ้าพ่อเซี่ยงไฮ้ ชอบอะไรแบบอู๋ม่งตี้ แกเลยเอามาอยู่ในหนัง แล้วก็สอดแทรกเนื้อหาสะท้อนสังคมไปด้วย” (เหมือนฝัน อุบัติภัก, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

3. การสร้างคุณภาพของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา

การสร้างคุณภาพของภาพยนตร์ของศิลปินตลกในเชิงการสื่อสารนั้นประกอบไปด้วย การสร้างคุณค่าของภาพยนตร์จากการผลิตภาพยนตร์ที่ผ่านมาแต่เรื่องของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา และความคิดเห็นที่เกี่ยวกับเทคนิคในการสื่อสาร ประเด็นที่ใช้ในการสื่อสาร ลักษณะร่วมของภาพยนตร์ รวมไปถึงธรรมเนียมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดย เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ในแต่ละเรื่องที่ผ่านมา ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

3.1 การสร้างคุณค่าในภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา

สำหรับการสร้างคุณค่าของภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ จะเน้นไปที่เนื้อหาของภาพยนตร์ตัวเองเพราะเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ได้ร่วมทำหน้าที่เป็นคนเขียนบทภาพยนตร์ด้วย โดยเฉพาะมุขตลกกว่าเขียนอย่างไร แล้วสิ่งที่เขียนสามารถสอดคล้องกับเส้นเรื่องหรือไม่เทคนิคในการกำกับภาพยนตร์คือ การแสดงสดหน้ากอง คิดขณะนั้นแล้วแสดงสด ๆ เพราะเป็นเทคนิคการแสดงตลกแบบเฉพาะทางของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา การใช้วิธีนี้อาจจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบเนื้อหาสาระประเด็นสำคัญที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการพูดถึง ซึ่งจะไม่กระทบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ บุคลิกภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในการผลิตนั้นคือ เน้นไปที่การสร้างมุขตลก การสร้างมุขตลกของเพ็ชรทาย

วงศ์คำเหลานั้น จะเป็นมุขตลกที่อิงกับสถานการณ์ปัจจุบัน (2546-2552) ซึ่งบางมุขจะสอดแทรกมุมมองของตัวผู้กำกับภาพยนตร์ต่อเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งก็จะเป็นจุดขายของภาพยนตร์ที่ตนเองเป็นผู้กำกับด้วย ความหมายที่ปรากฏอยู่ในงานของเพชรทาย วงศ์คำเหลา จะใช้ความเข้าใจของตนเองเพื่อสื่อสารกับผู้ชมให้เห็นถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนอผ่านตัวละครเนื่องจากเพชรทาย วงศ์คำเหลาเป็นนักแสดงด้วยจึงใช้จุดนี้แสดงออกผ่านการแสดงของตัวเองซึ่งในจุดนี้การนำเสนอในเรื่องของประเด็น เนื้อเรื่องของเพชรทาย วงศ์คำเหลา ยังไม่ชัดเจนเนื่องจากมีความแตกต่างในเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ทุก ๆ เรื่องที่ผ่านมาอยู่นั่นเองแม้ว่าในภาพยนตร์ที่เป็นภาคต่อ เช่น บอด้การ์ดหน้าเหลี่ยม กับ แหยมยโสธร จะมีข้อเชื่อมโยงกันแต่เมื่อเปรียบเทียบภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องแล้วก็จะเห็นถึงความแตกต่างในการนำเสนออย่างชัดเจน

เพชรทาย วงศ์คำเหลา ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก กล่าวถึงหลักในการสร้างคุณค่าที่อยู่ในเนื้อหาของภาพยนตร์ที่ทำหน้าที่เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ไว้ว่า

ส่วนมากจะหน้ากอง ถ้าความคิดหลักเรื่องการแสดงจะคิดสดที่หน้ากองเลย เรื่องมุขตลก ผมจะมีการเตรียมไว้แค่คร่าว ๆ เพราะความเหมาะสมเวลาถ่ายจริงอาจจะไม่ใช่ก็ได้ เช่นมุขตลกที่วางไว้ตรงนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นก็ได้ เปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม และไม่ลำบากใจทีมงาน... เนื้อหาในหนังของผมเน้นความฮาเป็นหลักเพราะจุดขายของพ็อย์ตรงนี้ พ็จะให้ความสำคัญกับเนื้อเรื่อง การเล่าเรื่องและมุขตลกต่าง ๆ ที่จะปรากฏในแต่ละซีนแต่ละฉาก และต้องเป็นเรื่องที่ทันสมัยจะสังเกตได้จากเหตุการณ์ในหนังของผมแต่ละเรื่องจะมี เช่นเรื่องบอด้การ์ดหน้าเหลี่ยมก็จะมีฉากที่เกี่ยวกับสภากาแฟมานั่งคุยกันซึ่งจะสอดแทรกมุขตลกเอาไว้ในจุดนี้... ความเข้าใจในทางภาพยนตร์ของตัวเองมากกว่า เรามีความเข้าใจในสิ่งที่เราจะนำเสนอแล้วพูดมันออกมาได้เพราะเราเป็นตัวละครตัวนั้น ซึ่งผมเป็นคนที่ไม่เข้าใจได้ง่ายและคนที่เข้าใจได้ลึกซึ้งซึ่งจะมีความได้เปรียบมากกว่า อย่างผมเป็นคนที่ไม่แสดงหนังด้วยใจ ดูหนังด้วยใจ เป็นคนชอบดูหนังด้วยใจจะเป็นความได้เปรียบ ส่วนมากผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปส่วนมากเขาจะไม่ค่อยเป็นนักแสดง แต่เราใช้ประสบการณ์ตรงนี้มาช่วยในงานเรา ทำให้ความหมายที่จะบอกจะเล่าไม่ผิด (เพชรทาย วงศ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

3.2 ความคิดเห็นต่อการสร้างคุณค่าภาพยนตร์ของเพชรทาย วงศ์คำเหลา

การสร้างคุณค่าของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสาร ผ่านเทคนิคการนำเสนอสไตล์ส่วนตัว และความหมายข้างในภาพยนตร์ที่มีเพชรทาย วงศ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์จากการเก็บข้อมูลพบว่า การกำกับภาพยนตร์ของ เพชรทาย วงศ์คำเหลา จะใช้เทคนิค และสไตล์

การนำเสนอโดยใช้ความสามารถและมุมมองส่วนตัวที่ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ดึงมาสร้างความสนุกสนาน ประชวร ปิ่นแก้ว ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำลังกำกับโดยเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

มีข้อสังเกตอันหนึ่งที่ผมชอบเขา คือเขารู้จักศักยภาพของศิลปินตลกคนนั้นจริง ๆ แล้ว เขารู้จักหยิบเอามาใช้ และใช้ได้อย่างถูกที่ถูกทางด้วย เช่น ตู๊กก็กำลังดังถ้าคนอื่นเอาไปใช้ กับหม่าเอาไปใช้เราจะเห็นความแตกต่างกันเลย สามารถถึงศักยภาพที่ดีที่เด่นของคนนั้นได้เป็นอย่างดี ดูหนังเรื่องบอดี้การ์ดมาจนถึงเรื่องล่าสุดตลกทุกคนที่เขาเอาใส่ถูกที่ถูกทาง จังหวะ “ทางตลก” แม่นมาก โอเคบางมุขอาจจะเก่าไปแต่ผมชื่นชมในความเป็น Creative ของเขามั่นลงตัวและวาววีน (ประชวร ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

ส่วนที่ทีมงานปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา นั้น ให้ทัศนะเกี่ยวกับเทคนิคการกำกับภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่าเป็นความสามารถเฉพาะของ “ทางตลก” การเล่าเรื่องแบบตลกคาเฟ่ ที่จะดึงความสามารถของนักแสดงที่คัดเลือกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพจนโดดเด่น พิพัฒน์ จอมเกาะ กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำลังกำกับโดยเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เรื่องการแสดง เป็นเรื่องปกติของเขาเลย เพราะจังหวะตลกหรือ “ทางตลก” ไม่มีใครได้เท่าเขา เขาต้องได้เอง เราว่าจังหวะ เขาโดดเด่นในการเล่าเรื่องและจังหวะเขารู้จังหวะ คือเปรียบเทียบระหว่างพี่หม่ากับพี่โน้ตทำไมถึงตลกต่างกันมันคือจังหวะ เป็นคนร้อจังหวะเป็นเทคนิคของพี่หม่าเลยเป็นคนทะลุปรุโปร่งเรื่องจังหวะคนดูจะดูอะไรแล้วต้องการดูต่อ เป็น “ทางตลก” ที่เอามาใช้ในหนังแทบทุกเรื่อง (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับจิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์ที่กำลังกำกับโดยเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

พรสวรรค์ของพี่หม่า ที่จะหยิบยกอะไรที่เป็นใน “ทางตลก” ขึ้นมาได้ เรียนรู้เร็วมาก จำและประยุกต์ใช้ได้ดีมากส่วนมากจะเป็นดารานักแสดงที่เขาจะหาบทให้เล่น หามุขให้เล่น ทำให้บางคนแฉงได้เลยนะ เขาให้ออกาสคนเก็บไว้เป็นทีมงานเป็น “หน้าหนัง” เพราะตลกของพี่หม่าจะเป็นตลกดีสดเพราะฉะนั้นในสถานการณ์หนึ่งแก้ปรับได้เพื่อความตลก พี่หม่าเป็นคนช่างสังเกตและมีความเข้าใจของเขา จะว่าผิดมันไม่ผิดหรอกแต่มันไม่ใช่ทางของภาพยนตร์ เพราะเขาชอบที่จะถ่ายแบบลักษณะตลกคาเฟ่ แฉภาพนิ่ง ๆ ไม่มีคัทเสริม ซึ่งทางทีมงานก็จะคอยเตือนให้ถ่ายเจาะเผื่อไว้บ้าง แต่พอ

ถ่ายใหม่เขาก็จะไม่ให้เล่นเหมือนเดิม ประกอบกับตัวนักแสดงที่เป็นตลกนั้นธรรมชาติคือควบคุมยาก เขาไม่ชอบเล่นเหมือนเดิมอยู่แล้ว ก็อาจจะส่งผลทางด้านการติดต่อ เพราะจะเป็นการติดต่อแบบไม่เป็นหนังสือ จะเป็นตลกคาเฟ่มากกว่า มันเป็นอีกสไตล์เลยมากกว่า (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

สไตล์เฉพาะตัวนั้นที่เห็นได้จากภาพยนตร์ทุกเรื่องโดยของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา เองก็ใช้วิธีการแสดงตลกตามสถานการณ์ และใช้การปั้นหน้าตาย ปกพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าด้านสไตล์การนำเสนอส่วนตัวของภาพยนตร์ที่กำกับโดย เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

พี่มัวใช้ความเป็นตัวเขา ความเป็นหนังตลกหน้าตาย ความอยากทำอะไรใหม่ ๆ เช่นอยากทำแบบบ้านทรายทอง แบบโชนสีสดใสแบบแหม่ม แต่ก็สังเกตได้เห็นว่า เป็นตลกหน้าตาย จะไม่ใช่ตลกบทพูด ไม่ใช่ตลกสังขาร ตลกโวยวาย สังเกตได้จาก บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยมพี่มัวไม่ได้แสดงมุขตลกเลย แสดงออกทางสีหน้าล้วน ๆ เลย อย่างวงษ์คำเหลา ก็เป็นสีหน้า มีบทพูดบ้างนิดหน่อย แต่จะมีตัวตลกมาเสริมในหนังของเขาอยู่แล้วและส่วนของความตลกจะตกไปอยู่ตรงนั้นมากกว่า ส่วนการนำเสนอ พี่มัวจะมีการนำเสนอแบบเป็นสถานการณ์ เป็นช่วง ๆ มันเป็นการนำเสนอแบบตลกคาเฟ่ หรือพวกตลกทไวไลท์โชว์ที่อยู่ตามที่วิสัยทัศน์ก่อน (ปกพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ส่วนในเรื่องของความหมายข้างในที่ต้องการนำเสนอในจุดนี้จะหลากหลาย แต่ก็ไม่ถึงไร้สาระ ปรัชญา ปิ่นแก้ว ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในด้านประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์ที่กำกับโดย เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

การเล่าเรื่องของเขามันหลากหลาย ง่าย ๆ ไทย ๆ ตามตัวเขาตามการดำเนินชีวิตเขา ความหลากหลายเหมือนผมดูเขาเล่นชิงร้อยชิงล้านมันหลากหลายจริง ๆ ถ้ามองจากภาพกว้างมองเรื่องงานเขาหลากหลาย ถ้ามองในเนื้อหาเขาก็มีความชัดเจนที่จะเล่าเรื่องอะไรแต่ก็ไม่ถึงขนาดว่าต้องสาระอย่างหนึ่งของคนอื่น ๆ ที่แนวศิลป์มาก หนึ่งของเขาไม่ได้จริงจังขนาดนั้นแต่ก็มีสาระ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

อีกหนึ่งความคิดเห็นที่เกี่ยวกับความหมายข้างในภาพยนตร์นั้นเส้นเรื่องจะบางมากเพราะ “ทางตลก” จะมีปริมาณมากกว่าเส้นเรื่อง จึงปรากฏไม่เด่นชัดคุณพิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์ที่กำกับโดย เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “ในมุมมองของเราจุดเด่นของการเล่าเรื่องของเขาจะเป็นเรื่องใกล้ตัว เกี่ยวกับวิถีชีวิตที่สัมผัสได้

ทั้งในอดีต การสร้างมุขจากสถานการณ์ปัจจุบัน คนเข้าถึงง่าย ผู้ชมจะมีส่วนร่วมไปกับหนังได้โดยไม่ต้องคิดเยอะแล้วสนุกไปกับมัน” (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เพราะบางครั้งเราก็คิดแบบ Post modern เหมือนกันเช่นเรื่องวงษ์คำเหลา ความจริงมันคือบ้านทรายทองที่เอามาประยุกต์ใหม่นะแต่เขาไปขอใช้ชื่อบ้านทรายทองแล้วเจ้าของบทประพันธ์ไม่อนุญาตเลยต้องใช้ชื่อวงษ์คำเหลา ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาของพี่หมี คือเขาอยากทำหนังแบบไหนก็จะเป็นการเลียนแบบสไตล์ของหนังเรื่องนั้นแต่ตรงกลางมันคือการร้อยมุขเข้าไปในหนังเรื่องนั้น ๆ (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ภาพยนตร์ที่กำกับภาพยนตร์โดยเพชรทาย วงษ์คำเหลานั้น มีจุดเด่นตรงที่เป็นภาพยนตร์ที่เด่นในเรื่องของมุขตลก แม้มุขตลกนั้นจะไม่เข้ากับเนื้อเรื่องเลยก็ตาม แต่ก็สามารถทำให้เกิดความสนุกสนานได้ ซึ่งจะมาจากจังหวะตลกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเพชรทาย วงษ์คำเหลา

จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

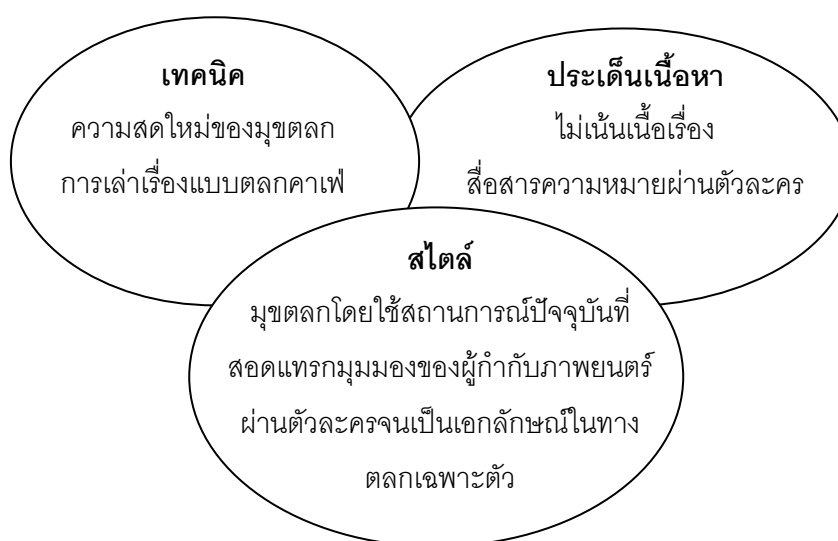
หนังของเขาคือการเป็นศาสตร์ตลก จังหวะตลก การปรับทาง ปรับการแสดงที่แม่นยำในเรื่องของความตลก บางครั้งทีมงานด้วยกันอาจจะมองจังหวะของพี่หมีไม่รู้ แต่พอเขาซ้อมให้ดูจะเข้าใจเลย นักแสดงธรรมดาพอพี่หมีตบจังหวะให้นิดหนึ่งก็ขำมากขึ้น เรื่องของ “ทางตลก” มันขัดกับ”ทางหนัง” ขัดกับคนที่อาร์ทมาก แต่สำหรับคนที่ทำหนังตลกได้ ผู้กำกับภาพยนตร์แต่ละคนมีแนวทางการเล่าเรื่องของเขาส่งพี่หมี เขาไม่ต้องการเล่าเรื่องแบบหนังใจ เราเคยพยายามสร้างองค์ประกอบทางอารมณ์ การจัดไฟในซีนตื้นตันให้สลับ ๆ บางทีก็มาใช้กับมุขเขาไม่ได้ ไม่ตลก เลยปรึกษากับผู้ช่วยผู้กำกับที่หนึ่งว่าบางทีเราก็คงต้องเอามุขเขาเป็นใหญ่ (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับความคิดเห็นของ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึงการสร้างคุณค่าในประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่าเป็นภาพยนตร์ที่เน้นมุขตลกมากกว่าเนื้อเรื่อง จนทำให้การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ไม่ต่อเนื่อง “องค์ประกอบในตัวละครอื่น ๆ แต่การที่เขานำเอาตลกมาเล่นหลากหลายมันทำให้หนังไม่ชัดเจน จะมีการขมย่นกันของดาราตลก เพราะเส้นเรื่องในการเล่าเรื่องมันขาดไป แต่มันเป็นการเชื่อมต่อสถานการณ์เฉย ๆ และก็

สถานการณ์แยกอิสระออกจากกัน ขาดความต่อเนื่อง” (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ภาพที่ 4.3

การสร้างคุณค่าทางภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา

3.3 ความคิดเห็นต่อลักษณะร่วมที่ปรากฏในภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา

ลักษณะร่วมของในสิ่งที่เพชรทาย วงษ์คำเหลา นำเสนอระหว่างประเด็นเนื้อหาสาระ แก่นเรื่องกับเทคนิคการนำเสนอในภาพยนตร์ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดซึ่งผู้ให้ข้อมูลต่างให้ความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกัน ภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา จะให้น้ำหนักไปในเรื่องของเทคนิคในการนำเสนอมากกว่าในเรื่องของประเด็น เพราะการนำเสนอใน “ทางตลก” ของเพชรทาย วงษ์คำเหลานั้น เป็นจุดแข็งที่เด่นชัดในภาพยนตร์ทุกเรื่อง ในด้านของเนื้อหา สาระที่นำเสนอขึ้นยังเป็นรองมุขตลก คุณพิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึงลักษณะร่วมในภาพยนตร์ของภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เรื่องการแสดงเป็นเรื่องปกติของเขาเลย เพราะจังหวะตลกไม่มีใครได้เท่าเขา เขาต้องฝึกสอนเอง เราว่าจังหวะ เขาโดดเด่นในการเล่าเรื่องและจังหวะเขารู้จังหวะ คือเปรียบเทียบกับระหว่างพื้หม่ากับพื้ไน้ทำไมถึงตลกต่างกันมันคือจังหวะไง เป็นคนรอจังหวะเป็นเทคนิคของพื้หม่าเลยเป็นคนทะลุปรุโปร่งเรื่องจังหวะ คนดูจะดูอะไรแล้วต้องการดูต่อ (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึงลักษณะร่วมในภาพยนตร์ของ ภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ความเป็นตัวเขา ความเป็นตลกหน้าตาย สังเกตได้จากบอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยมพื้หม่า ไม่ได้แสดงออกทางมุขเลย แสดงออกทางสีหน้าล้วน ๆ เลย อย่างวงษ์คำเหลา ก็เป็น สีหน้า มีบทพูดบ้างนิดหน่อย แต่จะมีตัวตลกมาเสริมในหนังของเขาอยู่แล้วและส่วนของความตลกจะตกไปอยู่ตรงนั้นมากกว่า ส่วนในเส้นเรื่องก็จะไม่เด่น เพราะเรื่องตลกเด่นกว่า (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

3.4 ความคิดเห็นต่อรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา

รสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่มีผู้กำกับเป็นเพชรทาย วงษ์คำเหลานั้น ได้แสดงออกมาอย่างชัดเจนทั้งในเรื่องของการดำเนินชีวิต การใช้ชีวิตที่เป็นคนที่ชอบชมภาพยนตร์ รวมไปถึงวิถีชีวิตที่เป็นคนอีสาน ก็ได้ถูกแสดงออกมาอย่างชัดเจนในภาพยนตร์เรื่อง “แหม่มยโสธร” ทั้ง 2 ภาค พัทธมน จอมเกาะ ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “เนื่องจากเขาเป็นคนที่รักในถิ่นฐานบ้านเกิด เขาไม่ลืมรากเหง้าของเขาเองเขารักอีสานบ้านเขา เขาพยายามอุ้มชูพื้นเพของเขา มีเรื่องประทับใจในอดีตอะไรในอดีตก็จะสอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาของหนัง บางช่วง บางอย่าง บางเหตุการณ์” (พัธมน จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เรื่องของความเป็นคนอีสาน กลิ่นอายบรรยากาศ โทนสีแบบอีสานที่แสดงออกอย่างเด่นชัดในแหม่มภาค 1 พื้หม่าเป็นคนรักบ้านเกิด แกเป็นคนให้ออกาสคน นิสัยสร้างบารมีพวกนี้แย้มกันเกิดมาจากคนต่างจังหวัด ซึ่งก็จะแสดงออกเด่นชัดจากการตอบแทนบุญคุณคน เช่นเรื่องบอดี้การ์ดก็เป็นเรื่องนั้น (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

นอกจากจะแสดงออกในภาพยนตร์แล้วยังแสดงออกทางกรบริหารกองถ่าย ทำภาพยนตร์อีกด้วยเช่น การเป็นคนเรียบง่าย ถ่อมตัว ให้ออกาสคน ทำให้บรรยากาศในกองถ่ายทำดี ทีมงานทุกคนมีความสดชื่นในการทำงาน ปรัชญา ปิ่นแก้ว ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “ความเป็นวิถีคิดแบบชาวบ้าน วิถีคิดแบบคนเล็ก ๆ ที่เคยพบเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านมุมมองที่ไม่โอ้อวด แต่จริง ๆ แล้วเขามีอะไรอยู่ไรตัว” (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

เช่นเดียวกับ จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงรสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์ที่กำกับโดยเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “พินม้าเป็นคนง่าย ๆ สบาย ๆ ซึ่งเกี่ยวกับพื้นฐานครอบครัวด้วยที่เป็นคนสบาย คนทำงานด้วยก็สบาย ๆ บรรยากาศในกองถ่ายก็จะสบาย ๆ งานก็ลื่นไหลทุกคนสมองก็เปิด” (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

4. ผลการศึกษาในด้านคุณภาพของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก

1. ความคิดเห็นต่อคุณภาพของภาพยนตร์ที่ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกนั้น จากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่าทัศนะของผู้บริหารระดับสูงของบริษัทผลิตภาพยนตร์นั้นจะพอใจในผลงานของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก ทั้งในเรื่องของสไตล์ บุคลิกภาพที่น่าเสนอได้ และผลพลอยได้ที่ดีคือสิ่งที่แฝงอยู่ในเนื้อหาส่วนมุมมองในส่วนของผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีความรู้สึกในด้านบวกกับคุณภาพของภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลกเนื่องจากความสามารถเฉพาะทางในด้านตลกทำให้สามารถตอบสนองผู้ชมภาพยนตร์ได้อย่างดีเยี่ยมรับ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อคุณภาพของภาพยนตร์ที่ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลกนั้นสามารถแยกย่อยดังต่อไปนี้

2. สำหรับการสร้างคุณค่าให้กับภาพยนตร์ของแต่ละท่านนั้นจะเน้นไปที่เนื้อหาเส้นเรื่อง “ทางตลก” ที่ต้องการนำเสนอ ส่วนเทคนิคในการในการทำงานนั้นจะใช้แตกต่างกันบ้างเรื่องช่องอินทรีย์ จะใช้ความสดใหม่ในการแสดงเช่นเดียวกับเพชรทาย วงษ์คำเหลา ส่วนจาตุรงค์ พลบูรณ์ นั้น จะใช้การสร้างตามความสามารถ ความถนัดของตัวเองเป็นหลัก บุคลิกภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในการผลิตนั้น บำเรอ ผ่องอินทรีย์ คือการไม่ใช้คำหยาบในภาพยนตร์ และการแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของพุทธศาสนา จาตุรงค์ พลบูรณ์ ใช้ความเป็นนักคิดนักสร้างสรรค์ความหลากหลายรูปแบบในการนำเสนอ และสร้างความแปลกใหม่ให้กับผู้ชมภาพยนตร์ เพชรทาย วงษ์คำเหลา ใช้การสร้างมุขตลกที่อิงกับสถานการณ์ปัจจุบัน (2546-2552) ซึ่งบางมุขจะสอดแทรกมุมมองของตัวผู้กำกับภาพยนตร์ต่อเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งก็จะเป็นจุดขายของภาพยนตร์ที่ตนเองเป็นผู้กำกับด้วย ความหมายแฝงที่ต้องการนำเสนอในภาพยนตร์ของแต่ละท่านนั้น คุณ บำเรอ ผ่องอินทรีย์จะใช้แรงบันดาลใจจากภาพยนตร์ หรือประสบการณ์ในอดีตมาใช้ บอกเล่า จาตุรงค์ พลบูรณ์ เน้นไปที่แก่นของเรื่อง (Theme) ว่าในเนื้อหาโดยรวมแล้วให้ผู้ชมภาพยนตร์จะได้รับรู้สิ่งที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการนำเสนอผ่านการเล่าเรื่องของภาพยนตร์นั้น ๆ ซึ่งที่ผ่านมาจะเกี่ยวกับประเด็นทางสังคม เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะใช้ความเข้าใจของตนเองเพื่อสื่อสารกับผู้ชมให้เห็นถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนอผ่านตัวละคร

3. ความคิดเห็นจากผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และทีมงานปฏิบัติงานในกองถ่ายทำที่มีผู้กำกับภาพยนตร์เป็นศิลปินตลก ในเรื่องของการสร้างคุณค่าของภาพยนตร์ในเชิงการสื่อสารของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้น เทคนิคการนำเสนอ สไตส์ส่วนตัว และความหมายข้างในของศิลปินตลกนั้นจะเป็นเทคนิคที่แตกต่างกันของศิลปินตลกในแต่ละคนซึ่งในส่วนของเทคนิคเหล่านี้ส่วนมากจะเป็นเทคนิคเกี่ยวกับการแสดงมุขตลกในภาพยนตร์ของแต่ละท่าน แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียด เช่น บำเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นมุขตลกเกี่ยวกับชาวบ้าน ที่จะพัฒนาไปเป็นสไตล์การนำเสนอที่ไม่ซับซ้อนผู้ชมเข้าใจได้ง่าย จาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น จะใช้การตีความจากบทภาพยนตร์ธรรมดา ๆ เป็นมุขตลกที่แสดงด้วยความเหนือธรรมชาติ จนเป็นสไตล์ของภาพยนตร์ที่ตัวละครหลักจะมีความพิเศษมากกว่าตัวละครหลักในบริษัทผลิตภาพยนตร์เดียวกันจนเป็นที่ยอมรับในบุคลิกภาพที่โดดเด่นของภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ส่วนเพชรทาย วงษ์คำเหลา นั้น จะมีส่วนคล้ายกับจาตุรงค์ พลบูรณ์ คือการสร้างมุขตลกจากตัวละครที่ทำให้เป็นเอกลักษณ์ใน “ทางตลก” ของตน แต่สิ่งที่แตกต่างกันก็คือ ประเด็นในการนำเสนอเพราะภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ กลับมีเส้นเรื่องมากกว่าภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ที่เกี่ยวกับปัญหาทางสังคม ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกที่มีประเด็นของภาพยนตร์ชัดเจนที่สุดคือบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ที่จะแฝงไว้ด้วยคำคม เน้นเรื่องปรัชญาทางพุทธศาสนา ปราศจากคำหยาบในภาพยนตร์ทุก ๆ เรื่อง

4. ลักษณะร่วมในภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่กำกับภาพยนตร์โดยศิลปินตลกนั้นจะสามารถบ่งบอกถึงความสนใจในการสร้างภาพยนตร์ของศิลปินตลกในความเป็นผู้ประพันธ์ว่าจากผลงานที่ผ่านมาผู้นั้นอยู่ในกลุ่มไหนซึ่งผลจากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่าบำเรอ ผ่องอินทรีย์ มีความสนใจในด้านของประเด็นการเล่าเรื่องและเนื้อเรื่องมากกว่าเทคนิคการนำเสนอเพราะภาพยนตร์ทุกเรื่องจะมีบทสรุป เรื่องราวจะเกิดขึ้นกับชาวบ้าน จะมีเนื้อเรื่องตลอดจนปรัชญาทางพุทธศาสนาที่เห็นได้ชัดกว่าเทคนิคในการนำเสนอที่ปรากฏเด่นชัด ส่วนเพชรทาย วงษ์คำเหลา และจาตุรงค์ พลบูรณ์ จะเน้นทางด้านเทคนิคการนำเสนอที่ปรากฏในภาพยนตร์มากกว่าเนื้อหาสาระ แก่นเรื่องและประเด็นที่ปรากฏซ้ำ เพราะผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก 2 ท่านนี้ จะนำเสนอเรื่องราวที่หลากหลายมากกว่าบำเรอ ผ่องอินทรีย์

5. รสนิยมในการดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับภาพยนตร์นั้นพบว่าศิลปินตลกทุกคนใช้รสนิยมในการดำเนินชีวิต ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพยนตร์เช่น การเป็นคนที่ชอบชมภาพยนตร์แล้วจดจำความประทับใจในอดีตมาถ่ายทอดในภาพยนตร์อย่างเห็นได้ชัด เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “ตัด ลู ฟุต” ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ภาพยนตร์เรื่อง “บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม” ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา อีกส่วนหนึ่งจะเป็นการดำเนินชีวิตจริง ๆ จากประสบการณ์จริงของแต่ละท่าน เช่น การเป็นลูกลิเก ความชอบคนตรีลูกทุ่ง เป็นคนบ้านนอก ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ก็สามารถเป็น

แรงบันดาลใจให้สร้างภาพยนตร์ส่วนใหญ่ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เช่นเดียวกับเพชรทาย วงษ์คำเหลา ที่เคารพรักในถิ่นฐานบ้านเกิดจนเป็นที่มาของภาพยนตร์เรื่อง “แหยม ยโสธร” รสนิยมในการดำเนินชีวิตเหล่านี้ส่งผลเชื่อมโยงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกทุกท่าน ทั้งในเรื่องของการบริหารบุคลากรของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ และคุณเพชรทาย วงษ์คำเหลา และในเรื่องของการบริหารงานของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ที่สามารถสื่อสารความต้องการทางความคิดออกมาเป็นภาพได้ชัดเจน

6. สไตล์ของภาพยนตร์ที่กำกับโดยศิลปินตลก จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักพบว่าศิลปินตลกเป็นผู้กำกับภาพยนตร์นั้นมีความเหมือนและแตกต่างกันในตัวของความเหมือนคือความเป็นภาพยนตร์ที่ใช้ทักษะทางด้านตลกเช่นเดียวกันแต่ต่างกันไปตามวิธีการของแต่ละท่าน ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ จะใช้มุขตลกแบบสนุกสนาน เบาสมองเด็กสามารถดูได้อย่างเข้าใจ ไม่มีคำหยาบคาย จาตุรงค์ พลบูรณ์ จะใช้มุขตลกทางหน้าตาและเสียง การนำเสนอจะมีความหลากหลายในรูปแบบ ภาพยนตร์ที่กำกับโดยจาตุรงค์ พลบูรณ์ เนื้อเรื่องจะไม่เหมือนกันและไม่มีภาคต่อ เพชรทาย วงษ์คำเหลา จะใช้มุขตลกที่ตลกจริง ๆ แต่อาจจะไม่เข้ากับการเล่าเรื่องซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของการนำเสนอตลกเฉพาะทางของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ซึ่งทีมงานจะยอมรับว่า “ทางหนัง” “ก๊ับ” “ทางตลก” “ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา จะสวนทางกันเสมอ

ตารางที่ 4.9

สไตล์ภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกแต่ละท่าน

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	สไตล์ของภาพยนตร์
บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์	เป็นภาพยนตร์ที่ชมทั้งเรื่องแล้วเข้าใจการสื่อสารทางการเล่าเรื่องแบบง่าย ๆ เด็กสามารถดูแล้วเข้าใจได้เลย
จาตุรงค์ พลบูรณ์	เป็นภาพยนตร์ที่เด่นในเรื่องการสนทนา แสดงออกถึงความตลกทางหน้าตา และเสียงของตัวเอง
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	เป็นภาพยนตร์ที่เด่นในสถานการณ์ตลก แม้มุขตลกจะไม่เข้ากับเนื้อเรื่องเลยก็ตาม

3.2 ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกนั้น จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคน ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารระดับสูง กลุ่มผู้บริหารระดับกลาง และ กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจะแบ่งตามแต่ละกองถ่ายทำภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

1. กองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์

จากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านที่ได้ร่วมงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ และทีมงานปฏิบัติการในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มี บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ พบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ของ บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ มีดังต่อไปนี้

1.1 คุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งในการกำกับภาพยนตร์ของ บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์

คุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด พบว่า ความมีชื่อเสียงส่วนตัวของ บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ และความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์นั้นถึงว่าเป็นจุดแข็งของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เนื่องจากสามารถนำชื่อเสียงไปทำการตลาดได้ มีผู้ติดตามผลงานตลอด ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านความมีชื่อเสียงที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

พีโน้ตคือเขามีชื่อเสียงอยู่แล้ว เขามีผู้ติดตามผลงานทั่วประเทศอยู่แล้ว อย่างน้อยการประชาสัมพันธ์ก็ง่ายอยู่แล้ว ง่ายกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นใครไม่รู้ เพียงแต่ว่ารูปแบบเป็นอย่างไรก็พูดคุยกันในทางการตลาดตัวตนของเขาคือจุดแข็งแล้ว เพราะเดี๋ยวนี้ทำหนังการตลาดอยู่ที่ตัวหนัง การที่เขามองขาดใน “หน้าหนัง” เช่นที่พีโน้ตหยิบใจอึ้งบ่อยมาก็ประสบความสำเร็จ ชื่อเสียงเขาได้อยู่แล้ว การจุดประกายความคิดในการขายหนังมันเริ่มจากผู้กำกับภาพยนตร์ก่อนเพราะในบริษัทเรากับเขาจะ让他ออกความคิดมาก่อนแล้วค่อยคุยกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการวางตัวแสดงนำ หรือมุขตลก เพราะการทำงานของพีโน้ตตัวแสดงมาก่อนที่จะคิดเรื่องอะไรออก (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ มองจุดแข็งของการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า ชื่อเสียงส่วนตัวที่สามารถประชาสัมพันธ์ภาพยนต์โดยใช้ตัวเขานั้นเป็นคนประชาสัมพันธ์ถึงว่าสามารถโน้มน้าวให้ผู้บริโภคสนใจได้

หนังของผม ผมจะมีส่วนในการประชาสัมพันธ์ คือไม่ต้องใช้งบมากเท่าไรผมใช้ตัวตนผมประชาสัมพันธ์ ผู้สื่อข่าว นักข่าว โทรทัศน์ที่ผมไปออก ใคร ๆ ก็อยากเขียนถึงผม อาโน้ต ลุงโน้ต คุณพ่อโน้ต อะไรก็แล้วแต่ แล้วผมจะเป็นคนที่ไม่มีฟอร์มและไม่จมอยู่กับความสำเร็จผมเคยทำหนังได้ 2 เรื่อง 200 ร้อยล้านผมจะไม่จมอยู่ตรงนั้นเหมือนผมเล่นตลกมา 30 ปี ทำไมชื่อผมเติมน้ำมันทั้งที่ลิ้มกระป๋องต่างค์ผมก็ยังเติมได้ ขึ้นทางด่วนแล้วลิ้มพกเงินก็ขึ้นได้ แค่นี้เราก็พอใจแล้ว (บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ไม่ที่จะเป็นการกำกับภาพยนตร์ที่มีเพลงประกอบ หรือการใช้มุขที่เข้าถึงชาวบ้านซึ่ง ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสามารถเฉพาะทางที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

จังหวะนั้นเหมือนกับว่าสไตร์ตลกมาแรง เพราะตอนนั้นหนังตลกได้เงิน ศิลปินตลกมาเล่นหนังเยอะแล้วเป็นหนังได้เงิน แล้วมันเป็นความสามารถเฉพาะทางของตัวศิลปินตลกด้วยในการทำหนังตลก ตลกได้เปรียบในเส้นเรื่องพีโน้ตจะฉีกตัวเองในทุกเรื่อง แต่ก็มีความเป็นตัวตนของเขาซ่อนอยู่ในนั้น เป็นพระบ้าง เป็นเพลงบ้าง แต่ถ้าสังเกตงานพีโน้ตทุกเรื่องจะต้องมีเพลงคือ เสน่ห์ของพีโน้ต หรืออิงความเป็นไทย ๆ อย่างเรื่องการเทศน์ของพระ (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันนั้นก็มีส่วนสำคัญและเป็นจุดแข็งของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เนื่องจากสามารถนำศิลปินตลกที่มีความสนิทส่วนตัวมาเป็น “หน้าหนัง” ของภาพยนตร์ได้ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “เรื่องบารมีในวงการตลกก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ที่สำคัญที่สุดคือ “หน้าหนัง” ต้องได้ ตลกก็คือ “หน้าหนัง” ส่วนหนึ่ง ดารานำแสดงก็อีกส่วนหนึ่ง พวกนี้มันจะเป็นองค์ประกอบกัน เป็นการตลาดของหนัง” (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

นอกจากนั้น บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวว่าการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน บางครั้งสามารถช่วยในเรื่องการจัดการในส่วนของการฉายนักแสดงได้

เรื่องของความเป็นผู้ใหญ่ในวงการตลกก็แน่นอนอยู่แล้ว สิ่งหนึ่งคือผมไม่เคยเรียกค่าตัวเลยตั้งแต่เข้าวงการมาจนถึงบัดนี้ ผมบอกเสมอเวลาที่คนมาถามผมบอกว่าคุณคิดว่าผมมีความสามารถเท่าไรก็ให้เท่านั้น จึงอาจจะส่งผลต่อหนังของผมก็ได้ พอผมมาเป็นผู้บริหารมีแต่คนเกรงใจที่จะคุยเรื่องค่าตัวกับเรา คนที่จะมามาด้วยใจล้วน ๆ

ส่วนมากจะบอกว่าแล้วแต่คุณพ่อ ๆ ทุกคน อย่างรงค์บอกผมมาเล่นให้ไม่คิดค่าตัว
โก๊ะดีก็แล้วแต่พ่อ (บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

สุนิตย์ อัศวินิกุล ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลก
ด้วยกันที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

โดยเบื้องต้นคือความเกรงใจของศิลปินตลกด้วยกันเองด้วย เขาสามารถต่อรองกับ
ศิลปินตลกด้วยกันเองได้อย่างพิเศษ สมัยก่อนที่ดาราตลกขึ้นราคา พี่โน้ตเสนอตัวไป
กำกับภาพยนตร์ โดยมีงบประมาณที่จำกัดแต่ใช้การพูดคุยในฐานะเพื่อนกันว่าจะทำ
หนังก็จะได้ราคาที่ถูกกว่า (สุนิตย์ อัศวินิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ที่ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับ
ศิลปินตลกด้วยกันที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า “เรื่องความสัมพันธ์
ส่วนตัวกับศิลปินตลกก็มีส่วนนะอยู่ช่วงการนี้มาตั้งหลายสิบปีก็ต้องมีลูกศิษย์ลูกหาคนเกรงใจ ซึ่งมัน
เป็นบารมีที่เขาสะสมมา ส่วนเรื่องของค่ายพระนครเขาก็ให้อิสระกับคุณพ่อมากในการที่จะเลือก
สร้างหนังเรื่องใดก็อยู่กับคุณพ่อเลย” (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, 3 มีนาคม 2553)

การที่ตัวเองมีอำนาจต่อรองกับผู้บริหารระดับสูง ซึ่งตรงนี้จะทำให้มีอิสระใน
การทำงานเป็นอย่างมาก บำเรอ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านการมีอำนาจในการต่อรองกับ
นายทุนที่ทำให้มีความมั่นคงในการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ว่า

อย่างพระนครผมไม่ต้องไปบอกว่าจะทำอะไรผมเพียงแต่บอกว่าผมจะทำหนัง แล้วก็
บอกชื่อเรื่องเขาไปก็ทำได้แล้ว เพราะที่ผมทำกับเขามาผมไม่เคยทำให้เขาผิดหวังเลย
เพียงแต่ว่าได้มากได้น้อยอย่างทำหลวงพี่เท่า 2 ภาคได้ 200 กว่าล้าน มาทำอีสามก็ได้
30 กว่าล้าน จะมีบ้างอย่างเช่นคนปีมะที่มันจะค่อนข้างไม่เข้าเป้าหมายตามความ
คาดหวัง แต่ยอดที่เราคุยกันอยู่เฉพาะในกรุงเทพ แต่ถ้าสายต่างจังหวัดพระนครเขา
จะพอใจกับงานผมมาก (บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

เรื่องของการทำงานและการบริหารงานที่มีความตั้งใจในการทำงาน มีความ
สร้างสรรค์ทุ่มเทตัวเองกับงาน การสร้างบรรยากาศที่ดีก็เป็นข้อหนึ่งของการบริหารบุคลากรในการ
ทำงานก็ประสบความสำเร็จ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ที่ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านวิธีการทำงานที่ใช้ในการ
ทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

อีกส่วนหนึ่งก็คือ คุณพ่อเป็นคนสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี ทำให้นักแสดงใหญ่
ที่มีชื่อเสียงชอบในการทำงานของคุณพ่อ และจะกลับมาทำงานด้วย แม้แต่ทีมงานก็
ตามคนเก่ง ๆ ก็จะมาทำงานด้วย อยากกลับมาร่วมงานกันอีก คนที่มีชื่อเสียง
อยากมาทำงานด้วย คุณพ่อเป็นคนตั้งใจทำงานมาก แก่มีความคิดสร้างสรรค์

ตลอดเวลา หุ่นเทเต็มร้อย เป็นที่รักของนักแสดงและทีมงาน (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, 3 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ พนม พรหมชิต ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านวิธีการทำงานที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

เรื่องชื่อเสียงเรื่องความสำเร็จก็เป็นส่วนหนึ่ง ความตั้งใจของคุณพ่อด้วย เขาตั้งใจที่จะทำ มีมุมมองของวิธีการเล่าเรื่องของเขาที่น่าสนใจ มุขตลกที่น่าจะขายได้ คุณพ่อจะไม่หยุดคิดคุณพ่อจะมีอะไรมาคุยทุกวัน คุณพ่อคิดจนถึงขั้นตอนตัดต่อเลย บางครั้งจะมีการคิดสดหน้ากองเลยเรื่องมุขตลก เรื่องการดำเนินเรื่อง (พนม พรหมชิต, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

การมีทีมงานปฏิบัติงานที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณวรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ที่เป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังงานกำกับภาพยนตร์ทั้งหมดของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ก็เป็นอีกหนึ่งจุดแข็งเพราะจะมีทีมงานที่มีความรู้คอยให้คำปรึกษาตลอดเวลา วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านการที่บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ มีทีมงานที่ดีส่งเสริมในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ว่า

ในส่วนนี้ในกองถ่ายคุณพ่อต้องยอมรับเลยว่าผมเป็น Co.Director แต่ไม่ใช่ว่าผมกำกับภาพยนตร์ คือคุณพ่อจะเด่นเรื่องมุขตลก แล้วผมจะเสริมเรื่อง “ทางหนัง” ลงไปเสริมเรื่องเทคนิคพิเศษในการถ่ายทำลงไป เช่น ถ้าความคิดคุณพ่ออยากได้แบบนี้ ผมคิดว่าใส่คอมพิวเตอร์กราฟฟิกแค่นี้ลงไป เนื่องจากว่าเป็นลูกแล้วอยู่ด้วยกัน เพราะฉะนั้นข้อจำกัดทางเวลาจะไม่มี คุณพ่อสามารถมาเคาะประตูห้องผมได้ตลอดเวลา คุยงานบางครั้งคุณพ่อจะให้ออนไลน์โทรศัพท์คุยกับผม คุยกับทีมงาน ซึ่งอันนี้น่าจะเรียกได้ว่าคุณพ่อจะมีคู่คิดอยู่ตลอดเวลา ด้วยความที่เราเป็นลูกด้วย ซึ่งอย่างของฝรั่ง พี่หมาเขาอาจจะไม่มีอย่างนี้ แล้วทีมงานก็ให้ใจด้วย (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, 3 มีนาคม 2553)

1.2 คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนในการกำกับภาพยนตร์ของ บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์

คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ นั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด พบว่า การวางจุดขายของภาพยนตร์ผิดของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น เป็นจุดอ่อนจุดเดียวที่พบ รัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึง จุดอ่อนความเป็นตัวเอง (อัตตา) ทำให้กำหนดจุดขายของภาพยนตร์ผิดในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

บางทีการวาง “หน้าหนัง” ผิด การที่ตัวพี่โน้ตเองจะเป็นคนวาง “หน้าหนัง” เราก็ต้องยอมเขาให้เกียรติกัน ซึ่งถ้ามองเป็นคนบ้านเดียวกันก็ต้องมีบ้างการจับตัวหนังพลาด

ซึ่งเรื่องพวกนี้ตอนต้นเรามองไม่เห็น มารู้อีกทีก็หนังสือออกไปแล้ว เช่นเรื่องครอบครัวตัวดำรู้สึกที่เราวาง “หน้าหนังสือ” ผิดไปนิดหนึ่ง เรื่องมันออกดราม่าไป คนก็ติกันเยอะ เพราะคนอยากดูหนังพีโน้ตเขาอยากเอาตลกเบาสมองเข้ามา (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านต่อมาคือบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ซึ่งมองจุดอ่อนของการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า นิสัยส่วนตัวเป็นคนซีเกวใจจะเป็นจุดอ่อนของตัวเองเนื่องจากบางครั้งการให้โอกาสกับความเห็นส่วนใหญ่จะส่งผลทำให้ภาพยนตร์ไม่เป็นไปดังที่คาดหวัง

ผมบางครั้งก็อาจจะจุดอ่อนคือการที่เกรงใจ หรือไม่เด็ดขาดเนื่องจากการฟังความจากทีมงานผมไม่เอาตัวเองเป็นใหญ่ถ้าคนส่วนใหญ่บอกว่าดีผมเอาตามคนส่วนใหญ่เลยนะ แล้วก็ไปพิสูจน์กันตอนงานออกฉาย คือถ่ายทั้งสองแบบถึงเวลาตัดต่อผมเอาแบบผมก็มี เอาแบบที่ทีมเสนอก็มี แล้วให้คนมาช่วยกันตัดสินใจบางที่การตัดสินใจของเราถูกก็มี ผิดก็มีเราคิดสิ่งพวกนี้ในใจเสมอ พวกนี้จะเป็นบทเรียนของเราเลย นั่นคือเรื่องของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน หลายหัวดีกว่าหัวเดียวเกรงใจคนมากไป บางครั้งจนไม่ยอมทำอะไร ไม่มีจุดยืนของเราในบางเรื่อง (บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองคุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่าเรื่องของเวลาในการทำงานจะไม่เหมือนกับผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป ตารางงานของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ จะเต็มตลอดมีเวลาทำงานภาพยนตร์เพียงวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึง จุดอ่อนด้านเวลาในการทำงานที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

ถ้าผมมีเรื่องเดียวคืองานยุ่งมีเวลาให้หนังน้อย ถ้าผมมองในมุมมองของทีมงานก็คือคุณพ่อยุ่ง เวลาว่างเวลาเป็นเงินเป็นทองมาก เขามีงานประจำเขาอยู่คือต้องจัดคิวถ่าย นอกจากจะต้องคำนึงเรื่องเวลานักแสดงแล้วยังต้องดูคิวผู้กำกับภาพยนตร์อีกให้มาชนกันให้ได้ อย่างเช่นเวลานอกจากคิวงานของคุณพ่อคือ สุรร์ เสาร์ อาทิตย์ เพราะฉะนั้นทีมงานต้องเตรียมงานทุกอย่างเพื่อเข้าประชุมสุรร์ เสาร์ อาทิตย์ โดยที่จันทร์ถึงพฤหัสบดีคุณพ่อทำงาน มันจะแตกต่างกับผู้กำกับภาพยนตร์ที่ว่างเจ็ดวัน นักแสดงให้ยี่สิบวันถ่ายมันก็มีโอกาสที่จะจบภายในหนึ่งหรือสองเดือน แต่ถ้าเป็นคุณพ่อจะใช้เวลามากกว่า นั่นนี่คือปัญหาในส่วนของทีมงาน (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ส่วนอีกจุดหนึ่งคือความต้องการที่จะนำเสนอเรื่องราวในเนื้อหาของภาพยนตร์มากเกินไปจนเกิดปัญหาในขั้นตอนการตัดต่อเนื่องจากภาพยนตร์จะมีความยาวเกินไป สุนิตย์

อัครนิกุล จุดอ่อนด้านความเป็นตัวเอง (อัครตา) ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

จุดอ่อนในการทำหนังของพีโนต์คือการอยากนำเสนอที่เยอะไปไม่ลงกับเวลาที่ถูกกำหนดจากผู้บริหารระดับสูง เรื่องหน้ากองที่ถ่ายออกมาแล้วไม่เข้ากัน เช่น การถ่ายออกมาหลายอย่างแต่นำเสนอในหลายแง่ มันเป็นเรื่องยากที่จะเอามารวมเป็นเรื่องได้ หรือว่าถ่ายมาเนื้อเรื่องกินเวลามากมุลตกกินเวลานานมากทำให้หนังมันยาวไป (สุนิตย์ อัครนิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

1.3 ปัจจัยที่เป็นโอกาสในการกำกับภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์

ในสถานการณ์ปัจจุบันปัจจัยที่เป็นโอกาสในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด พบว่า การที่ผู้บริหารระดับสูงให้โอกาสและอิสระในการทำงานเป็นโอกาสในการทำงานของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับการที่ผู้บริหารระดับสูงให้โอกาสและอิสระในการทำงานซึ่งเป็นโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

พีโนต์เหมือนครอบครัวเดียวกันอยู่แล้ว บางทีสิ่งที่ผู้กำกับภาพยนตร์อยากทำหรือนายทุนอยากทำมันเข้ากันได้หรือเปล่า อย่างเรื่องที่พีโนต์จะทำตอนแรกเรื่องหลวงตาเหื่อม แต่พอพีโย่ง เชิญยิ้มโกนหัวไม่ได้ ก็เลยปรับมาเป็นหลวงพี่เท่งก็คือ คุยกัน แล้วผู้บริหารทั้งหมดก็สนับสนุนให้เดินไปในทางนั้น (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองปัจจัยที่เป็นโอกาสในการกำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์นั้น คือการให้โอกาสและอิสระในการทำงานจากผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับการที่ผู้บริหารระดับสูงให้โอกาสและอิสระในการทำงานซึ่งเป็นโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

พระนครค่อนข้างจะให้อิสระกับคุณพ่อ ไม่มีกรอบอะไรเท่าไร แต่ภาพยนตร์มันเป็นการค้าซึ่งเรื่องของธุรกิจผมว่าเรามีสิทธิ์ที่จะกำหนดไม่ว่าจะเรื่องความยาวของภาพยนตร์ ถึงแม้ว่ามันอาจจะส่งผลกระทบต่อการเล่นเรื่องก็ตามแต่มันเป็นสิทธิ์ของเขา เรามีหน้าที่ทำผลิตภัณฑ์นั้นออกมาให้ดูดีเท่านั้นเอง ซึ่งส่วนใหญ่ตัวผู้กำกับภาพยนตร์ก็จะมีมุมมองว่าหนังเรื่องนี้จะขายอย่างไรด้วย (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์เกี่ยวกับความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมที่ส่งผลดี และเป็นตัวชี้วัดทุกอย่าง รัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมซึ่งเป็นโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

เสียงวิจารณ์ใครเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ต้องเจอหมด สุดท้ายคืออะไรผมว่าผู้ชมต่างหากที่เป็นคนตัดสินทุกอย่าง คำว่าตัดสินก็คือ การตัดสินใจซื้อตั๋วนะ คุณจะว่าหนังไม่ดียังไงก็รายได้ 70 ล้าน แล้วที่คุณบอกว่าหนังดีทำไม่รายได้แค่ 4-5 ล้าน เอาอะไรมาวัด ตัวผมเอาการตัดสินใจของมหาชนนี่มาวัด ถ้าเปิดใจหน่อยดูเนื้อเรื่องเขาก็ดี การผลิตเขาก็ดี ก็เลยไม่รู้ว่าเขาอะไรมาเป็นตัวชี้วัด (รัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านต่อมาคือบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ซึ่งมองปัจจัยที่เป็นโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า ความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมในปัจจุบันนี้เป็นโอกาสที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอหนังไทยที่มีกลิ่นอายของวัฒนธรรมจะเป็นที่ต้องการของผู้ชมชาวต่างชาติ

ฝรั่งชอบดูหนังไทยเพราะว่าบรรยากาศมันเป็นไทย ๆ เราอย่ามองข้ามเราอย่าเหยียบย่ำฝรั่งมาเมืองไทยเพื่อมาเรียนระนาดมาเรียนอะไรก็แล้วแต่เพราะเขาชอบศิลปะไทยแต่คนไทยกำลังดูถูกศิลปะของเราเอง พอตลกมาทำหนังแล้วการแสดงออกมาในแง่ลบซึ่งความเป็นจริงพวกผมแสดงออกทางการสื่อสารด้วยการใช้รากเหง้าของความเป็นไทยนะ พวกผมเชิดชูในวัฒนธรรมไทย บังเอิญตลกทุกคนเป็นบ้านนอก มันจะรู้สึก ๆ แท้ ๆ ของความเป็นไทย ทำไมหม่ำทำแหม่ม ทำวงษ์คำเหลา ทุกคนบอกว่ายังงี้ก็ได้ เป็นร้อยล้านเห็น มหาชนนี้สำคัญมาก (บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับวรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมในปัจจุบันซึ่งเป็นโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

เมื่อพระนครฟิล์มต้องการความแปลกใหม่ ซึ่งถ้าเป็นเรื่องตลกคนที่เป็นตลกจะสามารถถ่ายทอดออกมาได้ดีกว่าคนปกติ เพราะมันเป็นศาสตร์เฉพาะทาง ความเข้าใจในศาสตร์ของตลกของคุณพ่อจะมีมากกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ที่เก่ง ๆ หลายท่าน ไม่มีผู้กำกับภาพยนตร์คนไหนที่เก่งในการทำหนังทุกสไตล์เช่นกันคุณพ่ออาจจะไม่เก่งทางด้านแอ็คชั่น ไม่เก่งเท่ากับคนทำหนังแนวศิลปะแต่ถ้าเรื่องตลกใครจะรู้ดีกว่าคนที่

อยู่กับวงการตลกมาตลอดชีวิต นั่นคือ โอกาสแรกที่คุณพ่อได้คนเป็นตลกมาทำหน้าที่ตลก (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

1.4 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการกำกับภาพยนตร์ของ บำเรอ ผ่องอินทรีย์

ในสถานการณ์ปัจจุบันปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท พระนครฟิล์ม จำกัด พบว่าคำวิจารณ์ต่าง ๆ จากบุคคลภายนอกในเรื่องของผลงานที่ผลิตออกไปทั้ง ๆ ที่บางคนยังไม่เคยชมภาพยนตร์ที่กำกับโดยบำเรอ ผ่องอินทรีย์ จริง ๆ หรืออาจจะเป็นเรื่องของรสนิยมไม่ตรงกัน ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านคำวิจารณ์ที่เกี่ยวข้องกับผลงานในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

ส่วนตัวแล้วผมคิดว่าในจุดแรกถ้าคนจะพูดจะวิจารณ์เขาพูดได้หมด บางอย่างคนยังไม่เคยดูหนังเขาแล้วมาตำหนิเขาผมว่ามันไม่ยุติธรรม อีกอย่างหนึ่งแต่ละคนก็มี ความชอบไม่เหมือนกัน คนที่ไม่ชอบหนังตลกแบบพี้นิตเขาก็ไม่ชอบ ซึ่งมันเป็นคนละทางในความแตกต่างทางรสนิยม เปรียบเสมือนคุณฟังเพลงสตริง เพลงสากลแล้ว คุณบอกว่าเขาร้องลูกทุ่งไม่เพราะผมว่าไม่ยุติธรรม มันคนละคอกัน (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านต่อมาคือบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ซึ่งมองปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า คำวิจารณ์ต่าง ๆ จากบุคคลภายนอกในเรื่องของวุฒิภาวะในการทำงานไม่ถึงและในเรื่องของผลงานเป็นอุปสรรคต่อการทำงานเนื่องจากสามารถโน้มน้าวให้ผู้ชมไม่ตัดสินใจรับชมภาพยนตร์ของตนได้

ผมไม่เคยคิดว่าชีวิตผมจะได้กำกับหนัง จะส่งลูกเรียนจบปริญญา ตอนแรกผมโดนกระแสว่าผมว่าเป็นตลกคาเฟ่ กลับไปเล่นตลกคาเฟ่ อย่างมาทำร้ายวงการเลย พอพวกผมทำคนปีมะด่าผม และวิจารณ์พวกผม ด่าสารพัดบอกให้กลับไปเล่นคาเฟ่ บางคนทีวิจารณ์งานของผมอาจจะมีส่วนหนึ่งที่เขายากได้โอกาสเหมือนผมแต่เขาไม่ได้ เขาเลยมองผมในมุมมองที่เป็นลบ คนที่วิจารณ์พวกผมทำหนังแล้วคือคนที่ทำหนังด้วยกันมาดูถูกงานด้วยกัน มาดูถูกกลุ่มพวกผมด้วยก็มี ผมจะบอกว่าคุณกำลังลืมหากเจ้าของความเป็นไทย ตราบใดที่คุณทำหนังไทยต้องอย่าทิ้งรากเหง้าความเป็นไทย อย่าเอาอิทธิพลที่รับรู้จากที่อื่นมาใช้ในการสร้างศิลปะแบบไทย ๆ ซึ่งงานผมเราไม่เคยทิ้งความเป็นไทย หนังผมทุกเรื่องจะเห็นว่าผมเน้นเรื่องวัฒนธรรมขนานไหน แล้วให้อะไรคนดู เหมือนผม ผมทำหนังไทยบางคนมันกระแดะ คุณทำแกงป่าแต่

คุณเสือกใส่ชีส คุณมาว่าวิธีการทำงานของผมแต่ทำไมเวลาติดต๋อไปให้มาทำงานมีเงินให้ทำกลับมาทำงานกับเราละ (บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านคำวิจารณ์ที่เกี่ยวกับวุฒิภาวะในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

แต่ถ้าของคนภายนอกก็คือ บ้านเรายึดติดกับคำว่า “วุฒิ” เช่น เป็นตลกต้องเป็นตลกทั้งชาติแล้วอย่างนี้หรือมาเรียกร้องประชาธิปไตยกัน นักวิจารณ์หลาย ๆ ท่านมาวิจารณ์แล้วทนไม่ไหวไปทำหนังสือก็เห็นไม่ประสบความสำเร็จ คือถ้ามองจากมุมมองของสังคม 141 ล้าน จากหลวงพี่เฟ่งภาคแรกมันไม่ใช่เรื่องที่ใครจะทำได้ ติดอยู่ในอันดับสูงสุดตลอดกาลของหนังไทยนั่นมันเป็นอุปสรรคโดยที่ตัวเลขมันเห็นอยู่แล้วว่ายังไง (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ พนม พรหมชิต ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านคำวิจารณ์ที่เกี่ยวกับวุฒิภาวะในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

เรื่องของการดูถูก เขาไม่เชื่อว่าเรื่องมาจากตลกมาทำหนังแล้วจะทำหนังดี ๆ ได้ ซึ่งอุปสรรคตอนนี้คุณพ่อเจอเป็นคนแรกในยุคใหม่ ซึ่งเหมือนกับคุณพ่อโดนต๊องนี้ก่อนคนอื่น ๆ ที่ตามมาทีหลังเลยมีโอกาสดีกว่า อย่างน้อยการที่ถูกกรูยทางไปแล้วก็สบายกว่าคุณพ่อ พวกคนที่วิจารณ์คงคิดว่าต้องเรียนมา ต้องจบเมืองนอก อะไรอย่างนี้มันก็จะทำหนังดี ๆ ได้ นั่นอาจจะเป็นมุมมองเกี่ยวกับพื้นฐานของคุณพ่อ (พนม พรหมชิต, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

อีกส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเรื่องของนโยบายของบริษัทที่เติบโตมาจากการเป็นสายภาพยนตร์จึงเน้นการผลิตภาพยนตร์ในความยาวที่จำกัดเพื่อเพิ่มรอบฉาย เป็นอุปสรรคในการนำเสนอผลงานของผู้กำกับภาพยนตร์ ธวัชชัย พันธุ์ภักดี ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านนโยบายของบริษัทผลิตภาพยนตร์ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

จริงแล้วคนทำโรงหนังทุกคนอยากให้หนังยาวไม่เกินชั่วโมงครึ่ง 90 นาทีประมาณนี้ เพราะด้วยเหตุผลว่าสามารถทำรอบได้มากขึ้น สามารถฉายได้ 6 รอบในหนึ่งวัน เนื่องจากธรรมชาติของคนเริ่มเข้าโรงหนังตั้งแต่ 11 โมงถึง 3 ทุ่ม เพราะฉะนั้นจะได้ประมาณ 6 รอบ และบวกตัวอย่างโฆษณา คนเดินเข้าเดินออก ทำความสะอาด เข้าไปอีกนะ ตกลงเป็น 2 ชั่วโมง แล้วเวลาหนังมันขายได้มันแรงเลย แต่ในมุมผู้กำกับภาพยนตร์นะ มันสวนทางกัน เราได้แต่บอกแต่ความเป็นจริงเขาจะรู้เอง ผู้กำกับภาพยนตร์อาจจะคิดว่าเราเล่าเรื่องไม่สละสลวยแต่ในมุมของการค้ามันต้องเป็นแบบนี้เวลามันได้มันไปไว แล้วชั่วโมงนี้หนังทำเงินได้ก็วันในโปรแกรม 4 วันไม่เกินจากนี้

หรือหมดฤทธิ์แล้ว คือการทำหนังกับการขายมันจะมองต่างกัน ผู้กำกับภาพยนตร์จะเสียทุกอย่างสิ่งที่ทำมาเช่นอาร์ตตรงนี้ถ่ายยากมากเลย แต่ถามว่าคนดูต้องการอะไร ดูหนังแบบสนุกดูเนื้อเรื่อง (ธวัชชัย พันธุ์ภักดี, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2553)

บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของนโยบายของบริษัทที่จำกัดเวลาในการนำเสนอภาพยนตร์ทำให้การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ตัวเองไม่เต็มที่ ว่า

เรื่องเวลาต้องมีการตกลงก่อนว่าถ้าหนังเล่าเรื่องไม่ดีผมขอให้เพิ่มเวลาได้ไหม ถ้าไม่ได้ก็เรื่องของคุณเลยเพราะมันเป็นพาณิชย์ศิลป์ ศิลปะอย่างเดียวก็ไม่รอด ถ้าเกิดหนังมันมาแล้วมันทำรอบไม่ได้ผมเขาใจเขาเนาะ คือถ้ายาวไปรอบจะได้น้อยแล้วจะเสียเปรียบเห็น ๆ เลยกับหนังที่ผลิตออกมาสั้น ๆ จำนวนรอบจะต่างกันเลย เราก็ให้เขาด้วยเพราะเขาทำโรงหนังเขารู้ดีกว่าเราเรื่องทำรอบ เราก็ว่าเขาไม่ได้เพราะเขาก็เสี่ยงเขาให้เรา 20 ล้านบาทก็ไม่ใช่บ่อย โอกาสที่เขาจะคืนเขามองมาอย่างนี้ก็ต้องเชื่อเขา (บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับสุนิตย์ อัศวินิกุล ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านนโยบายของบริษัทที่จำกัดเวลาของการนำเสนอภาพยนตร์ ที่เป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของบ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ ว่า

บางทีหนังพี้นัดเรื่องมันเยอะโดนบั่นทอนให้ลงตามเวลา แต่ผมเคยเสนอว่าอย่าเอาเวลามากำหนดหนังเลย เอาเรื่องให้มันสมบูรณ์ก่อนดีกว่า เพราะเขาชอบพูดว่าหนังเกินชั่วโมงสี่สิบห้าชั่วโมงห้าสิบมันทำรอบไม่ได้ ผมก็ถามเขากลับไปว่าจะทำหนังจะเอารอบหรือเอาตังค์ ต้นสังกัดแต่ละเจ้าไม่เหมือนกัน หนังเกินเก้าสิบนาทีไม่ได้ บางทีเป็นการตกลงกันมาว่าเปิดหนังเรื่องนี้ต้องไม่เกินชั่วโมงสามสิบ ที่สำคัญพี้นัดหนังมาเป็นร้อยเรื่องแล้วทำไมถึงตัดหนังเจ้านี้ไม่รู้เรื่องอาจจะเป็นเหตุมาจากตรงนี้ (สุนิตย์ อัศวินิกุล, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อมาเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ที่ไม่เข้าใจการนำเสนอภาพยนตร์ของ บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ เป็นบางเรื่องทำให้ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาทำให้การเล่าเรื่องขาดเบื้องหลังของตัวละคร บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์ กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ต่อการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตนเองว่า

เมื่อวันนี้กฎหมายทางพุทธศาสนาออกมาให้พระห้ามวิ่งหนีผี ผมก็ไม่รู้เพราะอะไรสมัยผมบวชผมวิ่งหนีหายวายวอด คุณจะได้ดูแลภาพลักษณ์พระแต่คุณไม่เคยเห็นพระต่างจังหวัดท่านทำวัดสารพัด ถกสบปิ่นตันไม้ ติดไฟฟ้า ที่ผมเคยเห็นเป็นประสบการณ์ตรงกับวัด อย่างกองพันครีกรุ่นเขาตัดจนไม่รู้ที่มาของตัวเอกที่ชื่อจิวเลย เขาตีความว่า

พระทำคลอด แต่ไม่ใช่คือในเรื่องแม่ของตัวละครนี้เป็นผู้หญิงบำเพ็ญช่วยตัวเองไม่ได้ คื่นฉนตักฟ้าคะนองเกิดปวดท้องแล้วพอดีพระมาเห็นเลยช่วยไว้ เด็กก็คลอดออกมา พระยังบอกว่าช่วยด้วยผู้หญิงจะคลอด มาช่วยด้วย แล้วตัวละครตัวนี้เลยไปเติบโตใน วัดไถ่ ยกผมออกหมดเลยหนึ่งผมเลยไม่มีที่มาที่ไปไถ่ ยิ่งศาสนาตอนนั้นมันมีพวกศาสนา ตกขอบ ศาสนาไม่ได้เสื่อมเพราะการที่พระจะวิ่งหนีผีหรือก็คือพระเพ็งบวชได้อาติศย์ 2 สัปดาห์ เจอผีก็วิ่ง ผมนี้วิ่งมาแล้วตอนบวช นี่เขามองแต่ภาพลักษณ์เขาลืมนึกถึง ความเป็นธรรมชาติ ความเป็นมนุษย์ ผมว่าพวกตลกทำหนังเขาจับตามองมากเกินไป มีการฝากถามผมผ่านลูกด้วยว่าถ้าไม่รู้เรื่องพระคือยาทำ (บำเรอ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองปัจจัยที่เป็น อุปสรรคในการกำกับภาพยนตร์ของบำเรอ ผ่องอินทรีย์ ในเรื่องของรสนิยมของผู้บริโภคภาพยนตร์ เปลี่ยนรูปแบบจากชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ไปใช้ในช่องทางอื่น ๆ วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์ ได้ กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านรสนิยมของผู้บริโภคภาพยนตร์ที่เปลี่ยนไปว่า

หนึ่งผลกระทบคือเกี่ยวกับผู้รับสาร ซึ่งปัจจุบันภาพยนตร์ถูกแปรรูปออกเป็นสินค้า หลายประเภท คนยังบริโภคหนังไทยอยู่ และมีวิถีบริโภคหลายอย่าง ผมเคยถามน้อง ๆ ที่ชี้ท้ายน่าจะว่าหนังไทยหายไปไหน ปรากฏว่าพอหนังไทยเข้ามาในร้านเวลาไม่นาน ขายหมดเพราะคนไทยยังบริโภคหนังไทยอยู่แต่ในรูปแบบไหนเท่านั้นเอง ไม่ว่าจะเป็น โหลดบิท แผ่นผี หรือว่ารอเป็นแผ่นซีดีออกมาเลย แล้วอาจจะอยู่กับรูปแบบดำเนินชีวิต ด้วย เช่น การพาแฟนออกไปดูหนังจะเสียเวลาครึ่งวันแล้วเพราะดูหนังก็ต้องกินข้าว รอรอบหนัง ต่างจากซื้อมาดูที่บ้าน ดูที่บ้านสบายกว่าแถมดูได้หลายรอบด้วย ดูได้ทั้ง ครอบครัว เวลาหนังไม่ดี ไม่สนุกก็หยุดได้เพราะเลือกได้ไง เรียกว่าปัจจุบันผู้ชมมี ทางเลือกมากขึ้น และก็เป็นการบ้านเราที่จะทำอย่างไรให้คนเข้าไปดูหนังในโรง (วรวิทย์ ผ่องอินทรีย์, สัมภาษณ์, 3 มีนาคม 2553)

2. กองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีมาตรฐาน พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์

จากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านที่ได้ร่วมงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ผู้กำกับ ภาพยนตร์ และทีมงานปฏิบัติการในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มี จาตุรงค์ พลบูรณ์ เป็นผู้กำกับ ภาพยนตร์ พบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ มีดังต่อไปนี้

2.1 คุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งในการกำกับภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์

คุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ นั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ เช่นชนนี สุทรศารทูล พบว่าความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันที่สามารถช่วยในการเจรจาต่อรอง รวมถึงความเกรงใจของบรรดาศิลปินตลกที่มีต่อจาตุรงค์ พลบูรณ์ เช่นชนนี สุทรศารทูล ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “เรื่องของความสัมพันธ์ส่วนตัวของศิลปินตลกที่เข้ามาแล้วสามารถช่วยต่อรองราคาตลกด้วยกัน จริง ๆ แล้วเป็นข้อดี ก็เป็นข้อดีที่ก็เห็นข้อนั้นพอได้ฟังค์มาพื้ก็เห็นข้อดีนะ แต่ก็ไม่ใช่ปัจจัยหลักที่เราจะมาตัดสินใจแต่จะเป็นผลพลอยได้มากกว่า” (เช่นชนนี สุทรศารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

จาตุรงค์ พลบูรณ์ ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันจะเป็นจุดแข็งของตนเองเพราะเป็นรูปแบบของธุรกิจรูปแบบหนึ่งในการบริหารงบประมาณ

เรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวใน “ทางตลก” ก็มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่หนึ่ง บทบางบทมันต้องเฉพาะทางในการคัดเลือกบทบางตัวละครที่จะเขียนเพื่อตลกคนนั้นเลย เช่น พื้จิมก็ต้องดูว่าพื้จิมทำอะไรได้บ้างพื้ก็เขียนจนคนนั้นนะคือพื้จิมแล้ว คือสิ่งที่ตัวละครนั้นทำคือสิ่งที่พื้จิมทำได้แล้วสุดท้ายพื้ก็จะติดต่อพื้จิม ถ้าพื้จิมไม่เล่นพื้ก็ต้องมาคิดว่าใครจะเล่นได้บ้างจะเอานิรุตย์ ศิริจรรยา เหมอมนคนละเรื่องเลย ส่วนเรื่องค่าตัวทางธุรกิจก็มีส่วนช่วย เพื่อนก็อยากมาช่วย มาส่งเสริมกัน แต่บางคนก็มีตั้งค่าตัวแล้วเราไม่ไหวจริง ๆ ก็มี มีเรียกค่าตัวแบบไม่มองหน้าเราเลยก็มี มีทุกรูปแบบ ไม่เรียกค่าตัวเราก็มีให้เงินแล้วเกรงใจกันมากเลยก็มีมันหลายรูปแบบ ถ้ามองดี ๆ สมมุติว่าหนังที่นักดนตรีกำกับพวกนักดนตรีก็มาเล่นให้แบบเป็นพิเศษก็เป็นไปได้ มันอยู่ที่คนคิด สมมุติเพื่อนพื้ ถ้าเรียกพื้ไปนะพื้ก็บอกว่าแล้วแต่จะให้เท่าไร แต่ถ้าเกิดเป็นเสียชั่งยกตัวตัวอย่างนะครึบมาเรียกพื้ไปพื้ก็คิดราคาตัวแพง มันคือรูปแบบของธุรกิจแบบหนึ่ง (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

อีกหนึ่งความคิดเห็นที่เกี่ยวความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันจะเป็นเหมือนข้อได้เปรียบที่ได้จากจาตุรงค์ พลบูรณ์ โดย เหมือนฝัน อุปถัมภ์ ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันที่ใช้ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “อีกอย่างหนึ่งนี่คือการที่เขาเข้ามาเป็นผู้กำกับก็เป็นเรื่องง่ายในการดึงพรรคพวกมาทำงานด้วยกัน การติดต่อในการเอาพรรคพวกลูกน้องมาเล่นจะง่ายกว่าคนที่ไม่ใช่ตลก” (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

การมีทีมงานที่ดีส่งเสริมทำให้งานสำเร็จลุล่วงตามความคาดหวังได้ เช่นชนนี สุทธสารทูล ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านการที่ จาตุรงค์ พลบูรณ์ มีทีมงานที่ดีส่งเสริมในการถ่ายทำ ภาพยนตร์ว่า

ส่วนการทำงานของพี่รณรงค์นั้นจะแตกต่างกันกับผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกคนอื่น ๆ อาจจะเป็นเพราะค่ายภาพยนตร์ด้วยนั่นก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัย พี่รงค์สามารถมาตัวเปล่าได้โดยพี่เป็นคนเซ็ททีมงานให้เพราะพี่รงค์ไม่รู้จักใครเลย เริ่มจากไลน์โปรดิเวเซอร์อย่างแรก พี่รงค์มีหน้าที่ในการตัดสินใจว่าจะเอาอะไรที่น้อง ๆ หามาให้ หนึ่งเรื่องไม่ได้สำเร็จเพราะคน ๆ เดียวในเวลาที่พี่รงค์ทำการบ้านมาก็มีการเตรียมงานก่อนเปิดกล้อง ทีมงานทุกคนที่ทำการบ้านมาแล้วพี่รงค์ตรวจหนึ่งรอบนั้นจะเอาการบ้านมาทางแล้วบอร์ดยี่สิบจะตรวจอีกหนึ่งรอบ จะมีการคัดเลือกถ้าตัวจริงไม่ได้ก็จะมีการสำรองเตรียมไว้ ถ้าขายผ่านก็เปิด ถ้าไม่ผ่านก็ไปคัดเลือกกันมาใหม่ เหมือนเวลาคุณนำเสนองานกับลูกค้าคือต้องให้ผู้บริหารระดับสูงดู (เช่นชนนี สุทธสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ คือการถ่ายทอดความคิดผ่านการเล่าเรื่อง เป็นจุดแข็งในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ซึ่ง เช่นชนนี สุทธสารทูล ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสามารถเฉพาะทางในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

ข้อดีของพวกที่เป็นตลกคือการเป็นนักคิดมุขตลก นักเล่าเรื่อง เวลาไปฟังใครพูดมาแล้วเล่าต่อตลกกว่าอีก เป็นนักสังเกตที่ดี เล่าเรื่องเก่ง ซึ่งบางคนเขียนมาเยอะมีวิชาความรู้เยอะ ทฤษฎีเยอะ แต่ถามว่าให้เล่าเรื่องที่ตัวเองอยากทำให้สนุกไหม ผู้พวกนี้ไม่ได้ ถ้าเล่าไม่สนุกมันทำให้ผู้ฟังรู้สึกไปแล้วว่าจะรอดไหม เวลาไปทำหนังจริงจะไปสื่อสารกับคนอื่นก็ว่าย่อย ๆ คนได้ยังไงเพราะคนเหล่านั้นเขาต้องฟังจากคุณเขาต้องชอบมันก่อน ก่อนที่เขาจะถ่ายทอดมันออกไปอีกต่อหนึ่ง เพราะทุกคนต้องเชื่อเขาใจ (เช่นชนนี สุทธสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านต่อมาคือจาตุรงค์ พลบูรณ์ ซึ่งมองจุดแข็งของการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า วิธีการทำงานของตัวเองที่ประกอบไปด้วยความสามารถที่หลากหลาย เช่น การเขียนบทภาพยนตร์ การแสดง ความขยันที่จะพัฒนาคุณภาพของงานในแต่ละชิ้น และการเป็นผู้ควบคุมการสร้าง

พี่มีหลักในการทำงานคือการทำงานในเรื่องต่อไปต้องดีกว่าเดิม ต้องดีกว่าที่ทำอยู่ ต้องเป็นขั้นตอน ไปเรื่อย ๆ พี่เคยบอกนักข่าวว่าถ้าสมมุติพี่ทำอีก 100 เรื่องเรื่อง

สุดท้ายที่พี่ทำมันต้องเป็นหนังอัจฉริยะ ต้องเป็นหนังที่มนุษย์โลกไม่ทำกันนะเพราะเรื่องแรกขนาดนี้แล้ว ถ้ามันไปที่ละนิด ๆ เรื่องสุดท้ายนี่คือสุดยอด เพราะฉะนั้นพี่จะทำหายตัวเองไปเรื่อย ๆ มาตรฐานจะไม่ตกไป แล้วแสดงให้เห็นไปแล้วด้วยจาก 2 เรื่องแรกเดี่ยวคอยดูกระดึ้นนะจะดียิ่งขึ้นไปอีก พี่กำกับภาพยนตร์เอง แสดงเอง แล้วก็ไปโปรดิวเซอร์เองเลย ก่อนหน้าตั้งแต่ทำบทเองเลย คือพี่จะเริ่มต้นด้วยการทำบทเอง เขียนบทเองทุกฉาก ทุกบทสนทนา ทุกคำพูด (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองคุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งของจาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ก็เป็นส่วนหนึ่ง เพราะเรื่องของกระบวนการความคิดของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ไม่เหมือนใคร การกำกับภาพยนตร์ตลกโดยศิลปินตลกจะเป็นภาพยนตร์ตลกแบบเต็มรูปแบบ ชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสามารถเฉพาะทางในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

คนที่ทำหนังตลกต้องเป็นคนที่เข้าใจเรื่องตลกจริง ๆ หนังตลกไม่ใช่ว่าใครจะทำก็ได้หนังตลกคือหนัง ตลก เต็มรูปแบบไม่ใช่แค่หนังยิม ๆ มีมุขนิดหนึ่งไม่ถือว่าเป็นหนังตลก เต็มรูปแบบ ศิลปินตลกเขาคลุกคลีกับมุขคลุกคลีกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็น ตลก มา ตั้งแต่ก่อนที่เขาทำหนังเขาเล่นลิเกมา เล่นตลกคาเฟ่มา เขาเก็บเกี่ยวประสบการณ์ตรงนี้มามาก ส่วนที่สองเขามีความเข้าใจในมุขมากกว่า เพราะหนังไทยมันมุขซ้ำซากแต่ศิลปินตลกเขาพยายามคิดมุขให้มันใหม่สดอยู่ตลอดเวลา Creative ของเขาจะดีกว่าคนที่ไม่ได้ประสบการณ์ทางด้านนี้ พวกนี้เขาอยู่กับมุขตลกตลอดเวลา เวลาเดินเวลานั่งเขาจะคิดตลอดเวลา แล้วเขาจะมีการวัดผลทั้งฟิรังก์ฟิโนตจะใช้วิธีนี้เป็นกลยุทธส่วนตัวมากกว่า เพราะฉะนั้นศิลปินตลกมากำกับภาพยนตร์ตลกค่อนข้างจะได้เปรียบผู้กำกับภาพยนตร์คนอื่น ๆ เพราะความเป็นตลกในสายเลือด (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

การที่มีความเป็นนักคิดอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นวิธีการทำงานของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ก็เป็นจุดแข็งไม่ว่าจะเป็นการเขียนบทภาพยนตร์ที่รวดเร็ว การคิดมุขในเนื้อหาพร้อมกับการประเมินผลของความตลก ชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านวิธีการทำงานที่เกี่ยวกับการประเมินผลในมุขตลกของการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

ฟิรังก์สามารถสร้างเรื่องเนื่องจากเขาเป็นคนเขียนบทภาพยนตร์ด้วยซึ่งจะแตกต่างจากผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลกคนอื่น ๆ ฟิรังก์เรื่องทั้งหมดเกิดจากเขาเอง ส่วนความหมายแฝงนั้นเขาคิดมาเยอะมากเช่นในเรื่องของการต่อสู้แย่งชิงพื้นที่ความ

ยอมรับในสังคมในเรื่องดีดู้ฟูต ส่วนเรื่องการถ่ายทำจะใช้การประชุมหารือในที่ทีมงาน เรื่องการเขียนบทพี่รงค์จะใช้การรีเสิร์ชมาก่อนที่จะเขียนบทที่เดียวเลยเขียนบทเร็วมาก 2 สัปดาห์เสร็จเลยเพราะเขาคิดไว้หมดแล้ว (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

นอกเหนือจากนั้นการบริหารงานที่มีความชัดเจนจะไม่สร้างความสับสนให้ทีมงาน มีวินัย ตรงต่อเวลา มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ความรับผิดชอบต่อการทำงาน ชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านวิธีการทำงานที่เกี่ยวกับการบริหารงานของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า เขาเป็นคน เขาเป็นคนร้อยเรื่องเร็วพี่รงค์เป็นคนที่มีมองเห็นภาพในหนังของแกชัดเจนมาก แกมีความคิดว่าเรื่องที่แกจะเล่าจะประสบความสำเร็จและจะเข้ามาดูจริง ๆ แกมีความมั่นใจในตัวเองแล้วก็รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร การเล่าเรื่องที่ดียุกันง่ายที่ทีมงานทำงานสบาย (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ ปัญญา นิมเจริญพงษ์ ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านการบริหารงานในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

นิสัยของศิลปินตลกก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เวลาร่วมงานด้วยแล้วมีความสุข วินัย การตรงต่อเวลาดีกว่าพวกดาราดาราใหญ่ในปัจจุบันนี้อีก มีสัมมาคารวะต่อคนทำงานที่เป็นผู้ใหญ่อย่างผม จนผมเต็มใจที่จะทำงานให้อย่างเต็มที่ พร้อมส่งเสริมในการทำงานในกับเขา เราเลยใช้ประสบการณ์ของเราช่วยเขาอย่างเต็มที่ที่เป็นคนอารมณ์ตลกอารมณ์ไม่เครียดการทำงานเลยแฮปปี้ ทุกคนรักเขาทุกคน ถ้าเทียบกับตลกรุ่นก่อนเขาจะรับผิดชอบมากกว่าเพราะพ่อเคยทำงานกับคุณล้อต๊อก จาตุรงค์เป็นคนตรงต่อเวลามาก่อนตลอดในการทำงาน ผู้แสดงตลกเป็นวินัยเขาเลยจะมาก่อนตลอด (ปัญญา นิมเจริญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

ส่วนในเรื่องของชื่อเสียงนั้นก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สร้างโอกาสในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ และเป็นที่มาของการประสบความสำเร็จด้านรายได้ ปัญญา นิมเจริญพงษ์ จุดแข็งด้านชื่อเสียงในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า “ชื่อเสียงของการเป็นตลกแนวหน้าก็มีส่วน เนื่องจากนักร้องเล่นหนังก่อนหน้าที่จะมากำกับเรื่องใด เรื่องนั้นจะประสบความสำเร็จเลยเป็นอีกหนึ่งปัจจัยในการที่สร้างโอกาสให้นักร้อง “ (ปัญญา นิมเจริญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

2.2 คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนในการกำกับภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์

คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ นั้น มองจุดอ่อนของการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า การขาดความรู้ในเชิงลึกของการผลิตภาพยนตร์ เช่นการไม่ได้เรียนมาทำให้บางครั้งจะสื่อสารถึงความต้องการลำบากแต่ก็อาศัยการเรียนรู้จากคนรอบข้างเป็นทางแก้ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ได้กล่าวถึง จุดอ่อนด้านการขาดความรู้ในเชิงลึกของการผลิตภาพยนตร์ว่า

จุดอ่อนของพี่ถ้าถามลึก ๆ จริง ๆ แล้วพี่ไม่ได้เรียนภาพยนตร์มา พี่ไม่มีเวลาว่างมาก แล้วไม่มีใครมานั่งสอนตัวต่อตัว เราไม่ได้เรียนมาเราก็ต้องอาศัยถามเด็ก เด็กที่มามันก็เหมือนครูเรา เราต้องคอยถามคอยเรียนรู้ คือบางสิ่งบางอย่างที่เด็กมันเรียนมาแล้วมาเสนอความคิดที่กองถ่าย พี่ต้องคอยถามว่าแปลว่าอะไร แต่ตอนนี้คือได้รู้เยอะแล้ว (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

อีกส่วนหนึ่งคือเรื่องของเวลาในการทำงานที่มีน้อยกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไปต้องใช้การบริหารเวลาในการทำงานส่วนอื่นในมีเวลาทำงานด้านภาพยนตร์

เรื่องเวลาคือต้องวางแผนไว้ก่อนเลยคือทำหนังเรื่องหนึ่งนี้ต้องหยุดรับงานทุกสิ่งทุกอย่าง เอาเฉพาะงานประจำที่มีอยู่ เงินใครก็อยากได้แต่ต้องมีเวลาในการกำกับภาพยนตร์ อย่างน้อยอาทิตย์หนึ่ง 3-4 วัน ถ้าให้เด็กมันเตรียมงานแล้วมาแบบแว่ว ๆ แล้วก็ไปมันไม่ใช่ประชุมเราต้องอยู่เตรียมงานก็ต้องเตรียมไม่ใช่พวกที่แบบประชุมกันไปก่อนเตรียมงานกันไปก่อนโดยตัวเราไม่อยู่ควบคุมไม่ได้ (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองคุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ขาดความรู้ในเชิงลึกด้านภาพยนตร์ในเรื่องของการเล่าเรื่องที่เนื้อหาจะน้อยมาก ชัยวัฒน์ สีสลาสัย ได้กล่าวถึง จุดอ่อนด้านเวลาในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

อันแรกที่เห็นมา ถ้าเป็นผู้กำกับใหม่ ๆ คือเรื่องการเล่าเรื่อง เรื่องของเส้นเรื่อง เรื่องของเนื้อหาของเรื่อง บางทีคิดน้อยไปหน่อย อย่างพี่รงค์นี่เองแรกเส้นเรื่องจะบางมาก เพราะในทางเทคนิคแล้วเส้นเรื่องมันจะขวาง “ทางตลก” เขาถึงจะอัดมุข ผ่านทางร่างกายผ่านทางหน้าตา จึงทำให้เรื่องบาง ผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นตลกไม่ได้เรียนการเล่าเรื่องมา ไม่ได้เรียนภาพยนตร์มา พวกเขาจึงเน้นไปทางนักแสดงเป็นหลักส่วนเรื่องขององค์ประกอบอื่น ๆ นั้น (ชัยวัฒน์ สีสลาสัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความเป็นตัวเอง (อัตตา) ที่บางครั้งมากเกินไป เช่น การตัดสินใจที่ชัดเจนเกินไป ไม่มีทางเลือกอื่น ๆ เพื่อให้ในการทำงาน การยึดติดกับการทำงานเดิม ๆ จนบางครั้งออกไปเป็นมุขตลกคาเฟ่ที่ต้องปรับปรุง ชัยวัฒน์ สีสวัสดิ์ ได้กล่าวถึง จุดอ่อนด้านความเป็นตัวเอง (อัตตา) ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

จุดอ่อนของความมั่นใจในตัวเอง คือคำถามที่ว่าจะจริงหรือเปล่า ชัดเจนเกินไปบางทีอาจจะปิดกั้นช่องทางที่ดีอื่น ๆ ไม่มีการเผื่อไว้ บางทีพี่รงค์ก็มาบอกว่าในเหตุการณ์นั้นน่าจะฟังทีมงานเพราะบริษัทก็ขอถ่ายซ่อมที่จุดนั้นที่ทีมงานบอก และผลออกมาสนุกกว่าในสิ่งที่ค่ายภาพยนตร์เสนอแนะ ก็คือ ความเป็นตัวตนนะบางทีต้องเผื่อใจไว้บ้าง (ชัยวัฒน์ สีสวัสดิ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับเหมือนฝัน อุปถัมภ์ ที่ได้กล่าวถึงจุดอ่อนด้านความเป็นตัวเอง (อัตตา) ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

การที่เขาเล่นตลกมาก่อน เขาไม่ได้มาจากสายหนังโดยตรง มันก็เลยออกมาในลักษณะที่ว่าทำยังไงให้มันดูเป็นหนังที่ไม่ใช่ตลกคาเฟ่อะไรอย่างเนี่ย บางทีมุมมองอาจจะไม่ใช่ในบางอย่างอาจจะต้องมีการปรับแต่งพูดคุยกัน บางครั้งจะเป็นมุขตายตัวที่เล่นอยู่เรื่อย ถูกนำเสนอออกมาเรื่อย ๆ แต่เขาก็ยังมีความเชื่อว่าฮา (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

การที่ จาตุรงค์ พลบูรณ์ ทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกันทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังทำให้งานหน้ากองถ่ายทำภาพยนตร์อาจจะทำให้การถ่ายทำบกพร่องได้ เหมือนฝัน อุปถัมภ์ ได้กล่าวถึงจุดอ่อนด้านวิธีการทำงานหน้ากองถ่ายทำภาพยนตร์ระหว่างการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

การทำงานสองอย่างทั้งกำกับภาพยนตร์ไปด้วยในเวลาเดียวกัน เป็นนักแสดงไปด้วย มันอาจจะทำให้สมาธิบางครั้งหายไป ในการที่จะควบคุมที่อยู่ร่วมในซีนทั้งหมด ดูแลไม่ทั่วถึง บางครั้งอาจจะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบภาพ บางทีพี่รงค์ทำสองอย่างในเวลาเดียวอาจจะเกิดการลืมได้ ขาดการถ่ายเจาะ หลุดไปได้ บางทีการเคลื่อนไหวกล้องเขาก็อาจจะไม่ทันเห็น ไม่ทันได้ตัดสินใจด้วยตัวเอง จะเสียเปรียบพวกผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นแบบอาร์ต ๆ (เหมือนฝัน อุปถัมภ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

2.3 ปัจจัยที่เป็นโอกาสในการกำกับภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์

ในสถานการณ์ปัจจุบันปัจจัยที่เป็นโอกาสในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ คุณเช่นชนนี สุนทรสารทูล ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท จีทีเอช จำกัด พบว่าระบบการทำงานของบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่ดีจะ

ส่งผลต่อการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ โดยเฉพาะในเรื่องของการตรวจสอบคุณภาพงาน เช่นชนนี สุทธสารทูล ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นโอกาสด้านระบบการทำงานของบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่ดีในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

ส่วนใหญ่พี่รงค์จะทำให้ทีมงานได้เห็น แต่ถามว่าก็มีการแก้บท ต้องขออนุญาตพี่เขา เลยเอาเหตุผลมาคุยกันให้เห็นที่มาที่ไป บางทีแก้ก็ขอกลับมา บางครั้งก็มีว่าแก้ของเขาไปพอไปตัดมาภาพมันไม่เข้าเลย ก็รู้สึกว่ามันน่าจะไปทำอย่างนั้นกับหนังของเขาเลย บางทีการตัดที่เขาคิดออกไปแล้วกลายเป็นว่าตัวละครพูดแบบถูกบังคับให้พูด ไม่ใช่ตัวตนของมัน บางทีแก้ให้หรือบางทีแก้แล้วของเดิมก็กลับมาอีก บางทีพี่รงค์ถ่ายหลายแบบ ถ่ายแบบที่ตัวเองชอบ ถ่ายแบบบริษัทอยากได้ แล้วเราก็ไปดูภาพที่พี่เขาตัดแล้วถ้าของแกดีกว่าก็เลือกของเขา (เช่นชนนี สุทธสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองปัจจัยที่เป็นโอกาสในการกำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์นั้น คือระบบการทำงานที่ดีของบริษัท จีทีเอช จำกัดจะส่งผลต่อคุณภาพงานของจาตุรงค์เนื่องจากเป็นบริษัทที่มีการควบคุมคุณภาพงานอย่างเข้มงวดมาก ชัยวัฒน์ สีตลาศัย ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นโอกาสด้านระบบการทำงานของบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่ดีในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

จีทีเอชเป็นบริษัทที่ทำงานเยอะมาก มีการวัดผล Quality Control เยอะมากทุกชิ้น ต้องคุณภาพ บรรจุภัณฑ์ต้องสวย การตลาดละเอียดมากเพราะฉะนั้นพี่รงค์ก็จะถูกระบบนี้เข้าไปด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี การทำงานควบคุมคุณภาพของกองถ่ายและสตูดิโอระบบจีทีเอช เขาดีจริง ๆ (ชัยวัฒน์ สีตลาศัย, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความนิยมบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้บริโภคในปัจจุบัน จะเป็นโอกาสในการทำงานต่อไปของจาตุรงค์ พลบูรณ์ เนื่องจากได้สร้างกลุ่มเป้าหมายใหม่ให้กับทางบริษัท จีทีเอช จำกัด เช่นชนนี สุทธสารทูล ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นโอกาสด้านความนิยมบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้บริโภคในปัจจุบันว่า

ก็ความตลกเข้าไปในโรงภาพยนตร์จะรู้เลยว่าคนดูตอบสนองขนาดไหน คนดูจะต่างจากหนังเรื่องอื่นของจีทีเอชไปเลย เรื่องอื่นจะมีวัยรุ่นกับคนทำงานเยอะมากอายุตั้งแต่ 12-40 ปี แต่วันที่โกยเอะโยมเข้าฉายคนนั่งข้าง ๆ พี่ เป็นคุณยายกินหมากมาดูสาวโรงงาน เด็กแว้น ตลกแล้วเขาหัวเราะกันแบบหนังจีทีเอชไม่เคยมีมาก่อนบางทีแค่ตัวละครบางตัวออกมายังไม่ทำอะไรก็ขำกันแล้ว ขำกันระดับนี้เลยแหละ ซึ่งเป็นการขยายฐานกลุ่มที่พวกเราไม่เคยสัมผัสมาก่อน แต่พี่รงค์เอามาได้ หนังพวกเราไม่มี

แบบนี้มาดูครับ ขนาดรอบเที่ยงคืนคุณยายจุฬาลาน พ่อแม่จูเด็กมาดูหนังตอนเที่ยงคืนนะ สมัยของพวกเราไม่เคยมี หนังของเราส่วนใหญ่จะเป็นคู่รักมาดูแลของพี่รงค์ เป็นครอบครัวมาเลย ไม่เคยเห็นนะ มาเห็นก็ตอนโกยเถาะโยม (เช่นชนนี้ สุทธสารทูล, สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ ปัญญา นิรมิเรญพงษ์ ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นโอกาสด้านความนิยมบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้บริโภคในปัจจุบันว่า “หนังไทยมีหลากหลายสไตล์ พอดีหนังตลกเป็นหนังที่ค่อนข้างจะสร้างรายได้ที่ดีอย่างสม่ำเสมอ คนไทยชอบออกไปชมหนังตลก ศิลปินตลกเลยได้รับโอกาสจากทางนี้ บางคนก็ได้กำกับแค่เรื่องเดียวแต่ก็คือ ‘ได้โอกาส’” (ปัญญา นิรมิเรญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

2.4 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการกำกับภาพยนตร์ของ จาตุรงค์ พลบูรณ์

ในสถานการณ์ปัจจุบันปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักคือจาตุรงค์ พลบูรณ์ ซึ่งมองปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า สภาวะที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์การเมืองในปัจจุบันทำให้ผู้ชมหวาดกลัวไม่ออกมาชมภาพยนตร์

คนไทยเครียดไม่มีส่วนในการที่จะดูหนังตลกมากขึ้น เช่นตอนนี้เลยหนังแต่ละเรื่องบ้านฉัน นาคปรก บางระจัน 2 ต้องมีซักรื่องทะเล 100 ล้าน ก็มาเจอเสื้อแดงไม่มีคนดูเลยตอนนี้ได้แค่ 40 ล้านแต่ก็ยังไม่วางใจอยู่ที่สถานการณ์ ตอนนี้นักเครียดแต่ไม่กล้าออกไปดูหนังเพราะกลัว ปัจจัยบ้านเมืองนี้สำคัญที่สุดทำให้คนไม่ออกมาดูหนัง เพราะทุกคนทำหนังทุกคนต้องการให้หนังได้เงินหมด แต่คนกลัว คนไม่ออกมาเพราะกลัวระเบิดกลัวอันตราย ไม่เสี่ยงออกมาอยู่ในบ้านก่อนดีกว่าเพราะฉะนั้นหนังไม่ได้เงินแล้วก็กลัวว่าจะพินตัวเมื่อไหร่ (จาตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการกำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ คือคำวิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการกำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ซึ่งมาจากคนในวงการด้วยกันทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงาน ปัญญา นิรมิเรญพงษ์ ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านคำวิจารณ์เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของจาตุรงค์ พลบูรณ์ ว่า

เรื่องแรก ๆ อาจจะมีคนในวงการเราที่บอกว่าตลกมากกำกับภาพยนตร์จะได้เรื่องหรือ ไปเอาความรู้ในการกำกับจากที่ไหนมา นารงค์ถ้าไม่ได้ที่ปัญญาถ่ายคงไม่ได้เรื่องหรอก ก็มีคนพูด อาจจะเป็นคนที่อิจฉานารงค์ที่ได้โอกาสในการกำกับภาพยนตร์กับค่ายที่ดีอย่างจีทีเอช (ปัญญา นิรมิเรญพงษ์, สัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2553)

3. กองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีเพชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์

จากการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านที่ได้ร่วมงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของ เพชรทาย วงษ์คำเหลา ไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัทผลิตภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ และทีมงานปฏิบัติการในกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่มี เพชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ พบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ของ เพชรทาย วงษ์คำเหลา มีดังต่อไปนี้

3.1 คุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งในการกำกับภาพยนตร์ของ เพชรทาย วงษ์คำเหลา

คุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลานั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท บาแรมยู จำกัด พบว่าความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ของ เพชรทาย วงษ์คำเหลานั้น เป็นจุดแข็งในการทำงาน เช่น วิสัยทัศน์ในการวางตัวแสดง การวางมุขในเส้นเรื่อง ซึ่งเป็นสิ่งที่นายทุนเลือกเพชรทายให้มากำกับภาพยนตร์ ปรัชญา ปิ่นแก้ว ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านความสามารถเฉพาะทางในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เขาเป็นคนที่เส้นเรื่อง ไม่พลาดเลย แล้วก็มีความชำนาญเฉพาะในเรื่องของตลก คือ ปกติตลกถ้าไม่ใส่ใจกับเส้นเรื่อง ก็จะไม่มุขตลกมาเรียงร้อยกัน แต่เขาเป็นคนที่มีเส้นเรื่องสำคัญมาก พอถึงคุยกันเส้นเรื่องต้องมาก่อน ส่วนมุขเขาก็จะมาวางมาใส่ตามความเหมาะสมมีข้อสังเกตอันหนึ่งที่ผมชอบเขานะคือเขารู้จักศิลปินตลกคนนั้นจริง ๆ แล้วเขารู้จักหยิบเอามาใช้ และใช้ได้อย่างถูกที่ถูกทางด้วย เช่น ตู๊กก็กำลังดังถ้าคนอื่นเอาไปใช้ กับหมาเอาไปใช้เราจะเห็นความแตกต่างกันเลย สามารถถึงศักยภาพที่ดีที่เด่นของคนนั้นได้เป็นอย่างดี ดูหนังเรื่องบอดีการ์ดมาจนถึงเรื่องล่าสุดตลกทุกคนที่เขาเอาใส่ถูกที่ถูกทาง จังหวะ “ทางตลก” แม่นมาก โอเคบางมุขอาจจะเก่าไปแต่ผมชื่นชมในความเป็น Creative ของเขา มันลงตัวและราบรื่น เขาจะเป็นคนแบบนี้ตรงนี้ที่ผมคิดว่าคนนี้ใช่ ทำให้ผมมั่นใจในความคิดเขาตลกอาชีพบางคนอาจจะไม่มีโอกาสจากนายทุน แต่ถ้าเขาไปเจอกับคนที่มีเงินแล้วเห็นเขามีชื่อเสียงเขาอาจจะทำได้เลยก็ได้ อย่างหมาเขาได้โอกาสเพราะความสามารถเขาจริง ๆ แล้วเขาก็พิสูจน์ให้เห็นแล้วจริง ๆ เพราะฉะนั้นมันมีความต่างอยู่แล้วก็ไม่มีเส้นมาตรฐานมาวัดนะ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน ที่มีการจัดการกันเป็นเรื่องส่วนตัวของคนกลุ่มนี้ ปรัชญา ปิ่นแก้ว ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกันในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวในวงการตลกด้วยกันไม่ต้องห่วงเลย อันนั้นหน้าเขามีเต็มที่อยู่แล้ว ส่วนเรื่องของการคุยกันอย่างไรนั้นผมคิดว่าเขามีวิธีการจัดการกันตรงนั้น อย่างเขาต้องถูกเชิญไปเล่นหนังบางที่ฉากเดียวก็เอา ซึ่งเขาปฏิเสธตรงนั้นไม่ได้ กลับกันบางที่หน้าเขาอาจจะไปทำการตกลงกับผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นตลกอีกคนหนึ่งไว้ว่าจะไปช่วยฉากหนึ่งไม่เอาเงิน แต่ในเรื่องต่อไปนั้นต้องกลับมาเล่นให้เขา ผมว่าเขามีวิธีการจัดการตรงนี้อยู่ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

อีกส่วนหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้คือการที่มีทีมงานส่งเสริมที่มีคุณภาพและทำงานเข้ากันกับเพชรทาย วงษ์คำเหลา ซึ่ง ปรัชญา ปิ่นแก้ว ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านการที่มีทีมงานที่ดีส่งเสริมในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เรามีทีมงานมืออาชีพที่ดูแลเขาได้อยู่แล้วในบริษัท เอาตั้งแต่ผู้ช่วยผู้กำกับ 1 ต้องเอาคนที่มีความสามารถมาช่วยเสริมผู้กำกับภาพยนตร์ เพราะฉะนั้นการที่เขาทีมงานแข็งแรงให้เขาก็น่าจะเป็นการจัดการที่ดีที่สุด คือเขามีความคิดอยู่แล้วเป็นคนที่ตั้งใจฟังด้วยถ่อมเนื้อถ่อมตัว เขาจะคิดอยู่เสมอว่าทุกคนเป็นมืออาชีพแม้ว่าจะอายุน้อยกว่าเขา ส่วนตัวเขาเป็นแค่มือใหม่ เขาถือว่าเป็นหน้าใหม่เขาเลยบอกกับทุกคนว่าแนะนำเขาได้ แต่ถึงเวลาคัดสรรกันจริง ๆ แล้วทุกคนจะยอมรับเขาว่าเขาทำงานได้มาถึงระบบการทำงานในกองของหน้าเขาอาจจะไม่มีเวลา แต่มีผู้ช่วยเข้ากันรู้ใจกันก็สามารถขับเคลื่อนกองถ่ายแทนได้ เพราะผู้ช่วยผู้กำกับที่ 1 คุณพิพัฒน์ สำคัญมากกับหน้าเขาก็ต้องอาศัยผู้ช่วยคนนี้ เขาทำงานแล้วเขาจะรู้ว่าคนไหนเข้ากันกับเขาแล้วไปกับเขาได้ดีที่สุด (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

เช่นเดียวกับปภพ สุรสกุลวัฒน์ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านการที่มีทีมงานที่ดีส่งเสริมในกองถ่ายทำภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เทคนิคการนำเสนอในภาพยนตร์นั้นเชื่อว่าเป็นการที่ทีมงานภาพยนตร์ช่วยเสริมตรงนี้ให้เขา ภาระหนักจะอยู่กับผู้ช่วยผู้กำกับที่หนึ่ง แต่ทุกคนจะทำงานเต็มที่เพราะพี่หมีมีวิธีการบริหารคนที่ดี เป็นคนน่ารัก ชี้แจงผู้ร่วมงานได้ ความดีของพี่หมี สร้างคนแล้วก็ไม่ได้เอาผลประโยชน์จากคน ๆ นั้น มีทีมงานศรัทธาในตัวเขาค่อนข้างจะเยอะ (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านต่อมาคือเพชรทาย วงษ์คำเหลา ซึ่งมองจุดแข็งของการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่า วิธีการทำงานของตนที่เป็นคนเอาจริงเอาจังในการทำงาน ใส่ใจในรายละเอียด มีความชัดเจนเป็นสิ่งที่ตนเป็นจุดเด่นของตัวเอง เพชรทาย วงษ์คำเหลา ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านวิธีการทำงานในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตนเองว่า “ผมเป็นคนที่เขาจริงเอา

จ้งกับการทำงาน เป็นคนใส่ใจทุกรายละเอียด ก็เลยทำให้อยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ เอาใจใส่กับงาน เป็นคนที่ไม่ยอมวางมืออะไรกับงานง่าย ๆ ถ้ามันไม่ชัดเจนไม่เด็ดจริง ๆ (เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองคุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลานั้น ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ในจังหวัดที่ตลกที่แม่นยำมาก พิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึง จุดแข็งด้านความสามารถเฉพาะทางในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

เราว่าจังหวัด เขาโดดเด่นในการเล่าเรื่องและจังหวัดเขารู้จังหวัด เป็นคนรอบจังหวัดเป็นเทคนิคของพี่หม่าเลยเป็นคนทะลุปรุโปร่งเรื่องจังหวัด คนดูจะดูอะไรแล้วต้องการดูต่อ พี่หม่ามีความมั่นใจในตัวเองสูง จังหวัดในการจับพฤติกรรมคน หลักในการบริหารคือการบริหารคนมีความเป็นผู้นำสูง การจัดการตนเอง เองง่าย ๆ ที่บ้านเขามีคนอยู่ 30 กว่าคน ทั้งญาติ เด็กที่รับมา คือเขาเลี้ยงคนนะเป็นคนมีบริวารเยอะ เป็นคนชอบเลี้ยงคนให้โอกาสคน ก็มีบ้านดินหน่อยที่เข้ามาทำกองถ่าย แต่แก็เป็นคนสร้างคนเห็นใครมีแววก็จะลงทุนให้ ไปทำสวน ไปเปิดร้านให้ ส่วนจุดแข็งในหนังก็คือ ความตลกเพราะเขาเป็นเอกลักษณ์ในเรื่องความตลก คำตอบสนองเสียงหัวเราะได้ นั่นคือ อันดับแรก “หน้าหนัง” หน้าเขารับประกันความตลกได้เลย ผู้ชมยินดีที่จะไปเห็นหน้าพี่หม่าแล้วตลกโดยที่ไม่พูดอะไรเลยซักคำ (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

วิธีการทำงานการบริหารบุคลากร สามารถซื้อใจทีมงานได้ การเป็นคนสร้างคนมีความเป็นผู้นำสูงที่สามารถสังเกตได้จากการดำเนินชีวิต การมีวินัยในการทำงาน จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านวิธีการบริหารบุคลากรในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ข้อดีในการไปถ่ายทำที่อยุธยาคือคนที่บ้านเขารักพี่หม่ามาก ๆ ขออะไรได้หมดเลย ใจคนที่มาทำงานมาเพื่อพี่หม่า มาทำงานเพื่อพี่หม่า ผู้คนพร้อมที่จะทำงานเพื่อพี่หม่า ขบวนบั้งไฟของจริงเลย โดยให้ชาวบ้านทำให้ได้ของแท้เลย มันเป็นเรื่องน่ายังมากที่ยกกองถ่ายขึ้นไปที่บ้านพี่หม่า แก็มารอให้ทุกคนมาปรึกษา ใครอยากมาคุยเรื่องงานอะไรมาพูดได้เลย พอทีมงานพร้อมเขาก็จะมานั่งหน้ามอนิเตอร์เลยมาก่อนตลอด จุดแข็งในการบริหารก็คือ การซื้อใจคนได้ ทุกคนรักเขามาก แก็ไม่เคยมองคนต่ำ ใจเย็นในเวลาที่ไม่ใจไม่เย็น สร้างบรรยากาศในกองได้ ทำอาหารกินสนุกสนาน แก็เลี้ยงดี (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เรื่องของชื่อเสียงส่วนตัวที่ทำให้การทำงานง่ายเป็นจุดขายในภาพยนตร์ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านความมีชื่อเสียงที่ช่วยในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ประสบความสำเร็จว่า “ความเป็นพี่หม่า “ไฉ่หม่า” ของประชาชน ชื่อเสียง เป็น คนที่ทำงานง่าย เข้ากับคนง่าย ไม่เรื่องเยอะกับทีมงาน ความเป็นคนของมวลชน สามารถที่จะเรียก ตลกเบอร์ใหญ่ให้มาร่วมงานกับเขาได้ ความเอกลัทธิของเขา” (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

การที่เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา สามารถต่อรองโดยตรงกับนายทุน (สมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ) ถือว่าเป็นจุดแข็งเพราะผู้กำกับภาพยนตร์ส่วนใหญ่ถ้าไม่ทำงานกับนายทุนมานานจะไม่สามารถเข้าหาได้โดยตรง ปภพ สุรสกุลวัฒน์ผู้ติดต่อภาพยนตร์ ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ ไทยที่มีคุณ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงจุดแข็งด้านความสามารถในการเจรจาต่อรองกับนายทุนในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “การทำงาน นั่นคือ การที่พี่หม่าสามารถเข้าไปเสนอบทภาพยนตร์โดยตรงกับนายทุนโดยตรง ความที่เป็นตลก ร้อยล้าน อำนาจในการต่อรองกับนายทุนมีมากกว่าผู้กำกับภาพยนตร์ทั่วไป หรือพวกผู้กำกับภาพยนตร์ระดับเล็กกว่า” (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

3.2 คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนในการทำภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา

คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลานั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้อำนวยการสร้าง ภาพยนตร์ของบริษัท บาแรมยู จำกัด พบว่าเป็นเรื่องของเวลาแต่เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ก็สามารถจัดการเรื่องเวลาได้ในระดับหนึ่ง ปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ของบริษัท บาแรมยู จำกัด กล่าวถึง จุดอ่อนด้านเวลาในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

อันนี้ที่ผมสังเกตเองนะจะว่าไปแล้วเป็นเรื่องของเวลานะ แต่เขาก็เป็นคนที่ใช้เวลา เป็น บริหารเวลาของเขาเองอยู่แล้ว เขามีอะไรทำมากมายนะแต่พอเขาจะทำหนังเขาก็เบรคที่เขาทำอยู่เพื่อมาทำหนังเลย ส่วนเรื่องเวลาเขามีเท่าไรเขาให้เท่านั้น เขาให้เต็มทีสมกับที่ผู้กำกับภาพยนตร์คนหนึ่งที่จะทำ เพราะผมก็คุยกับหม่าว่าถ้าคุณจะทำกำกับภาพยนตร์คุณต้องมีเวลาให้กับมันจริง ๆ ไม่ใช่ให้คนอื่นมาทำแทนหรือมาแค่มาใช้ชื่อแล้วเขาก็กำกับจริง ๆ อยู่ที่ยกองถ่ายจริง เข้าห้องตัดต่อจริง ๆ เผลอ ๆ ะเวลาที่เขาไม่น้อยทำหนังมาหนึ่งเรื่องออกมาจะลงตัวกว่าคนที่เรียนหนังมาด้วยซ้ำแล้วใช้เวลาเต็มที่กับมันด้วยซ้ำ เขามีฝีมือและความสามารถ แต่อาจจะทำให้ระยะเวลาในการผลิตแต่ละเรื่องมากกว่าผู้กำกับภาพยนตร์คนอื่นอยู่ดี (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านต่อมาคือเพชรทาย วงษ์คำเหลา ซึ่งมองจุดอ่อนของการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่าเป็นเรื่องของเวลาเช่นเดียวกันเพราะตนเองมีงานประจำเยอะและก็มีกิจการส่วนตัวที่ต้องดูแล “ก็เรื่องของเวลาเพราะผมงานในการทำงานไม่ค่อยมีเวลามากเท่าคนอื่น ๆ อย่างที่คุณมาก็เห็น ๆ กันอยู่เวลานอนผมยังไม่มีเลย ต้องมานอนที่กอง บางครั้งมันก็กระทบเรื่องของการทำงาน ต้องเอางานกลับไปตรวจทานที่บ้าน” (เพชรทาย วงษ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองคุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ขาดความรู้ในเชิงลึกด้านภาพยนตร์ในเรื่องของการเล่าเรื่องที่เนื้อหาจะน้อยมาก บางครั้งถ่ายทำภาพยนตร์มาก็มีปัญหาเรื่องของความต่อเนื่อง พิพัฒน์ จอมเกาะได้กล่าวถึง จุดอ่อนด้านการขาดความรู้เชิงลึกในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “คือประสบการณ์ที่เขาอาจจะไม่เคยเห็นเอง มันจะเป็นบทเรียนในบางอย่าง เรื่องอาจจะวนไปมา ความสับสนจากในอารมณ์ของหนังบางอย่างมันจะมีน้อย คือจะทำเรื่องอะไรก็ต้องเน้นไปที่ตลกไม่สามารถเปลี่ยนตัวเองได้เพราะเขาเป็นอย่างนั้น” (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

การขาดความรู้ในเชิงลึกด้านภาพยนตร์ในเรื่องของการเล่าเรื่องในขั้นตอนตัดต่อทำให้เล่าเรื่องไม่ได้ในภาพยนตร์เรื่องล่าสุด ปภพ สุรสกุลวัฒน์ได้กล่าวถึงจุดอ่อนด้านการขาดความรู้เชิงลึกในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

หนังตลกมันมีความหยาบของมัน ทำหนังตลกมันมีอารมณ์ร่วมเพราะฉะนั้นความหยาบมันจะออกมาเอง ความตลกคือความหยาบ หนังที่ไม่หยาบมันไม่ค่อยตลก ซึ่งถ้าเป็นสมัยก่อนพี่ห่าน่าจะตัดทิ้ง แต่พอเรื่องโป๊ะแตกเขาคุยกับคนเขียนบทว่าตอนนี้ภาพยนตร์มันจัดเรทแล้ว คือตลกถ้าจะแรงก็แรงไปเลย แต่ในทัศนของผมยังคิดว่ามันก้ำกึ่ง เพราะหนังตลกโป๊ะแตกมันเป็นตลกที่แรงจริง ๆ และหยาบจริง ๆ เช่นฉากพี่โหน่งนัวกับผู้หญิงก็นัวจริงซึ่งถ้าคนมองว่าตลกก็ดีแต่ถ้าคนมองว่าเกินเลยไปอาจจะมีปัญหาได้ คือตอนนี้มุมมองของพี่ห่าน่ากำลังข้ามขั้นแล้วไง ก่อนหน้านั้นมันถูกตัดทิ้งไปแล้วรอบหนึ่งนะแต่พอมีการจัดเรทเขาดึงกลับมาใหม่ ซึ่งมันมีความก้ำกึ่ง มีความเสี่ยงใครคนดูก็อาจจะคิดว่ามันแรงไป ทำกับผู้หญิงอย่างนี้ได้อย่างไร ก็จะเป็นผลร้าย ผู้ชมอาจจะคิดว่ามันใช้คำหยาบอย่างนี้เลยเหวอะ คือเส้นเรื่อง “ทางตลก” เหมือนเดิมนะดีอยู่แล้ว แต่พี่ห่าน่ากำลังทดลองทำภาพยนตร์ตลกในรูปแบบหนึ่งที่อาจจะสุ่มเสี่ยงได้เหมือนกัน (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ความเป็นตัวเอง (อัตตา) ที่บางครั้งมากเกินไป เช่น การตัดสินใจที่ชัดเจนเกินไปไม่มีทางเลือกอื่น ๆ เพื่อให้ในการทำงาน และการที่จะทดลองในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์แบบใหม่ซึ่งไม่ส่งผลดีต่อผลงานตัวเอง การยึดติดกับการทำงานเดิม ๆ จนบางครั้งออกไปเป็นมุขตลกคาเฟ่ที่ต้องปรับปรุง จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงจุดอ่อนด้านความเป็นตัวเอง (อัตตา) ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

ความเข้าใจของเขา จะว่าผิดมันไม่ผิดหรอกแต่มันไม่ใช่ทางของภาพยนตร์ เพราะเขาชอบที่จะถ่ายแบบตลกคาเฟ่ แซ่ภาพนิ่ง ๆ ไม่มีคัทเสริม ซึ่งทางทีมงานก็จะคอยเตือนให้ถ่ายเพื่อไว้บ้าง แต่พอถ่ายใหม่เขาก็จะไม่ให้เล่นเหมือนเดิม ประกอบกับตัวนักแสดงที่เป็นตลกนั้นธรรมชาติคือควบคุมยาก เขาไม่ชอบเล่นเหมือนเดิมอยู่แล้ว ก็อาจจะส่งผลทางด้านการตัดต่อเพราะจะเป็นการตัดต่อแบบไม่เป็นหนัง จะเป็นตลกคาเฟ่มากกว่า มันเป็นอีกสไตล์เลยมากกว่า (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

เช่นเดียวกับ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ผู้ติดต่อภาพยนตร์ ของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทยที่มีคุณ เพชรทาย วงษ์คำเหลา เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงจุดอ่อนด้านความเป็นตัวเอง (อัตตา) ในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “จุดอ่อนคือการไม่เข้าใจในการผลิตภาพยนตร์ในบางเรื่อง ความเข้าใจหนังการเล่าเรื่องออกมาไม่เป็นหนัง จะเห็นได้จากเรื่องล่าสุดโป๊ะแตกที่ดูไม่รู้เรื่องจนต้องไปถ่ายซ่อม” (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

การทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกันทำให้งานหน้ากองถ่ายทำภาพยนตร์อาจจะทำให้การถ่ายทำบกพร่องได้ จิระเดช สำเนียง ได้กล่าวถึงจุดอ่อนในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

การทำงานทั้งกำกับภาพยนตร์และเล่นเอง ความต่อเนื่องของหนังบางครั้งก็มีปัญหากับหนังที่พื้หน้าเหมือนกันจากปัญหาข้างต้น เพราะแกถ่ายเทคเยอะมาก ยิ่งนักแสดงยังเล่นไม่เข้ามูขเขาจะถ่ายเยอะ ตลกส่วนมากจะหิบบีบอะไรตามใจอยู่แล้วทำให้มันหลุดการต่อเนื่องไง เช่นบางคัทหิบบิ้วน้ำดื่ม บางคัทไม่หิบบีบไปทำอย่างอื่นแทน (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

อุปนิสัยส่วนตัวบางอย่างก็อาจจะเป็นปัญหาในการถ่ายทำได้เช่นเรื่องของการเป็นคนขี้เกรงใจทำให้บางครั้งงานออกมาไม่เต็มศักยภาพ จิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงจุดอ่อนในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

การที่เป็นศิลปิน การถ่อมตัวบางครั้งแกเกรงใจเรามาก เราก็เกรงใจเขา ต่างคนต่างเกรงใจซึ่งทีมงานอยากจะให้พื้หน้าพูดว่าอยากได้อะไรจะได้ทำเต็มที่เลย จนบางที่เรา

รู้ว่าเขาอยากได้เยอะแต่ไม่กล้าพูด พอถึงหน้ากองก็จะขาดไป ส่วนมาก “พียากได้ขนาดนี้” ไม่เคยมี มีแต่ “พียากได้แค่นี้” เท่านั้นเองจึงเป็นจุดที่ส่งผลให้บางกรณีผลมันจะออกมาไม่ค่อย 100% (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

3.3 ปัจจัยที่เป็นโอกาสในการกำกับภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา

ในสถานการณ์ปัจจุบันปัจจัยที่เป็นโอกาสในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว พบว่าความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ของผู้ชมนั้นเป็นโอกาสในการทำงานของเพชรทาย วงษ์คำเหลา โดยปรัชญา ปิ่นแก้ว ได้กล่าวว่า

เรื่องของความนิยมขึ้นชอบเกี่ยวกับหนังตลกที่มักจะประสบความสำเร็จด้านรายได้ในบ้านเรา ผมว่ามันเป็นรสนิยมในการดูหนังนะ แล้วคิดว่าเกี่ยวกับในบ้านเรา 2 อันดับแรกจะเป็นหนังผี หนังตลก แต่ในต่างประเทศจะเป็นแอ็คชั่น และผจญภัย แล้วก็เลยเป็นที่มาของหนังตลกอย่างบอดี้การ์ด คือเขาคิดมาแล้วว่าเรื่องนี้จะจริงจังเลยจะไม่ตลกมากแต่สถานการณ์รอบข้างจะทำให้ตลก แล้วมันก็เหมือนหนังล้อสายลับอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ นะเสียงตอบรับที่ตามมาก็เป็นจุดที่หม่าได้ทำหนังต่อ (ปรัชญา ปิ่นแก้ว, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2553)

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านต่อมาคือเพชรทาย วงษ์คำเหลา ซึ่งมองโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของตัวเองว่าความเชื่อมั่นจากผู้บริหารระดับสูงเป็นโอกาสในการทำงานต่อไปของตนเอง เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านความเชื่อมั่นจากผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่มีต่อตัวเองและเป็นโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า “การที่ผมจะเริ่มโปรเจกต์ในแต่ละเรื่องคงไม่ใช่เรื่องยาก เพราะเขาเชื่อถือเราในการที่เราทำงานมาหลาย ๆ ครั้งแล้วประสบความสำเร็จ หนังเราก็ไม่ค่อยมีปัญหาเวลาลงฉายที่โรงภาพยนตร์เท่าไร ตั้งแต่เรื่องแรกเลยก็คือ เรื่องบอดี้การ์ดภาค 1” (เพชรทาย วงษ์คำเหลา, สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2553)

ส่วนความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลหลักในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองโอกาสของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่าความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมนั้นเป็นโอกาสของเพชรทาย วงษ์คำเหลา เนื่องจากประเทศไทยมีความนิยมบริโภคภาพยนตร์ประเภทตลกอย่างมาก พิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึง ปัจจัยด้านความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมเป็นโอกาสในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

โอกาสมาจากการที่ประชาชนสร้างโอกาสให้กับตัวเอง เนื่องจากคนต้องการความบันเทิง คนทั้งโลกต้องการเสพความบันเทิง หนังสือจะมาอันดับหนึ่งเพราะดูแล้วสบายใจไม่ต้องเครียด โอเคเดี๋ยมันเกิดจากคนดูต้องการดูอะไร นายทุนก็จะวิเคราะห์โจทย์ตรงนี้ ตั้งแต่แนวภาพยนตร์ การผลิต หนังสือทำง่ายอะไรประมาณนี้ แล้วจึงมาเชื่อมโยงกับพีหม่าเพราะความเป็นมหาชนของเขา ถ้าถามคนหกล้านคนใน ประเทศไทยน่าจะอล์ฟ ไม่ค่อยกับพีหม่าคนไทยรู้จักใครมากกว่ากัน นั่นคือ คำตอบของความเป็นมหาชนของเขา ทั้งเล่นด้วยแสดงด้วย (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

3.4 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการกำกับภาพยนตร์ของ เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา

ในสถานการณ์ปัจจุบันปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำงานกำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในส่วนของผู้ปฏิบัติงานนั้นมองปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการกำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา คือคำวิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการกำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ซึ่ง พิพัฒน์ จอมเกาะ ได้กล่าวถึง ปัจจัยด้านคำวิจารณ์ที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถที่เป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

สิ่งที่พวกนักวิจารณ์พูด มันเป็นเรื่องประมาณว่าถ้าเปรียบเทียบกับคือ เหมือนมวยไทยจะไปต่อยมวยสากลทุกคนก็ปรามาสว่า คุณจะถนัดอย่างนั้นหรือเปล่า แล้วมีความรู้แค่ไหนจะมาเวทีนี้ คนจะดูถูกว่าทำหนังเป็นหรือเปล่า หนึ่งคือเรื่องของการศึกษาเลย ความถนัด ความสามารถเฉพาะทาง คุณรู้เรื่องแค่นั้นถึงมาทำแบบนี้ ศาสตร์ของภาพยนตร์ก็มีของมันนะ คุณเล่าเรื่องเป็นหรือเปล่า แต่ถ้าพีหม่าเราว่าเขาเล่าเรื่องเป็น ตอนแรกก็รอดูว่าเขาจะทำการบ้านอะไรมาให้เราหรือเปล่าทำกับเขามาสิ่เรื่องเขามีของที่จะเล่า เขาเล่าเรื่องเป็น เราว่าคนที่ทำหนังได้ต้องเล่าเรื่องเป็นเหมือนคุณกับผมสามารถเล่าเรื่องให้คนสนุกได้ เพียงแต่จะสื่อสารมันออกมาเป็นภาพอย่างไร นั่นก็อีกเรื่องหนึ่ง (พิพัฒน์ จอมเกาะ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

ส่วนนโยบายบางอย่างจากทางบริษัท บาแรมยู จำกัด ในช่วงแรกที่เกี่ยวข้องกับการเน้นไปที่ความเป็นแอ็คชั่นนั้นทำให้เนื้อเรื่องที่เพชรทาย วงษ์คำเหลา ที่ต้องการนำเสนอในภาพยนตร์นั้นอาจจะถูกแทรกจนเสียอรรถรสได้ คุณจิระเดช สำเนียงเสนาะ ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านนโยบายของบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่เป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

องค์ประกอบอื่นนั้นที่เห็นจาก บอดีการ์ดทั้งสองภาคมันมาจากผู้กำกับคิวบู๊ที่เข้ามา บังคับแอ็คชั่น การออกแบบคิวบู๊ที่ถูกป้อนเข้ามาจากต้นสังกัด ซึ่งไม่ใช่ตัวเขาเลยและ พี่หม่ำก็ไม่ให้ความสำคัญกับพวกคิวแอ็คชั่นมากนัก เส้นเรื่องแอ็คชั่นที่ทำให้ บประมาณการผลิตสูง บางทีเราจะมีความรู้สึกอยากดูมุขของพี่หม่ำมากกว่า ถ่ายซีน รวดวังไปล้านกว่าบาทถ่ายซีนมุขตลกชนิดเดียว (จิระเดช สำเนียงเสนาะ, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2553)

ความคาดหวังของผู้บริโภคก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งเพราะผลงานที่ผ่านมาเป็น ตัวชี้วัดในความสุขถ้าผู้ชมเข้ามาชมภาพยนตร์แล้วไม่เข้าไปตามความคาดหวังอาจจะส่งผล กระทบในเรื่องของรายได้ ปภพ สุรสกุลวัฒน์ ได้กล่าวถึง ปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้บริโภคที่ เป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่กำกับภาพยนตร์ของเพชรทาย วงษ์คำเหลา ว่า

การที่มีความสำเร็จคำคอ ทำให้มีระดับความคาดหวังที่สูง และผู้ชมจะคาดหวังว่า พี่หม่ำคือตลก หนึ่งก็ต้องตลกแน่นอนเข้าไปดูแล้วคลายเครียด แต่ถ้าเกิดผู้ชมเข้าไปดู แล้วหนึ่งไม่สามารถตอบสนองประชาชนได้ก็จะเกิดการผิดหวัง บางคนที่มีความรู้ มองว่าเป็นหนังแต่การเล่าเรื่องออกมาไม่เป็นหนังอีกก็โดนโจมตี บางคนคาดหวังว่า พี่หม่ำจะตลกอาจจะไม่เห็นพี่หม่ำตลกแต่จะออกไปตลกกับคนอื่นมากกว่า ศิลปิน ตลกทำหนังอาร์ตไม่ได้ ซ้ำมไฉนไปทำภาพยนตร์ประเภทอื่นไม่ได้ (ปภพ สุรสกุลวัฒน์, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2553)

3.3 ผลการศึกษาด้านปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำกับภาพยนตร์ของ ศิลปินตลก

ปัจจัยต่าง ๆ ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งหมด ถือว่ามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำงานในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจากการวิเคราะห์ จากข้อมูลที่ได้มาจะเห็นได้ว่ามีความเหมือนและแตกต่างกัน ผู้ศึกษาได้รวบรวมจากข้อมูลและ แบ่งออกเป็นแต่ละท่านดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10

คุณสมบัติที่เป็นจุดแข็งของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ ที่เป็นศิลปินตลก	จุดแข็ง
บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์	1. ชื่อเสียงส่วนตัวที่ใช้ในการตลาด การประชาสัมพันธ์ 2. ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ การกำกับภาพยนตร์ที่มีเพลงประกอบ การใช้มุขที่เข้าถึงชาวบ้าน 3. ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน นำศิลปินตลกที่มีความสนิทส่วนตัวมาเป็น “หน้าหนังสือ” ของภาพยนตร์ช่วยในเรื่องการจัดการในส่วนของการขายนักแสดง 4. วิธีการทำงานที่มีความตั้งใจในการทำงาน มีความสร้างสรรค์ในการทำงาน ทุ่มเทตัวเองกับงาน 5. การบริหารงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์โดยใช้การสร้างบรรยากาศในกองถ่ายที่ดี 6. การมีอำนาจในการต่อรองกับนายทุน ทำให้มีความมั่นคงในการบริหารงาน 7. การมีทีมงานที่ดีส่งเสริม โดยเฉพาะลูกชายที่มีความสามารถ
จาตุรงค์ พลบูรณ์	1. ชื่อเสียงส่วนตัว 2. ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกสามารถช่วยในการเจรจาต่อรองความเกรงใจของบรรดาศิลปินตลกที่มีต่อจาตุรงค์ พลบูรณ์ 3. การมีทีมงานที่ดีส่งเสริมในการผลิตภาพยนตร์ที่มาจากการคัดเลือกจากผู้บริหารบริษัทผลิตภาพยนตร์ 4. ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ การถ่ายทอดผ่านการเล่าเรื่อง กระบวนการความคิดที่ไม่เหมือนใคร การคิดมุขในเนื้อหาพร้อมกับการประเมินผลของความตลก การกำกับภาพยนตร์ตลกโดยศิลปินตลกจะเป็นภาพยนตร์ตลกแบบเต็มรูปแบบ การเป็นผู้ควบคุมการสร้าง

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	จุดแข็ง
	5. วิธีการทำงาน ความสามารถที่หลากหลาย เช่น การเขียนบท ภาพยนตร์ที่รวดเร็ว การแสดง ความขยันที่จะพัฒนาคุณภาพของงานในแต่ละชิ้น 6. การบริหารงาน ความชัดเจน มีวินัย ตรงต่อเวลา มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ความรับผิดชอบต่อการทำงาน
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	1. ชื่อเสียงส่วนตัว เป็นจุดขายในภาพยนตร์แสดงนำในภาพยนตร์ตัวเองทุกเรื่อง 2. ความสามารถเฉพาะทางในการกำกับภาพยนตร์ เช่น วิสัยทัศน์ในการวางตัวแสดง การวางมุขในเส้นเรื่อง จังหวะที่ตลกที่แม่นยำ 3. ความสัมพันธ์ที่ดีกับศิลปินตลกด้วยกัน มีการจัดการกันเป็นเรื่องส่วนตัวของคนกลุ่มนี้ 4. การมีทีมงานคุณภาพส่งเสริมและประสานงานกับ เพชรทาย วงษ์คำเหลา ได้อย่างดี ทำให้กองถ่ายทำภาพยนตร์มีความเข้าใจที่ตรงกัน 5. วิธีการทำงาน เป็นคนเอาจริงเอาจังในการทำงาน ใส่ใจในรายละเอียด มีความชัดเจน การมีวินัยในการทำงาน 6. วิธีการบริหารบุคลากร สามารถซื้อใจทีมงานได้ การเป็นคนสร้างคน มีความเป็นผู้นำสูง 7. การมีอำนาจในการต่อรองกับนายทุน

ตารางที่ 4.11

คุณสมบัติที่เป็นจุดอ่อนของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	จุดอ่อน
บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์	1. ความเป็นตัวเอง (อัตตา) เช่น ความต้องการที่จะนำเสนอเรื่องราวในเนื้อหาของภาพยนตร์มากเกินไป การวางจุดขายของภาพยนตร์ผิด 2. นิสัยส่วนตัว เป็นคนขี้เกรงใจทำให้การตัดสินใจไม่ชัดเจนในการทำงาน 3. เรื่องของเวลาในการทำงาน ทำให้การจัดตารางเวลาไม่ตรงกันกับทีมงาน จึงเกิดความล่าช้าในการเตรียมงาน และเวลาในการถ่ายทำ
จาตุรงค์ พลบูรณ์	1. การขาดความรู้ในเชิงลึกของการผลิตภาพยนตร์ เช่น การไม่ได้เรียนมา การเล่าเรื่องที่เนื้อหาจะน้อยมาก 2. เรื่องของเวลาในการทำงาน ทำให้การจัดตารางเวลาไม่ตรงกันกับทีมงาน จึงเกิดความล่าช้าในการเตรียมงาน และเวลาในการถ่ายทำ 3. ความเป็นตัวเอง (อัตตา) เช่น การตัดสินใจที่ชัดเจนเกินไปไม่มีทางเลือกอื่น ๆ เผื่อไว้ในการทำงาน การยึดติดกับการทำงานเดิม ๆ 4. การทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกัน คือการทำงานทั้งเป็นนักแสดงและเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ทำให้ขณะที่ถ่ายทำไม่สามารถเก็บรายละเอียด ข้อบกพร่องในการแสดงของตัวเองได้
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	1. เรื่องของเวลาในการทำงาน ทำให้การจัดตารางเวลาไม่ตรงกันกับทีมงาน จึงเกิดความล่าช้าในการเตรียมงาน แล เวลาในการถ่ายทำ 2. การขาดความรู้ในเชิงลึกด้านภาพยนตร์ การเล่าเรื่องที่เนื้อหาจะน้อยมาก เรื่องของความต่อเนื่อง การเล่าเรื่องในขั้นตอนตัดต่อทำให้เล่าเรื่องไม่ได้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	จุดอ่อน
	3. ความเป็นตัวเอง (อัตตา) เช่น การตัดสินใจที่ชัดเจนเกินไปไม่มีทางเลือกอื่น ๆ เพื่อไว้ในการทำงาน การที่จะทดลองในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์แบบใหม่ซึ่งไม่ส่งผลดีต่อผลงานตัวเอง การยึดติดกับการทำงานเดิม ๆ 4. การทำงานสองอย่างในเวลาเดียวกันคือการทำงานทั้งเป็นนักแสดงและเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ทำให้ขณะที่ถ่ายทำไม่สามารถเก็บรายละเอียด ข้อบกพร่องในการแสดงของตัวเองได้ 5. นิสัยส่วนตัว การเป็นคนขี้เกรงใจ ทำให้การตัดสินใจไม่ชัดเจนในการทำงาน

ตารางที่ 4.12

ปัจจัยที่เป็นโอกาสของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	โอกาส
บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์	1. การที่ผู้บริหารระดับสูงให้โอกาสและอิสระในการทำงาน 2. ความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชม เป็นตัวชี้วัดทุกอย่าง การนำเสนอหนังไทยเป็นที่ต้องการของผู้ชมชาวต่างชาติ
จาตุรงค์ พลบูรณ์	1. ระบบการทำงานของบริษัทผลิตภาพยนตร์ที่ดี 2. ความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชมในปัจจุบัน ได้สร้างกลุ่มเป้าหมายใหม่ให้กับทางบริษัท จีทีเอช
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	1. ความนิยมในการบริโภคภาพยนตร์ตลกของผู้ชม 2. ความเชื่อมั่นจากผู้บริหารระดับสูง

ตารางที่ 4.13

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก

ชื่อผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นศิลปินตลก	อุปสรรค
บ๊าเรอ ผ่องอินทรีย์	1. คำวิจารณ์ต่าง ๆ จากบุคคลภายนอกในเรื่องของผลงาน เรื่องของวุฒิภาวะในการทำงานไม่ถึง เรื่องของรสนิยมไม่ตรงกันกับผู้บริโภคบางกลุ่ม 2. นโยบายของบริษัทที่เติบโตมาจากการเป็นสายภาพยนตร์จึงเน้นการผลิตภาพยนตร์ในความยาวที่จำกัดเพื่อเพิ่มรอบ ทำให้การเล่าเรื่องของภาพยนตร์ตัวเองไม่เต็มที่ 3. เรื่องของรสนิยมของผู้บริโภคภาพยนตร์เปลี่ยนรูปแบบจากชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ไปใช้ในช่องทางอื่น ๆ เช่น การชมวีซีดี และ ดีวีดี 4. คณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ที่ไม่เข้าใจในการนำเสนอภาพยนตร์ของตัวเองเป็นบางเรื่องทำให้ไม่ผ่านการตรวจพิจารณา
จาตุรงค์ พลบูรณ์	1. สถานการณ์การเมืองในปัจจุบันทำให้ผู้ชมหวาดกลัว ไม่ออกมาชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทางด้านรายได้ 2. คำวิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการกำกับภาพยนตร์
เพชรทาย วงษ์คำเหลา	1. คำวิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการกำกับภาพยนตร์ 2. นโยบายบางอย่างจากทางบริษัท บาแรมยู จำกัด ที่เกี่ยวกับการเน้นไปที่ความเป็นแอ็คชั่นทำให้เนื้อเรื่องที่ต้องการนำเสนอในภาพยนตร์นั้นอาจจะถูกแทรกจนเสียอรรถรสได้ 3. ความคาดหวังของผู้บริโภคที่ต้องการความบันเทิงจาก เพชรทาย วงษ์คำเหลา ถ้าผิดหวังจะส่งผลกระทบต่อความนิยมในตัวผู้กำกับภาพยนตร์

จะเห็นได้ว่าในการสร้างภาพยนตร์ในแต่เรื่องเพื่อความสำเร็จทางด้านรายได้ และการตอบรับของผู้ชมภาพยนตร์นั้น ผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับภาพยนตร์ และทีมงานปฏิบัติงาน จำเป็นต้องทราบถึงความสามารถของตัวผู้กำกับภาพยนตร์ ว่ามีข้อดี ข้อเสียอย่างไรบ้าง รวมไปถึงปัจจัยภายนอกที่สามารถจะสร้างโอกาสในการทำงาน และสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการทำงานว่าคืออะไร เพื่อเป็นการปรับปรุงการทำงานในเชิงการบริหารกองถ่ายทำภาพยนตร์ และเป็นแนวทางในการสร้างภาพยนตร์ต่อไปในอนาคต